

چاپی دووھلم

بیشک له پیرامه کانی نوور

راستی یہ کانی نیمان

بہ دیعوز زہمان

سہ عیدی نووری

دایناوہ

فاروق رہ سوول یہ حیا

کرد رویہ بہ کردی

به شيتك له په يامه كاني نور

راستی په کانی سیمان

به د یوزره مان

سه عیدی نورسی

دا بناوه

فاروق په سوول په حیا

کردوویه به کوردی

تېببىي يەك:

نەم كىتەبى بەردەستى خوينەرى
بەپىن، لە چەندىن بابەتى "پەيامەكانى
نوور" پىكھاتوۋە، كە لە بارەى ھەندى لە
(پاستى يەكانى ئىمان) ھو دەدوین.
مامۇستای دانەر بەم شىۋەيە لە سەرچەمى
ئەو پەيامانە ھەلى بژاردوون. (وەرگىن)

پیناساندن

به پینورسی مامؤستا
نیحسان قاسم سالتھی
وہر گپری "سہرجمی پھامہ کانی نور"
بؤ زمانی عہرہبی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله ومن والاہ..

باشترین نمونہمہك بیخیمہنہ بہر دہستی خوینہری بہر پز سہارہت بہ چہند
لاپہ نیکی ژہانی دانہر (مامؤستا بہدیموز زمان سہعیدی نورسی) ئەو نامہمہبہ
کہ مامؤستا خؤی بؤ سہرؤک و ہزیران و ہزارہتی دادپہرورہری و ہزارہتی
ناوخؤی نار دووہ، چونکہ پوختہمہ کی سہروزہادہ و تیشکی پروناکی
ئاراستہی چہند لاپہ نیکی ئەوتؤی ژہانی دہ کات کہ شاپانی پہچاو کردن و
سہرنج لیدانن.

ئەو نامہمہ و پزای ئەوہی کہ بہ شیکہ لہ بہر گری بہ کانی مامؤستا نورسی
لہ بہر دہم دادگا کانی تور کیادا، لہ ہمان کاتدا بہلگہ نامہمہ کی میژوویشہ بؤ
پرووداوہ کانی ژہانی.

وا - بۆ ئەم مەهەستە - ئەم بڕگانەی خوارەووە لە نامەی ناوبراو دەهینین: (هەموو پیاوانی دەوڵەت لە نزیکەووە دەمناسن، بە تاییەتی ئەوانەیان کە لە سەردەمی پروداووە مەزن و گرنگە کانی ولاتدا ژیاون؛ هەر لە پراگەیانندی "سەر بەستی" و "دەستور" و، دەمی جەنگی جیهانی یەکەم و، داگیر کردنی ئەستەمبوول و ولات لە لایەن هاوڕێمانەکانەووە، پروداووە کانی دوواتریش.. تا کاتی دامەزراندنی حکوومەتی نیشتمانی و دەمی پراگەیانندی پڕۆژیمی "کۆماری" ..

ئەو کەسانەی بە جوانی ئاگاداری ئەو پروداوانەن و ئیستاش لە دەوڵەتدا دارای پلە و پایەن، بە باشی دەمناسن. لە گەڵ ئەوەشدا هیوادارم پێم بدەن زۆر بە خێراویی چەند دیمەنیکی ژبانی خۆمتان بچمە پیش چاوا: من لە گوندی "نوورس"ی سەر بە پارێزگای "بەدلیس" لە دایک بووم. بە درێژی ژبانی قوتاییتی و خۆپندم لە گەڵ ئەو زانایانەی تووشم هاتوون کە توومەتە و تووێژی گەرمی زانستی یانەووە، لە سایەی چاودێری پەرەردگارێشمووە هەمیشە بە سەریاندا سەردە کەوتم، تا کو پڕۆیستم بۆ ئەستەمبوول.

لەو دەرووبەرە تێکەڵ بە "دەردی ناوبانگ"ە ی ئەوێشدا هەر وازم لە گفتوگۆ زانستی بە کام نەهینا، تا لە ئەنجامدا کەسانی حەسوود و نەیار لە لای کار بە دەستان بۆیان تێچاند و، بە فەرمانی سولتان عەبدوڵحەمید - خوا لێی خۆش بێت - بەرەو نەخۆشخانەی شیتان درام بەرا!

پاشان خزمەتگوزاری بە کام لە دەمی پراگەیانندی "دەستور" و پروداوی "٣١"ی مارت "دا سەرنجی حکوومەتی "ئیتیحاد و تەرەقی"ی پراکیشا و، نیش ئەم دەرفەتەم بە هەل زانی و پڕۆژەی دامەزراندنی زانکۆیەکم لە شاری

"وان" دا پيشكش كردن كه وهك "زانكۆی ئەزهەر" واییت و ناوی "زانكۆی زههراء" ییت، به دهستی خۆیشم بناغهی زانكۆكهم دانا.

بهلام جهنگی جیهانیی بهكهم بهرپاوو. ناچار له قوتاییانی خۆم و خۆبهخشهران تیبهکانی "یاریدههران" م پینکھینا و، خۆیشم سهركردهییم ده كردن. له بهرهی قهفقاژدا بۆ بهرگری كردن له شاری "بهدلپس" بهشداریی چهندنین جهنگی سهخت و خهترناکمان كرد له دزی دهستدریژیی بهکانی "پرووس" ی داگیرکەر. له پاشدا "دیل" کرام و کهومه بهردهستیان، بهلام چاودێریی پهروهردگار هات به هانامهوه و لهو دیلیی به پرزگاری کردم و، گهراومه بۆ تهستهبوون و، لهوئ کرام به ئەندام له (دار الحکمة الاسلامیة) دا.

نجال لهو بارودۆخه سهختهشدا به ههرچی هیز و توانا و وزه هه بوو - که خوای گهوره پنی بهخشیبووم - بۆ جیهاد كردن له دزی داگیرکهران له تهستهبوون پاپهريم، ههتا جهنگی سهربهخۆیی کۆتایی پنی هات و حکومەتی نیشتمانی له ئەنقەرە دامەزرا. لهو حکومەته سهر له نوئی بۆ مه بهستی پزلییان له خزمهتگوزاریی بهکاتم چاوپنکی به پرۆژهی زانکۆکهی "وان" داگیراوهوه.

سهرانسهری ژبام، له سهرهتاوه تا ئیره، بهك پارچه خزمهتکردنی ولات بووه به پنی بېر و بۆچوونی ئەوسام که بریتی بوو له "خزمەت کردنی ئایین له پنی سیاسهتوه".

بهلام پاش ئەو ماوهیه، به یه کجاره کی پرووم له دنیا وه چهرخاند و، "سهعیدی کۆن" م - وه کو خۆم ناوم لئ ناوه - گۆر کرد و، بووم به سهعیدیکی تری "نوئی" که به تهواوهتی بۆ ئاخیرهت دهژی.

ئیت بۇ خۆم له ژپانی كۆمه لایه تی كشامه وه و دهستم لهو شتانه داته كاند كه تابه تن به كاروباری كۆمه له وه. له وه بوو به تهواری له خهلكی داپرام و، له گردی "پروشه ع"ی تهستهمبوول و، پاشان له ههشكهوتی نار چپاكانی "وان" و "به دلیس" دا دهستم دایه گۆشه گیری و خۆم به موجهه دهی رۆحی و ویزدانیی بهره وامه وه سه رقآل كرد و، به تاقی ته نیا له جیهانی رۆحیی خۆمدا مامه وه و، دروشمی: "أعوذ بالله من الشيطان والسياسة" م بهره زكرده وه و، گشت كات و بیر و ههستینكم بۆ سه رنجدان و تپرامان له و اتاكانی قورئانی پیروز خسته كار و، بۆ خۆم له قۆناغی "سه عیدی نوی" دا ده ژپام..

هاو ده م له گه ل له وه شدا قه ده ری خواری گه و ره به "نه فی كردن" له م شاره وه بۆ له و شار ده بگواسته مه وه.

ئاله م كاته دا چه نده ها و ته ی مه زن كه له پێژنه ی قورئانی پیروزه وه ههلقولا بوون، له ناخی دلمه وه سه ریان هه لدا و، منیش بۆ له و كه سانه ی كه له نزیكمدا بوون ده موتن و له وانیش بۆیان ده نوو سیمه وه و، بوون به و نامیلكانه ی كه ناوی "په پامه كانی نوور" م لئی نان.

له م ناوه ش له قوولایی دلمه وه ههلقولا وه، چونكه به راستی له و په پامانه له نووری قورئانی پیروزه وه دره و شاونه ته وه. له قه ناعات و دلنیا یه کی ته و اویشدام كه له م په پامانه زاده ی "بیر"ی من نین، بهلكو ئیلهامینکی خوا بێن له نووری قورئانی پیروزه وه به سه ر دلندا پزاون..

له بهر له وه، پیروز باییم ئاراسته ی هه موو له و كه سانه كرد كه په پامه كانیان بۆ ده نوو سیمه وه، چونكه من دلنیا م كه جگه له مه هیه چ پێیه کی تر له ئارادا نی یه بۆ پاراستنی ئیمانی موسلمانان و، پێم وایه كه هه رگیز نابێ له و پێژنانه ی قورئانی پیروز له هیه چ كه سینك قه ده غه بكرێن و به شاررێنه وه.

پاشان دهستاني خاوين و دلسوز بز نووسينه وهيان و بلاو كرده وهيان كهوتنه كار.

ئيمر مينش دنيا بووم كه ئهم ليمپرانه‌ي ئهوان گونپرايه‌ل كردنيكي پهروه‌دگار و هاندانيني خوييه تاكو ئيماني كه ساني تر پيارنزين و، هيچ كه سينك نه توانيت پي لهم رام كردن و هاندانه خوييه بگرينت. له مه شه وه ههستم كرد به فرماني ئاينه كه گه‌لني پيوسته هاني گشت ئه و كه سانه بدرنت كه لهم پيهدا كار ده‌كن.

مه بهستي راسته خوذي ئهم په پامانه كه له سه‌د و سي دانه تپه‌ر ده‌بن، باس كردن و ليدواني كاروباري سياست ني‌به و له و بارانه وه نادوين و، ته‌نها تايه‌تن به كاروباري سه‌ر به دواړوژ و ئيمان. كه چي له گه‌ل ئهم راستي به پروون و ئاشكرايه‌شه‌دا، بوون به مابه‌ي په‌زاره و سه‌رقال بووني ئه و هل په‌رستانه‌ي كه ده‌بانموي له ئاوي ليلدا پراو بكن و، كار به ده‌ستانيان له دژمان هاندا هه‌تا توندي به‌نديخانه كاني "ئه‌سكي شه‌ر" و "قه‌سته‌موني" و "ده‌نيزلي" يان كردم.

پاشان شاه‌زا و پسپوراني داد‌گا جوړ او جوړه كان چنده‌ها ليكولينه‌وه‌ي زانست‌ي‌بانه‌ي ورديان له په‌مامه كاني نووردا ئه‌نجم دا، به سايه‌ي خواي گه‌وره شه‌وه هموو جاري "راستي" به‌وپه‌پي پرووني ده‌رده كهوت و، "داد‌گه‌ري" ش پله و پايه و پي و شويني خزي ده‌درايي و، هه‌ر داد‌گايه‌ك ليكولينه‌وه و لني ورده‌بونموي زانست‌ي‌بانه‌ي له و په‌مامانه‌دا كردينت، وپژداني له كيشه كه ماندا به خه‌رج داوه و په‌پاري بي تاواني بز ده‌ر كردوين^(۱).

(۱) كنيي (پيشه‌كان) لاپه‌ره (۷۰۳-۷۰۶). (وه‌رگني)

ئەم بڕگانەى پىشوو بەشىك بوون لەو نامەبەى مامۆستا نوورسى كە لە سەرەتادا ئاماژەمان بۆ كرد، تاكو خوینەرى بەرپۆز پوختەبە كى ژبانى دانەر و چەردەبە كى لە ناوەرۆكى بەيامە كان لە بەردەستدا يىت كاتى دەست بە خویندەنەوەى ئەم كىبە دە كات.

پاشان:

لیدوان و لىكۆلینەوەى كاروبارە غەیبى بە كان زۆربەى جار هیندە گىروگرفتيان دیتەپى كە نووسەر و توپزەر لە مەبەست دور دەخەنەو، ياخود ناچارى دە كەن پەنا بەرپۆز بەر ئاسانزىن و كورتزىن پى بۆ دەرپىنى مەبەستە كەى، وەك بلىنى كۆلنىكى قورسى لەسەر شان يىت و بىهوى دايبگىرت!

چونكە توپزەرى ئەم چەشنە باسانە لە بە كىك لەم دور پوانگەبەى خوارەو سەرنج لە باهەتە ئىمانى و غەیبى بە كان دەدات:

بە كەم:

پوانگەى ئابەتە پەرزە كانى قورئان و فەرموودە كانى پىغەمبەر ﷺ كە تا دىنا دىناپە داراى سىفەتى نە گۆرى و بەردەوامى و مانەوەن.

دووهم:

پوانگەى توانا و لىهاتن و هەست و بەى پى بردنى "عمقل"ى مرؤف و، قولى بۆ چوونە كانى و فراوانى ئەندىشە كانى.. كە هەموو ئەمانەش ئالوگۆرپان بەسەردا دىت و هەمىشە لە بە كىكەو بەى بە كىكى دىكە و لە بەرەبە كى مرؤفەو بەى بەرەبە كى تر جىاواز و جزراو جزر دەبن.

ئاشكرابە كە تەنھا خستەپرووى دەقە كانى پوانگەى بە كەم، پان تەنھا پشت بەستى مرؤف بە پوانگەى دووهم، ئىمانىكى كاملى دور لە ناتەواوبى بۆ ناپەخسى!

چونکه به تنها هیئان و خستنه پرووی بهك به په کی دهقی ثابته و
 فرموده پرۆزه کان لهر کی زیندوو کردنه وهی ئیمان - به تاپهت لهم
 سهردهمدا - ناگر نه نهستۆ، به بی خستنه کاری ژیری و ههسته کانی تری
 مرۆف که له گه ل توانایی و لینهاته کانیدا گونجاون..

ههروه ها ناشتوانزی ههست و نهست و توانسته ژیری به کانی مرۆف و
 فراوانیی ناسۆی بیر کردنه وهشی بکرین به بناغه بهك بۆ بیاتنایی ته لاریکی
 ئیمانی مه حکم، گهر تیشکی بینایی "دل" و بیدار بوونه وهی "گیان" و
 ئیلهام وهر گرتی "ناخ" ی مرۆفی له "ثابته و فرموده کان" له گه لدا
 هاو ده م نه بن!

جا له سهر لهم بناغه به، ده رده که وئی که سهلمانندی بابه ته غه بی به کانی
 ئیمان، پشت به دوو ستوون ده بهستی:

په که م:

هیدا په تی په روه ردگار..

دووه هم:

رینمایی قورئانی پرۆز که هاو ده م بیته له گه ل خستنه کاری سه رجه می
 نه وه ههست و نهست و په ی بردنه که مانه ی که خوا ی گه و ره به مرۆفی
 به خشیون، له ناستیکی به کجار فراواندا، تا کو مرۆف بتوانیت ئیلهامه کانی
 ئیمان له ناسمانی ثابه ته کانی قورئان و فرموده ی پرۆزه وه وهر بگریت.

جگه له مه پیوستیی فیه ته ی مرۆفیش بۆ ئیمان، که تا بناغه کانی ئیمان
 له ناو دلاندا کز و لاواز بن له ویش پز په ره ده سینتی، لهم پیوستی بهش،
 هه میسه و به پنی چه رخه کان ده گۆرپی و له مرۆفیکه وه بۆ په کینکی تر جیاواز
 ده بیته.

له مانه وه که باس کران، راستیی ئه و فرموده ده یه یه پیغه مبه رمان ﷺ بۆ
روون ده بیته وه که ده ری ده خات:

چار دهریی فراوان و گشتیی خوای گه وره، سه ری هه موو سه د سالیك
مرۆفی نوپکار بۆ موسلمانان ده ئیریت، تا کو "کاروباری ئایین" یان بۆ نوئی
بکاته وه!

له وان هه که سیک پیرسی:

ئا یا چ حیکمه تیک له نوپکردنه وه ی کاروباری ئاییندا هه یه؟
یان:

چ داناییه که له ته واتور و به دوای به کدا هاتی نوپکاره کاندایه یه؟

ئا یا بۆچی هیشتا ئایینی ئیسلام کامل نه بووه؟

له راستیدا بپرکردنه وه له م باسه، په یوه ندی ئیوان دوو شتمان بۆ
ده رده خات:

یه که م:

نوپکردنه وه ی کاروباری "ئایین" که هه میسه و هه تا هه تابه کامل و

نه گۆر و ته واوه ..

دوو هه م:

"پنویستی مرۆف به ئایین" که پنویستی به که پابه ندی هه ست و بۆ چوون و

بپرکردنه وه ی "هه میسه بگۆر" ی مرۆفه .

که وا ته ده بی مرۆف توانا و لیها تن و هه ست و نه ست و په ی بردن و

بپرکردنه وه ی به رده وام فراوانه سووی خو ی بۆ قوولکردنه وه ی په گ و

بنچینه کانی ئیمان له ناخیدا بخته کار و، نیعمه تی "ملکه چ بوونی فیژه تی بۆ

ئیمان" بیدار بکاته وه، ماده م سه رچا وه ی "ئیمان" و "قورئان" و "فرموده"

ہر گیز و شک نابن و کانیاونکی بہ خور و نہ پراوی لہوتون کہ تینویتی
 ٹیمانداران بڑ پلہ کانی ناسینی خوی گہورہ تیرا و دہ کەن و، مادہم - لہ
 لایہ کی دیکہوہ - مرؤف خوقشی بہ سروشت عہودالی دوزینہوہی
 گہوہری زانستہ.

نالیرہوہ دہردہ کہوئی کہ "نوپکارہ کان" نوپنہری چہرخہ کانیان و،
 پنہمای و پاہر اہتبی ٹادہ میزادی سہردہ مہ کانی خوقبانی پی دہ کەن بہرہ و
 سہرچاوہ کانی ٹیمان و نو شکردنی ٹاری ژبان لہ کانیاوی کاکلہ و
 ناوہرؤکی ٹاہتہ کانی "قورٹان" و شیلہ و گوٹاوی "فہرموودہ" پیرؤزہ کاندہ،
 تاکو ٹیمانداران لہ ہر جتیہ کدا و لہ سہر ہر شینوہ و چؤنیتیہ ک بن چیرؤ
 ٹیمانیاں دہست بکہوئی.

ہر لہ بہر ٹہم راستی ہمیش بوہ کہ ٹہو نوپکارانہ - بہوپہری شایستہیی -
 نازناوی "میراگری پیغہ مہرانیان" خہلات کراوہ..

چونکہ خوی گہورہ بینینیکی پوون و فراوان و گشتی و.. بینایہ کی
 دہروونیی تیڑ و.. توانستیکی ناوازہ بڑ پڑچوون بہ ناخی ٹاہت و
 فہرموودہ کاندہ، بہ مرؤفی نوپکاری کاروباری ٹایین دہ بہ خشتی، تاکو
 بتوانیت ٹہو ٹہر کہی پی سپرراوہ بہ تہواوی پاپہر پینیت.

ٹہم راستیہ ہیندہ ٹاشکراہ کہ ہر کات سہرنج لہ پہوتی ژبانی مرؤفی
 نوپکار دہدری - ہر لہ مندالیہوہ تا کؤچی دواپی لہم جہانہدا -
 دہردہ کہوئی کہ ہر لہ ہناغہ و سہرہ تاوہ بڑ ٹہو مہ بہستہ ٹامادہ کراوہ و ٹہو
 ٹہر کہی لہ لہستؤ نراوہ. دہ بینیت سہرجمی ژبانی تۆمارنکی تیروپہرہ و،
 وپنہی سہردہم و چہرخہ کہی و راستکردنہوہی ہلہ کانی ٹیماندارانی
 پڑؤگاری خوی لہ ٹاوپنہی ژبانیدا دہردہ کہوئی و، دہ پیرئی کہ ٹہو نوپکارہ
 - بہردہوام - راستہ شہقامیان نشان دہدات.

"به دبعوززه زمان ماموستا سه عیدی نورسی" ش خوی گهوره هینده
 نووری قورئانی پیروزی به سهر دل و دهروندا په خشاندووه که نامادهی
 کردووه بهوپیری ههلمهت و چاونه ترسی و دامه زراوی و باوه ربه خۆبوونه وه،
 پرواته ناو جیهانی ئیمان و مهیدانی بابه ته غهیبی به کانه وه، به تایهت له
 چهرخیکدا که هیزه ماددی به کان هینده تیابدا زال بوون که په رده بیان به سهر
 چاوی مرؤف و به سهره تی دلاندا داوه ته وه و، دواپوژ نایین و، بابه ته په نهانه
 غهیبی به کانی له ناو دلاندا کز و لاواز بوون و، چاوه پروانن که سیک بیت له
 ژهنگ و ته پوتوز و ته مومزی که له که بووی ساله های سال خاوپنیا
 بکاته وه و، بریسکه ی پرشنگی ئیمانیا لئ بدره و شینته وه!

ئاله م کاته دا "به دبعوززه مان" هات و، نووری هیدایه تی په روه ردگاری
 کرد به توپشوی خۆی و.. ئنجا گشت لیهاتن و کارامه یی و توانسته
 به رزه کانیسی - که خوی گهوره پنی به خشیبوو - له قوزتنه وه ی له و زانسته
 کۆن و نویانه دا خسته کار که هر له میژه وه تا رۆزگارانی سهرده می خۆی
 له سهر "خهرمانی زانست" ی چهرخه که ی مه لۆ بووبوون.. دوا ی ته مانه ش،
 ئاسۆ فراوان و به رینه کانی سهرجه می پینداویستی به کانی مرؤفی هاو چه رخی
 له پیش چاودا خرا نه سهر پشت..

هه موو ته مانه، بوون به به ردی بناغه بۆ راپه راندنی ئه رکی سهرشانی و،
 کردیان به سوارچاکی ئه و مهیدانه و، له ئه لجمادا ده ر که وت که ماموستا
 "نورسی" چ له په یامه کانیدا و چ له په روه رده کردن و پینگه پانندی
 قوتابی به کانیدا، غمونه به کی راسته قینه ی نوپکاری راپه ر و شوین پنی هه لگری
 ههنگاه کانی نووری هیدایه تی قورئان و سونه تی پیروزی پیغه مبه ره ﷺ.

به لئی، چاودنیری په روهردگار خواستی واپوو که به سیره تیکی تیز و توانستیکی سر سوور هینر به "نورسی" به خشی، تا کو - لیزانانه - زانسته عه قلی به نوپکانی له مپر سردهم و زانسته شهرعی به کان ناوینهی په کتر بکات، به راده په که ههست ده که پت راسته و خو له سر چاوهی زانسته وه زانیاری به کان هه لده گوزی نه که له جو گله و پرو باره باریک و لاوه کی به کانه وه.

ده بینیت به په وانپیزی به کی پروون و په نگی و شیوازیکی قه شهنگ و پاراوی هه وتو که "عه قلان" ی پی ده وه وینه وه و "دلان" یشی پی ده سره ون، چاره سهری و پینمایی بو سخت و نالوزترین کیشه و گپروگرفتی "ژبان" و "ایمان" و "غیب" ده ستیشان ده کات و، سر جهمی خواسته نادپاره کانی "ژیری" و "دل" ی مرؤفیان تیدا دهست ده که وی و له دله ته پی و نیگه رانی رزگاریان ده کات، پی هه وهی - هم شیوازه - سر له زهین و تیگه پشتنی مرؤف بشیونیت پان له باسه لاوه کی به (دوور له بناغمیه) کاندا نومیمان بکات |

تنجا بو هه وهی - هم شیوازه ی - هتوانی ژیری به کان له "په رته وازه پی" و دله کانیش له "بیر هلاوی" رزگار بکات و خاتر جهمی پان پی به خشی و له دهردی "شپزه پی" بیانپارنیت، خوای گه وره تواناپه کی هه وتوی پی به خشیوه که هتوانیت "مرونه" ی قه ناعت به خشی نریک له "ژیری" و "دل" ی مرؤفه وه بو باسه کانی بهینته وه و، توانای مه نیتی سروشتی و به لگه هینانه وهی ژیری قه ناعتدهر و به هیزی داوه تنی له چاره سهر کردنی کیشه و باه ته غمپی به کانی ایماندا.

جا له بهر مه وهی ئەم په پامانه هه می شه ئاسۆی ئیمانی نوێتر له بهردهم
 خوێنەر پاندا و الا ده کهن که له خوێندنه وهی په کهم جاردا نه پینیبوون، مهوا
 ههتا زياتر بیا خوێنیته وه پر چیژ و زانیاری نوێیان تێدا ده بینیته وه.
 له خوای گهوره داوا کارین که له سوودی "زانسته کانی ایمان"
 به هره مه ندمان بکات و، له میهره بانێ په که شی ئومیده وارین که ئیخلاسمان له
 کردار و گوفتاردا پێ بهه خشی.
 انه نعم المولى ونعم النصير.

ئیحسان قاسم سالتحی

چہند راستی یہ ک

لہ بارہی نو پڑوہ

لہ کتیبی (وتہ کان)

بسم الله الرحمن الرحيم
(الصلاة عماد الدين)

ئەگەر دەتەوئىت پادەى بەھا و گىرنگىي نوپۇت بۇ دەرىكەوئىت و، بزائىت
چ دەستكەوتىكى گەورەيە و، چۇن مرۇف ئەم دەستكەوتەى بە ئاسانى
دەستگىر دەئىت..

ھەرۋەھا ئەگەر دەتەوئى گىلىي و تىنە گەيشتى ئەو كەسەت بۇ
دەرىكەوئىت كە ئەم پەرىستشە ئەنجام نادات و، بزائىت چەندە مرۇفئىكى
زەرەرمەندە..

بەئى، ئەگەر ھەز دە كەيت ئەمانە بزائىت و بە ئەندازەى (دوو كەپەت
دوو دە كاتە چوار) لىي دلىيا بىيت، ئەوا سەرنج لەم چىرۇ كە كور تە بدە و
لىي ورد بەرەوہ:

جارىكىيان فەرمانپەرۋايە كى گەورە دوو خزمەتگوزارى خۇي بۇ
باخچەيە كى تايپەتئى جوان و دلرئىن نارد كە دوو مانگ رىي دوور بوو،
يە كى بىست و چوار لىرەى زىپەشى دانئى تاكو پىيى بگەنە مەزرا كە و لەوئى
نىشتە جئى بىن و، پىيى وتن:

(بلىت و پىنداوېستى بە كانى گەشتە كە تان و پىنۋېستى بە كانى ناومال و
نىشتە جئى بووتنان، بەم پارەيە بىكېرن.. دراي پۇژە رىيە كىش دە گەنە

ئىستگاپەك كە ھەموو ھۆكارە كانى گواستە ھەوى تىداپە لە ئۆتۆمبىل و،
فەرۆكە و، شەمەندەفەر و، پاپۆر... نرخی سوارپوونی ھەر كام لەمانەش لەوى
تر جىياپە و بە پنى سەرمایەى ئەو كەسەپە كە سوارى دەيىت).

ئەوانىش دواى وەرگرتنى ئەم دەرس و ئامۆزگارىيانە، كەوتنەپرى.
پەكىنكىيان لەبەر ئەوى مەرفۇئىكى بەختەوەر و شادمان و ژىر بوو، بەشىكى
پارە كەى بە جۆرئەك فەرمانپەرەوا پنى رازى يىت، خستە كار و كەسەپەتەوہ تا
گەپشتە ئىستگاكە و، سوود و قازانچىكى زۆرى لى دەست كەوت بە
چەشنەك كە سەرمایە كەى پەك بۆ ھەزار زىادى كرد.

بەلام ئەوى تریان لەبەر ئەوى ھەرزە و بەدبەخت بوو، تا گەپشتە ھەمان
جنى، يىست و سى لىرەى بە قومار و ھەلەخەرجى بە زاپە دا و تەنھا پەكىنى
پنى ماپەو!

لەبەر ئەو، ھاوپرى كەى پنى وت:

كاكى خۆما ئەم لىرەپەى ئىستا يىت ماوہ بلىتى سەفەرى پنى بکەرە و بە
خۆپاى لە دەستى مەدە، بۆ ئەوى لەم رېنگا دوور و درنژەدا بە برسیتی و
ئاوارەپى نەمىنیتەوہ. فەرمانپەرەواى گەورەشمان تابلې لىپورەدە و جوائمەردە،
بەلكو لە كەموکورپى پەكانت خۆش بىت و تۆش سوارى فەرۆكە بکات و
پىنكەوہ لە ماوہى پۆزئەكدا بگەپنە نىشتەجى خۆمان. خۆ ئەگەر بە گوئىشم
نەكەت، ئەوا ناچار دەيىت كە بە پنى بکەوئە پرى و بە دوو مانگى پەبەق و بە
برسیتی و نامۆپى و تەنپاى لىنجا بىپرەت و بگەپتە جنى.

جا ئەگەر ئەم ھاوپرى پە سەرىنچى نواند و، بەو تا كە لىرەپەى پنى ماوہ
بلىتە كەى نەكرى - كە وەك كلىلى دەرگای گەنچىمەك واپە - بەلكو لە
پىناوى حەز و چۆنكى سەرىنچىدا بەكارى ھىنا، ئاھا تەمبەلەن مەرفۇئىش
تىناگات كە ئەو كەسە چەندە بەدبەخت و زەرەرمەند و گىژ و گەلخۆپە؟

ئەى ئەو كەسەى كە نوپۆ ناكات!

ھەر وھا ئەى دەروونى خۆيشم كە حەزت لە نوپۆ نىيە و پىت ناخۆشە!
 مەبەست لەو فەرمانپەر واپە: خواى پەر وەردگار و بەدبەھنەرمانە..
 دوو خزمەتگوزارە كەش: بە كىنكىيان ئەو كەسەبە كە پنى ئايىنى گرتووتە
 بەر و، زۆر بە پەرۇشى و تاسەو نوپۆزە كانى دەكات.. مەبەست لەوى
 تىرشىيان ئەو مەرۇفە بى ئاگانەبە كە وازيان لە نوپۆزە كردن ھىتاوہ..
 بىست و چوار لىرە كەش، برىتى بە لەو بىست و چوار سەعاتەى شەو و
 رۆژ كە تەمەنى مەرۇفان لى پىنكىلەت..

باخچە تايەتەى و جوانە كەش برىتى بە لە بەھەشتى بەرىن..
 مەبەست لە ئىستگاكەش گۆرپى مەرۇفە، كە لىيەو دەروات بۆ جىھانىكى
 ..تر

گەشت و سەفەرە كەش، ئەو گەشتەبە كە مەرۇف لە سەرەتەى
 لەدايكبوونىو دەستى بى دەكات و بە دەر گەى گۆرپدا تىدە پەرىت تا دەگاتە
 ئەودنىاي ھەمىشەبى و، ئنجا لەوئى كۆتايى بە گەشتە كەى دەھىنەت.
 ئەوانەش بەم پەنگاھەدا گوزەر دەكەن بەش بەشن، ھەر بەشەى بە پىنى پايەى
 كەدەو كانى خۆى پەى بۆ دانراوہ؟ ھەندىك لەو خواپەرستانە وەك ھەرە
 بروسكە ماوہى ھەزار سأل بە بەك رۆژ دەپەرن و، ھەندىكى تىران - وەك
 خەمال - لە بەك رۆژدا ماوہى پەنجە ھەزار سأل دەپەرن، وەك قورقانى پەرۇز لە
 دوو ئايەتدا پەنجەى بۆ ئەم راستى بە راكىشاوہ^(۱)..
 مەبەست لەو ھىتەش (نوپۆ) ھو ھ

(۱) لەوانەبە نووسەر ئاماژە بۆ ئەم دوو ئايەتە بكات: ﴿وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَالْفِ سَنَةِ مِمَّا تَعْلَمُونَ﴾ (الحج: ۴۷)، ﴿تَفْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (المعارج: ۴). (وەرگەب)

له راستیدا تنها پهك ساعات لهو بیست و چوار سعاته سهروز یاده بؤ نویژ و دهستونویژی ماوهی لهو شهو و پرۆه.

ئاپا لهو كهسهی كه بیست و سنی سعاتی شهو و پرۆ بؤ هم دنیا زور كورت و كهه خایه نه سهرف ده كات و، تاقه سعاتیکیشی بؤ ژبانی نه پراوهی همیشهیی ترخان ناكات، چهنده ستم له خوئی و کاریکی دور له ژیری ده كات؟

بهلنی، له گهر خهرج كردنی نیوهی سامان له قوماریکی وهك "یانسیب" دا، كه ههزار كس به شداری تیدا ده كهن، بهلای هه نندیکه وه به کاریکی ژیرانه بژمیرنی، كه پرۆه و گرمانی بردنه وهشی پهك له ههزاره، لهی لهو كهسهی كه پهك له بیست و چواری سامانی خوئی له قازانجیکی گومان لنی نه كراودا و له دهستكهوتنی گهنجینهیه کی همیشه پیدا به شدار ناكات - كه پرۆهیی قازانجی له سهدا نه وه دونۆبه - كاره كهی پینچه وانهی ژیری و دژی دانایی نی په؟ ئاپا ههر كه سینك خوئی به ژیر و تیگه یشتوو بزانیت له مه تینا گات؟

له هه مان كاتیشدا نویژ كردن، خوئی له خویدا، حهسانه وهیه کی تابلینی گه و ره به "گیان" و "دل" و "ژیری" ی مرۆف ده به خشیت. جگه له وهش کاریکی قورس و مایهیی بیزاری نی په بؤ "جهسته" ی مرۆف. سه ره پای هه موو له مانهش، لهو كهسهی نویژه كانی به جتی ده هیئیت، به هوئی نیازی پاك و خاوینه وه، هه موو كار و كۆشینیکی حه لالی تری بؤ ده بیئت به په رستش و، به عیبادت بؤی ده نوو سریت.

بهم چه شه، مرۆفی نویژ كهر ده توانیئت هه موو سه رماهی ته مه نی به ره و ناخیره ت به ری بكات و، به ته مه نه كورت و فانی په كهی دنیای، ته مه نیکی هه میشه یی له دوا پرۆدا به ده ست به نیئت.

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿۱۷﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿۱۸﴾﴾ (الروم: ۱۷-۱۸)

ئەى بىرەى بەرپىزىم!

بىر سىبوت كە: "حىكمەت" لە دەستىشان كىردنى ئەو پىنج كاتە
دىارى كراوانەى نوپۇدا چىيە؟

ئىمەش ئامازە بۇ تەنھا حىكمەتلىك دە كەين لە نىوان ئەو دانستە زۇرانەى
كە لە دىارى كىردنى ئەو پىنج كاتانەدا ھەن:

بەتتى، ھەر وەك كاتى ھەموو نوپۇزىك سەرەتەى ئالوگۇرپىكى گەورە و
گىرنگە لە "زەمان" دا، لە ھەمان كاتىشدا ئاوپىنەبە كە نىعمەتە ھەمە كى بە كاتى
خوای گەورەى تىدا دەردە كەوتت.

لەبەر ئەو، خوای گەورە فەرمانى بە نوپۇز كىردن داوہ لەو كاتانەدا. واتە
فەرمانى بەوہ داوہ كە بەندە كاتى تەسىحات و پىزلىنگرتىسى خوای گەورەى
بالا دەست زىياتر بىكەن. ھەر وەھا شوكر و ستايشى نىعمەتە زۇرە لەژمارە
نەھاتوہ كاتى - كە لە نىوان ئەو دوو كاتەدا بەخشىونى - زىياتر دەربىر.

بۇ پروونكر دنەوہى ئەم واتا و ناوہرۇكە قسول و وردە، پىم باشە كە
ھاودەم لە گەل دەروونى مندا گوئى بۇ پىنج سەرنج رابىگىت:

□ سرنجی به کم:

نویژ - له ناوهر ژکیدا - بریتی به له ته سیبحات و به گهوره پراگرتن و ستایش نواندن بهرامهر به خوای گهوره. واته:

پروژ پراگرتنی خوای گهوره، به کردار و گوفتار، بهرامهر گهورهیی و شکوهمندی (جلال) ی ئه، به وتنی: "سبحان الله" ..

ههروهها پیز لیگرتنی، به پهفتار و کردار، بهرامهر کمال (کمال) ی ئه، به وتنی: "الله اکبر" ..

ههروهها ستایش کردنی به کردهوه و دل و زمان و لیش بهرامهر جوانی (جمال) ی ئه، به وتنی: "الحمد لله" .

واته ئه سیانه: "سبحان الله، الله اکبر، الحمد لله" برتین له بنج و بناوان و توری نویژ، بۆیه له ههموو زیکر و ههلسان و دانیشتیکی نویژدا هه. هه ره بهر هه مان هۆیه و بۆ چه سپاندنی ناوهر ژکی نویژ و بۆ مه بهستی جیگره بونیهتی له دلدا که له دوا ی نویژه کانیش هه ره که سی و سنی جار دووبات ده بنهوه. چونکه بهم وشه کورت و پهراواتا پانه واتا و کاکله و ناوهر ژکی نویژه ده چه سینت و له دلدا جیگر ده بیت.

□ سرنجی دووهم:

په رستش - له ناوهر ژکدا - بریتی به له وهی که بهنده به خۆ شه ویستی به کی پاکی بینگهرد و بهوپه پری پیز و سه سووپه مانه وه سوژده به رته بهر ده رگانهی خوا به تیی خوا و، سه ر بخته سه ره زهوی له بهردهم کهمالی پهروه رده گاربتی و دهسته لاتی نه پراوه و میهره بانیی خوا به تیی ئه ودا و، له هه مان کاتدا "بئ دهسته لاتی" و "هزاری" و "لاوازی" ی خۆیشی بینیت. بهتئ، ههروهك "پهروه رده گاربتی" ی خوای گهوره خوازاری بهنده تیی و گوپهرا بهتیی، پهروزی و بئ نیازی ئه وه پهروه رده گاربتیی بهمش داخوازی ئه وهن

که "بهنده" - له گه‌ل داوای لیږوردن و بینښی که موکووړی به کانی - دهری بېرېت که: خواوهند پاک و بڼی نیازه له هموو که موکووړی بهك و، رابېگه به نیت که نه ستوی سرجمی بهروړا پووجه له کانی گوهرپایان ناتوانیت بگاته گه‌وره‌یی نه‌و خوابه و، خواوهند بهرز و بلننده به‌سر هموویناندا. هه‌روه‌ها دهری بېرېت که خوای گه‌وره هینده خاوبڼ و بلنده که ده‌ستی هیچ چه‌شنه که موکووړی و ناته‌واوی به کي برونه‌وه‌ران ناگاته داوینسی بهرز و بلندی به کي.. به‌لئ، هموو نه‌مانه به وتی: "سبحان الله" دهر بېرېت..

هه‌روه‌ها که مالی توانستی په‌روه‌دگارنیتی داواله "بهنده" ده‌کات که په‌نا بیاته به‌ری و پستی پڼی به‌ستیت. چونکه به‌نده "لاوازی" ی خوی و "بڼی ده‌سته‌لاتی" ی سرجمی به‌دیها‌توان ده‌بینیت. لیر له به‌رام‌به‌ر مه‌زنیی ناسه‌واره کانی توانستی صه‌مه‌دانی به‌وه و به‌ده‌رېنسی نه‌وپه‌ری پڼز و سر‌سوورمانه‌وه: "الله اکبر" ده‌کات و به‌که‌مالی خسرو و نه‌ده‌ب و ملکه‌چی به‌وه ده‌پرواته ناو "پ‌کوع" هوه..

هه‌روه‌ها میهره‌بانیی فراوان و نه‌پراوه‌ی په‌روه‌دگارنیتی خوای گه‌وره داواله "بهنده" ده‌کات که به‌زمانی نزا و پارانه‌وه، پڼداوینستی به کانی خوی و گشت برونه‌وه‌ران و، "ه‌زاری" و "بڼی ده‌سه‌لاتی" ی همووینان، له ده‌رگای نه‌و گه‌نچینه نه‌پراوه‌ی میهره‌بانیی په‌روه‌دگاردا بخاته پروو. هه‌روه‌ها به وتی: "الحمد لله" شوکرانه و سوپاس‌گوزاریی نه‌و نیعمه‌ته زور و چاکه‌کاری و میهره‌بانیی به‌زه‌بهنده‌په‌ش دهر بېرېت که نه‌و په‌روه‌دگار ه میهره‌بانه رشتوونی به‌سریناندا.

واته: کردار و گوفتاره کانی نوښ، هم و اتایانه‌پان تڼ‌دایه و، هر له‌به‌ر ده‌رخستی هم ناوهرؤ‌کانه‌په که خوای گه‌وره نوښی له‌سرمان‌فرز کردوه.

□ سهرنجی سی هم:

ههروهك مرؤف نمونیه کی پوخت و بچووکی لهم بوونه وهرانهیه و، سوورتهی "فاتحه"ش نمونیه کی نوورانیی قورئانی پیروزه، به ههمان جزر "نویژ"یش پیوستیکی نوورانییه که ههموو پرستشه کان له خۆ ده گریت و نهخشهیه که پئی و شوینی پرستشه کانی سهرجهمی به دیهاتووانی له سهر دانراوه و ئاماژهی تیندا بۆ کراوه.

□ سهرنجی چوارهم:

ههروهك به جوولانی ههیه که له چرکه ژمیر و خولهك ژمیر و کات ژمیر و پۆژ ژمیری هه سعاتیک لهوی تر ده جوولیت و حوکمی لهوی تر وهرده گریت، جیهانی دنیاش - که برهتی به له سعاتیکی گهورهی خوابی - به ههمان جزره، چونکه خولی شهو و پۆژ که وهك چرکه ژمیره و، هسی ساله کان که وهك خولهك ژمیر وان و، ئالوگژی چینه کانی تهمنی مرؤف که کات ده ژمیرن و، چهرخ و سهردهمه کانی تهمنی جیهان که پۆژ ژمیری جیهان، ههیه که بیان پرووی لهوانی تره و لهوان ده چیت و حوکمی لهوانی تر وهرده گریت و به کتر یاد دهخه نهوه.

بۆ نمونه:

کاتی (به یانی تا گزنگ): سهرهتای بههارمان یاد دهخاتهوه و لهو کاته دهچی.. ههروهها لهو کاته دهخاتهوه یاد که مرؤف که وتووته ناو پهحمی دایکبهوه.. ههروهك به کم پۆژی شهش پۆژه که ی به دیهینانی ئاسمانه کان و زهوبمان دهخاتهوه یاد و لهو پۆژه دهچی..

بهه جزره، "کات"ی لهم نویژه مرؤف بۆ لهو کاره گهوره خواییانه ئاگادار ده کاتهوه که لهم کاتانهدا به پئی ده کرین.

كاتى (نيوهرۆ)يش: ئاماژە بۆ ناوهراستى هاوین و، هەرپەتى لاوى و، دەمى بەدبەينانى مرۆڤ لە تەمەنى دنيادا دەكات و، دەرکەوتن و درەوشانەوى ميهره بانىي خوا و ڕېژنە و ليشاوى نيعمەتە كانيمان لەو کاتانەدا ياد دەخاتەو.

كاتى (عەسر)يش: وەكو وەرزی پایزو، ماوەى پىرى و، چەرخى بەختەوى واىە كە سەردەمى دواھەمىن پىنغەمبەرە ﷺ. ئەمەش كاروبار و نيعمەتە سەرتاپا ميهره بانى بە كانى خوامان ياد دەخاتەو.

كاتى (خۆرئاوا و شىوان)يش: ئاوابوونى زۆر بەى بوونەوهران لە كۆتايى پايزدا و، مردنى مرۆڤ و، كاول بوونى دنيامان لە دەمى بەرپابوونى قيامەتدا دەخاتەو ياد.. لە گەڤ ئەمەشدا دەرسى شكۆمەندىي خوامان پى دەئيت و، مرۆڤ لە خەوى پى ئاگابى ڕادەپەرنيت.

كاتى (عيشا)يش: ئەوھمان پيشان دەدات كە "جيهانى تاريكى" پەردەى ڕەشى بەسەر ڕوخسارى "جيهانى ڕووناكى" ي ڕۆژدا داداىەو. ھەرەھا كفنە سببى بە كەى زستانمان دەخاتەو ياد كە سەر ڕوى زەوى دادەپۆشيت. تەنانت ئەوھشان ياد دەخاتەو كە شوپنەواری مردووە كانيش دەمریت و دەپروا تە ژېر پەردەى لە يادچوونەو..

ھەرەھا ئەو كاتەمان ياد دەخاتەو كە دەرگاكانى خانەى تاقىكردنەوى دنيا بە تەواوى دادەخرېن..

لە ھەمرو ئەمانەشدا - ئەم كاتە - كردارە شكۆدارە كانى خواى "قەھارى شكۆمەند" دەردەخات و ڕاپانندە گەپەنيت.

كاتى (شەو)يش: زستان و قەبر و جيهانى بەرزەلمان ياد دەخاتەو. سەرەپاى ئەوھى كە "گيان" ي مرۆڤيش ئاگادار دەكاتەو بۆ ئەوھى كە چەندە پىوېستىي بە سۆز و ميهرى خواى گەورەى ميهره بانە!

(شهو نوژی) یش: فیرمان ده کات که چه نده بۆ رۆشنایی تاریکه شهوی قهبر و پرووناك كردنمهوی تاریکایی جیهانی بهرزه خ پیوستیمان پی به تی. ههروهها ئاگادارمان ده کاتوه و یادی ئهو نیعمه ته بئی کۆتایانیهی نیعمهت به خشی راسته قینه مان پی ده کاتوه که له م ئالوگۆرانه دا هه ن و، ئه وه ده رده خات که چه نده ئه و نیعمهت به خشه راسته قینه به شایسته ی شوکر و سه نا و ستایشه.

(به یانی دووهم) یش: به ره به یانی "حه شر" مان یاد ده خاته وه!

به لئی، ههروهك هاتنی به یانی به دوای ئه م شه وه دا و، به هار به دوای ئه م زستانه دا شتیکی پیوست و "حه ئمی" به به لای ژهری به وه، به هه مان پله، هاتنی به ره به یانی "حه شر" و به هاری "به رزه خ" یش حه ئمی و دوور له گومانه. که واته، هه ره که له م پینج کاتانه سه ره تای ئالوگۆرپنکی گرنگه و گۆرپنکاری گه وره تریشمان یاد ده خاته وه. چونکه موعجیزاتی توانستی خوای گه وره و دیاری به کانی میهره بانیهی ئه ومان ده خاته وه یاد که له سال و چه رخ و سه رده مه کاندای روو ده دن، ئه وه تا کاروباره رۆژانه که ی خوای گه وره ی به توانا ئاماژه بان بۆ ده که ن.

واته نوژی فهرز - که فه رمان به ریهی فیه رهت و بناغه ی به نده ای ته ی و قهرزی نه ستۆیه - زۆر شایان و به جیه به که له م کاتانه دا ییت.

□ سه رنجی پینجه م:

مرؤف - له سهروشتیدا - تابلینی لاوازه، له گه ل ئه وه شدا ئه و شتانه ی که ژهانی لئی تال و لیژ ده که ن و خه فهت و ئازاری بۆ دروست ده که ن، گه لئی زۆرن..

له هه مان کاتدا تابلینی ده ستوسان و بئی ده سه لاته، که چی له گه ل ئه وه شدا گه لئی دوژمن و به لا و گهروگرفتی له سه ر پهنگا دیه ..

ههروه هاگه لئ هه ژاره، كه چي پيوستى به كانى ژهاني به كجار گه و ره و زورن..

ههروه ها ته مه ل و بئ توانايه، كه چي ده بينيت كاروبارى ژهان گه لئ قورسن له سه ر شاني..

مرؤفايه تى به كه ي و اى لئ كردوو كه په يوه ندى له گه ل سه ر جه مى بوونه و ه ردا هه بئ به گه شتى، كه چي جو دا يى خو شه ويستان و له ناو چوونى نه و شتانه ي ما يه ي ته سكينى دلن، نازارى ده دن..

ههروه ها عه ق ل و هؤشى مرؤف ئامانجى به رز و به رو بوومى نه به راوه ي پيشان ده دن، كه چي ده ستى به و ئامانج و به رو بوومانه ناگات و، ته مه نى كورته و، كه م ده سه لاته و، تواناى ئارامگر تيشى به كجار كه مه.

له بهر هه موو له مانه و له حاله تى كى وه هادا، سه ير بكه و بزانه كه "گيان" ي مرؤف چه نده پيوستى به وه هه يه له:

"به ره به يان" دا به دو عا و نوژ و پارانه وه له ده ر گانه ي خواى به ده سه لاته تى شكۆمه ند و ميهره بان و خاوه نى جوانى بدات و، به داواى به ره مه تيدانه وه عه رز و حالى خوژى پيشكه ش بكات؟

گيانى مرؤف چه نده پيوستى به پالپه شتى كه پالى پيوه بدات و هه موو كاروبارى كى قورسى رؤژ - كه له به نكا يدايه - به هه يه وه هه لى بگرنت و به ره نكارى به يت؟

ئايا له مه شتى كى ئاشكرانى به؟

له كاتى "به ره رؤژ" شدا: كه لو تكه ي كه مالى رؤژ و خوار بوونه وه يه تى به ره و نه مان و، كاتى كامل بوونى كاروبارى رؤژانه و، وه ختى سه سانه وه ي دواى مانه دوو بوونى كار و، ده مى هه ناسه و په شوودانى "گيان" و

حوانه و به‌تی لهو بئ تاگایی و سهرسامی و په‌شۆکان و نارپنکیی ده‌روونه‌ی که دنیا‌ی فانی و کاروباره قورسه کانی ده‌رخواردی مرۆفی ده‌دهن.. جگه له‌وه‌ی که ئەم کاته کاتی خۆ ده‌رخستن و نواندنی نیعمه‌ته کانی خوای گه‌وره شه..

پرزگار بوونی "گیان"ی مرۆف لهو هه‌موو ئازارانه و خۆ قوتار کردنی لهو بئ تاگایی و سهرسامی‌یه و، ده‌رباز بوونی لهو شته کهم نرخانه، تهنه‌ها به‌وه ده‌بئ که:

مرۆف به‌ سکالا و پارانه‌وه هانا به‌ریتسه به‌ر ده‌رگانه‌ی پۆزیده‌ری راسته‌قینه..

هه‌روه‌ها به‌ شوکر و ستایش ده‌بئ له به‌رامبه‌ر ئەو نیعمه‌ته زۆرانه‌ی که لای کۆ بوونه‌ته‌وه..

هه‌روه‌ها به‌وه ده‌بئ که تهنه‌ها پشت به‌و خواوه‌نده به‌ستنی و داوای پارمه‌تی تهنه‌ها لهو بکات، هاو‌ده‌م له‌ گه‌ل ده‌رپرنی بئ ده‌سته‌لاتیی خۆی له به‌رامبه‌ر گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندیی خوای گه‌وره‌دا به "پ‌کووع بردن" و، ده‌رپرنی ملک‌ه‌چی خۆی، به‌وه‌پ‌ری ئە‌ده‌ب و پ‌یز و خۆشه‌ویستی‌یه‌وه، به "سوژده بردن" بۆ که‌مالی هه‌میشه‌یی و جوانیی بئ وینه و ناوازه‌ی ئەو.

ئهمه‌یه نوێزی نیوه‌رژا

که‌واته چه‌نده جوان و به‌تام و شیاو و پ‌یویسته؟

ده‌ها ئیتر هه‌یچ که‌سێ خۆی به‌ مرۆف نه‌داته قه‌لم گه‌ر له‌مه تینه‌گات!

له‌ ده‌می "عەسر" ی‌شدا: که کاتیکه وه‌رزه خه‌فه‌تباره که‌ی پایز و، ده‌می خه‌م بزوینی پ‌ری و، پ‌ژژانی پ‌ر له‌ ئازاری ئاخ‌ر زه‌مان و، کاتی ده‌ر که‌وتنی به‌ره‌می کرده‌وه‌ی پ‌ژژانه‌مان ده‌خاته‌وه یاد..

که ده‌می کز برونه‌وی تینک‌رای نیعمه‌ته مه‌زنه خواییه‌کانه، وه‌ك: چه‌شتنی تندرستی و له‌شماغی و نه‌نجامدانی خزمه‌ت‌گوزاری پښک و په‌سه‌ند..
 هره‌وه‌ها کاتی را‌گه‌یاندنی نه‌ویه که مرؤف میوانیکی راسپیراوه و،
 هموو شتیکیش له‌جمو‌جوړل‌دایه و به‌ره‌و نه‌مان ده‌پروات. نه‌وه‌تا خوار
 بوون‌ه‌وی نه‌و خۆره‌گه‌وره‌یه‌ی ئاسمان به‌ره‌و ئاوا بوون، ئامازه‌ بۆ نه‌م مه‌په‌سته
 ده‌کات.

به‌لنی "گیان"ی مرؤف که داواکاری نه‌مری و هم‌میشه‌یه و له‌راستیشدا
 بۆ مانه‌وه و هم‌میشه‌یی به‌دی هینراوه و، شه‌یدای جوانی و چاکه‌کاری‌یه و،
 جودایش ئازاری ده‌دات..

نه‌م مرؤفه، له‌ده‌می عه‌سردا ده‌ست‌نو‌پښه‌ ده‌گرښت و نوپښی عه‌سر به‌جنی
 ده‌هینیت، تا‌کو له‌ده‌ر‌گانه‌ی خواوه‌ندی "قه‌دیم" و "باقی"دا پاپارته‌وه، نه‌و
 خواییه‌ی که مانه‌وه و را‌گه‌ر‌بوونی هموو شتیک به‌ده‌ستی نه‌وه..

هره‌وه‌ها بۆ نه‌وه‌ی په‌نا به‌اته به‌ر‌گه‌وره‌یی و هم‌میشه‌یی میهره‌بانی‌یه
 فراوانه‌که‌ی و، شوکر و ستایشی نیعمه‌ته‌ له‌ژماره‌ نه‌هاتووه‌کانی پیشک‌کش
 بکات..

ده‌هینیت به‌وپه‌ری ملکه‌چی‌یه‌وه "پ‌کووع" ده‌باته به‌رده‌م عیززه‌تی
 په‌روه‌ر‌د‌گار‌تییی خوا و، به‌وپه‌ری له‌خۆ‌بو‌ردن و خۆ‌نه‌ویستیشه‌وه "سوژده"
 ده‌باته به‌رده‌م هم‌میشه‌یی خوایه‌تییی نه‌و.

ئنجا ئاسووده‌یی ده‌روون و پشوودانی راسته‌قینه‌ی "گیان"یشی له‌وه‌دا
 ده‌بینته‌وه که به‌به‌ندایه‌تی‌یه‌کی پښک و پښک و به‌ئاماده‌یه‌کی ته‌واو له
 به‌رامه‌ر خوایه‌تییی خوای گه‌وره‌دا را‌په‌وه‌ستیت.

نیر و هره سهر بکه و بزانه که: به جیهینانی نوپزی عه سر - بهم و اتا و ناوهر و که - چنده خزمه تگوزاری به کی شایسته و فهرانبهری به کی بهرزه؟ به لکو چ وهختیکی شایسته و گو بنجاوه بؤ گپرانه وهی قهرزی "فیرت" که له نه ستزماندایه و، چنده دهستکه و تیکی به تامی له زت به خشه بؤ به دهستهینانی به خته وری!

هر که سیک به راستی مرؤف ییت، له مه تیده گات! له کاتی "مه غریب" بشدا: که چهند شتیکی گرنگمان یاد ده خاتوه، وهک: ئاوا پرونی ئه و به دیهاتووه ناسکۆله و جوانانهی جیهانی هاوین و پایز، له گه بچینهی ئه مانه ته کان له سهره تای وهرزی زستاندا..

ههروه ها وهک: یادخستنه وهی رپوشتنی مرؤف بؤ ناو گۆر له کاتی مردندا و، جودایی و لیکدا پرانی به سو و لازاری له گشت خوشه و یستانی.. ههروه ها وهک: یادخستنه وهی مردنی دنیا به گشتی و گراستنه وهی دانیشتوانی بؤ چهند جیهانیکی تر..

ههروه ها وهک: یادخستنه وهی کوژانه وهی چرای تاقیگهی ئه م دنیا به.. "کاتی مه غریب" وهختی ئاگادار کردنه وه و راپه راندنی گشت ئه و که سانه به که تا رادهی په رستن، شه دای ئه و شتانه ن که له پشت ئاسوی "نه مان" وه ئاوا ده بن!

جا له بهر هه موو ئه مانه، ئه و مرؤفه ی که خواوه نی "گیان" یکی پاکی بی گهردی وهک ئاوپنیه و، به سروشت تاسه مه نده بؤ موتالا کردنی دره وشانه وهی جوانیی خواوه ندی هه می شه یی و باقی..

ئه م مرؤفه، بؤ به جیهینانی نوپزی شیوان له م کاته دا، پرو ده کاته عهرشی گهره یی ئه و خواپه ی که هه ر بووه و هه ر ده شه یی، ئه و خواپه ی که هه رچی

کاروباری گه‌وره و ئالوگۆری ئەم جیهانه‌ی مەزنه‌ی هه‌یه‌یه‌ر ته‌نها ئه‌و سازبان ده‌کات و هه‌لیان ده‌سوورپێت.

بۆیه‌ به‌ ده‌نگینکی زولال هه‌موو ده‌ووبه‌ری خۆی ده‌له‌رپێته‌وه و له‌ رووی گشت بوونه‌وه‌ره‌ فانی‌یه‌کاندا "الله أكبر" ده‌تێت و ده‌ستی له‌ هه‌موویان داده‌ته‌کێت.

ئنجاله‌ به‌رده‌م که‌مالی به‌رز و جوانیی بێ وێنه‌ی خوای گه‌وره‌دا ده‌سته‌وه‌نه‌زه‌ر را‌ده‌وه‌ستێت، تاکو به‌ وتنی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ستایشی میه‌ره‌بانیی نه‌پراوه‌ی ئه‌و بکات و، پاشان به‌ وتنی: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ به‌ندایه‌تی و پشت به‌خواه‌ه‌ستنی خۆی بخاته‌ به‌رده‌م په‌روه‌ردگاریتی و خواجه‌تیی ئه‌و خواجه‌ی که‌ پێوستی به‌ یاریده‌ده‌ر و هاوه‌ل و وه‌زیر نی‌یه‌ و نیشه‌تی..

ئێتر ئه‌و مرۆفه‌، هاوده‌م له‌ گه‌ل سهرجه‌می بوونه‌وه‌راندان، ده‌چینه "پرکوع" هه‌و، به‌ وتنی: "سبحان ربی العظیم و بحمده" بێ ده‌سته‌لاتی و لاوازی و هه‌زاری خۆی له‌ به‌رامبه‌ر گه‌وره‌یی هه‌میشه‌یی و ده‌سته‌لاتی نه‌پراوه‌ و عیززه‌تی بێ که‌موکووپیی خواوه‌، ده‌رده‌پێت.

پاشان کپ‌نوش ده‌باته‌ به‌رده‌م جوانیی زاتی ئه‌و خواجه‌ی که‌ نه‌مانی نی‌یه‌ و، ئه‌و سیفه‌ته‌ پێرۆزانه‌ی که‌ گۆران روویان تی‌ ناکات و، ئه‌و که‌ماله‌ هه‌میشه‌یه‌ش که‌ هه‌رگیز ناگۆرپێت. به‌مه‌ش واز له‌ په‌رستنی غه‌یری خوا ده‌هێت و خۆشه‌ویستی و به‌ندایه‌تی خۆی - به‌وه‌په‌ری پێز و خۆنه‌ویستی و سه‌رکزی‌یه‌وه‌ - به‌ وتنی: "سبحان ربی الأعلی" ده‌رده‌پێت، چونکه‌ له‌ به‌ری هه‌موو شتیکی فانی و پراوه‌، جوانیکی هه‌میشه‌یی و خواهن میه‌ره‌بانیی به‌کی

بهرده و امی دۆزیه توهه. به مەش خۆ شه ویستی و به ندادیه تی و پزۆلینانی له
خوای خۆی به و پیری توانه وه و خۆ نه ویستی به وه راده گه یه نیت، ئەو خوا به ی
که به رزه به سەر هه موو نه مانیکدا و پاکه له هه موو که مو کووری به ک.

پاشان بۆ "تَشْهُد" و خویندنی "ته حیات" داده نیشیت و، له و پینگایه وه
سلاری پیرۆز و سلواتی پاک و ییگه ردی هه موو بوونه وه ران پینشکەش
ده کات به باره گای ئەو خوا خاوه ن جوانی به ی که بووه و، ئەو خاوه ن
گه وره یبه ی که هەر هه یه ..

هه روه ها په یمان له گه ل پیغه مبه ری خۆ شه ویستدا ﷺ تازە ده کاته وه به
سلو لئی کردن و ده برینی گوپرا یه لیبی فرمانه کانی ..

له م کاته دا پێک و پینکی به دانست نه خشاوی ئەم کۆشکە ی گه ردوون
ده یینیت و ده بکات به شایه ت له سەر "یه کتایی" به ده یه نهری شکۆ مەند و،
به مەش نیمانی خۆی نوێ ده کاته وه ..

پاشان شاهه یمان به شانی راگه به نهر و پیناسه ری په روه ردگار ییتی خوای
گه وره و پروونکه ره وه ی ئایه ته کانی کتیبی گه ردوون ده یینیت که حه زره تی
عه مەد پیغه مبه ره ﷺ.

ئەجا به روانه بۆ به جیه یانی نوێ ی مەغریب به م ناوه رۆ که به رزه و، بزانه که
چه نده فرمانه به ری به کی بئسند و پاک و ییگه رد و شیرینه و، چه نده ش
به ندادیه تی به کی به تام و جوانه و، چ راستی به کی په سه ن و مه زن و به رز و
بالایه !

ده یینین ئەنجامدانی نوێ ی مەغریب - به م شیوه و واتایه - هاوده می به کی
به وه فایانه یه و دانیشتنیکی پیرۆز و نه پراوه یه له میوانی به کی به پراوه ی وه که ئەم
دنیا به دا.

ئايا ئەو كەسەى لەمە تێنەگات، خۆى بە مروف دەزانیت؟
 دەمى "عیشا"يش، كە هېچ شوینەوارىكى رۆژى تیدا نامىنیت و هەموویان
 لە ئاسۆدا ئاوا دەبن و، "شەو"يش بە رەشمالى خۆى جیهان دادەپۆشى..
 لەم كاتە، چەند شتىكمان یاد دەخاتەو، وەك: كاروبارە
 پەرورەدگارىیەكانى ئەو خوايەى "مُقلَبُ اللیل والنهار"ە، كە خواى
 بەتوانای شكۆمەندە و، خوايە كە لاپەرە سەپىیەكەى "رۆژ" دەگۆریت بە
 لاپەرە رەش داگرساوەكەى "شەو"..

هەر وەها وەك: یادخستەوہى كار بەرئى كردنە خوايەكانى ئەو كەسەى
 "مُسَخَّرُ الشَّمسِ والقمر"ە، كە خواى دانای خاوەن كەمالە و، خوايەكە
 لاپەرە رەنگینەكەى هاوین دەگۆریت بە لاپەرە سارد و سەپىیەكەى زستان..
 هەر وەها وەك: یادخستەوہى كاروبارە پەرورەدگارىیەكانى ئەو
 خوايەى كە "خالِقُ الموت والحياة"ە، ئەویش بە بنەپر بوونى هەموو
 شوینەوارىكى خەلكى گۆرستان - بە درێزایی رۆژگار - لەم دنیایەدا و
 گواستەوہیان بە گشتى بۆ جیهانىكى تر.

بەئى، كاتى عیشا كاتىكە كاروبارەكانى "شكۆمەندى" خواى گەورە و،
 درەوشانەوہكانى "جوانى"ى بەدبەینەرى ئاسمانەكان و زەوى و، دەر كەوتنى
 جیهانى فراوان و مەزن و نەپراوہى دوارۆژ و، مردن و كاول بوونى
 یەكجارەكیى دنیای تەنگ و تەسكى كەم نرخى فانیمان دەخاتەوہ یاد..

كاتى عیشا، كات و هەلوپەستىكە دەپسەلمىنیت كە:

خاوەن و بەرپۆهەرى راستەقینە و شایستەى پەرسەنتى راستەقینە و
 خۆشەوېستى راستەقینە تەنھا ئەو كەسەى كە ئالوگۆرپى "شەو" و "رۆژ" و،

"زستان" و "هاوین" و، "دنیا" و "قیامت" ی وهك ئاسانیی هه لگێرانه وهی لاپه‌ره‌ی كئیب به لاه وه ئاسانه..

ئهو كه سه‌یه كه نووسین و كوژاندنه وه و گۆرینی لاپه‌ره‌ی كانی كئیبی بوونه وه‌ری به ده‌ست ییت. دپاره ئه‌مه‌ش له ده‌ست هیچ كه سێك نایه‌ت مه‌گه‌ر خاوه‌نی په‌هاترین ده‌سته‌لات كه فه‌رمانه‌ كانی هه‌میشه جێ به‌جێ كراوه.

"گیان" ی مرۆفیش كه له‌وه‌په‌ری هه‌زاری و كۆله‌واری و ده‌سته‌و سانیده‌یه و، خه‌مناك و سه‌ر لێ شیواوی دوا‌پۆژه و، نازانی چی له ژێر په‌رده‌ی شارراوه‌ی ئهو شه‌و و پۆژانه‌دایه كه له‌سه‌ر په‌نی ژیا نیدان.. ئه‌م مرۆفه، كه نوێزی عیسا ده‌كات - به‌م ناوه‌رۆك و شیوه‌یه‌ی باسما ن كرد - به‌ بێ هیچ دوودلی یه‌ك و به‌ وینه‌ی سه‌روه‌رمان ئیبراهیم ییغه‌مه‌به‌ر - دروودی خوا ی له‌سه‌ر ییت - ده‌تیت: ﴿لَا أَحَبُّ الْآلِیْنِ﴾ (الأنعام: ۷۶)!

بۆیه ده‌بینیت به‌ نوێژ كردن په‌نا ده‌باته به‌ر ده‌رگانه‌ی په‌رستراوی ئه‌زه‌لی و خۆشه‌ویستی هه‌تاهه‌تایی و، له‌م جیهانه‌ فانی به‌دا راز و سكا‌لای خۆی له‌ خزمه‌ت خوا وه‌ندی باقیی هه‌میشه‌ییدا ده‌در كئینیت له‌ ده‌ست ئه‌م دنیا تاریكه و ئهو دوا‌پۆژه‌ش كه هیچی له‌ باره‌وه نازانیت، تاكو له‌ په‌نی ئه‌م نزیكی به‌ سه‌رینیی و راز دركاندن و پارانه‌وه كاتی به‌وه، پروناکی به‌ ژبانی ئه‌م دنیا ی به‌خشیت و، به‌ یینیی پروو تێكردن و ئاو‌ر لێدانه‌وه‌ی میه‌ره‌بانیی خوا وه‌ندی "به‌خشنده" و "میه‌ره‌بان" دوا‌پۆژی پرووناك بكا ته‌وه و تیماری ئهو زامانه‌شی بێ بكا ت كه جودایی و لێكدا په‌رانی كه‌س و كار و هاو‌په‌ی و خۆشه‌ویستان له‌ ده‌رووندا دروستیان ده‌كات..

ئیر ټو دنیاپه ی که ټمی له یاد کردوه ټمیش له یادی ده کات و، فرمیسکه کانی دل و خهم وپهژاره کانی دهروونی خزی له بهردهم ټو میهره بانۍ په نه پراوه بدهدا هه لده پږیټ.

جا بږ ټو هی دواهمین فهرانه بری به نډایه تی (واته نوږی عیسا) به جی بهینټ، پیش ټو هی پرواته ناو شتیکه وه که ټه بجمی نادپاره و نازانټ پاش ټو نوستنه ی که له مردن ده چټ، چپی به سهر دټ..

هروه ها بږ ټو هی دهفته ری کرده وی پږژانه ی به "حُسْنُ الخاتمة" کږتایی بږ بهینټ..

له بهر هه مو ټه مانه، له م کاته دا نوږی عیسا به جی دههینټ و شهره فمهند دهینټ به پراوه ستانی له بهردهم خږشه ویست و په رسراوی راسته قینه و هه میسه بییدا، له بری په رستی هه ر خږشه ویستیکی تر و.. له بهردهم خواوهندی به خشنده ی به توانادا راده وه ستټ، له بری پراوه ستانی له ده رگای ټو بږی دهسته لاتانه ی که خږشیان ده ستیان کورته و ده ست له غه بری خږیان ده گرنه وه.

هروه ها بږ ټو هی به پراوه ستانی له ده رگانه ی خواوهندی پارږه ری میهره باندا، پله ی ټیمان هه کی به رز بیته وه و له شه ری ټو شته سامناکانه ده ر باز بیټ که لیان ده ترسټ..

به تایه تی که سهره تای نوږه که ی به "فاتحه" داده مه زر پټټ | واته له سهره تاوه مدح و ستایشی په روه دگاری جیهانیان و به خشنده ی میهره بان ده کات. ټو خواپه ی که خواوهنی که مالټیکی بږ سنور و دهوله مهنده ی په کی نه پراوه یه. ئیر چ کارنکی به سهر مدح و ستایشی ټو به دیهاتو وانه وه هه په که هیچ سوو دټکیان نی په و شاپانی ستایش نږ، ته نانه ت لاواز و هه ژاریشن؟

هروه ها له بریی هه لگرتنی "منهت"، بز پلهی "میوانی نازداری ناو هم گهردوونه" و "فهرمانهیری ناسراو" بهرز ده بیتهوه، هه رچه ندیش بهچروک و نادیار بیئت، ته نانهت وهك "نه بوو" و اینت له چاو گهوره بی بوونه وه ردا. نه مش به هژی بهرز بوونه وه و گه یشته پلهی و توویژی: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾. واته به نیسهت پهیدا کردنی له گه ل خواهنی رژی قیامت ﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ و پادشای نه زه ل و نه به ددا.

که واته به وتنی: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ په رستش و داواکاری یارمه تیدانی کز مه لگای گه وهی هه موو بوونه وه ران پیشکش ده کات و، پاشان به ناوی هه موانه وه و به وتنی: ﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ داوای رهنمایی پنی راست ده کات، که شارپنگایه کی نورانی به و مرؤف ده گه به نیته نه و به خته وه ری به هه همیشه بیه ی که داوای تیپه ر کردنی تاریکایه کانی دوا رژی پنی ده گات.

پاشان بیر له گهوره بی خوا ده کاته وه و سه رنج له و خۆره شارراوانه ده دات، که وهك پرووهك و نازه له نوستوه کانی ئیستا وان و، له م نه ستیره پیدار و دیارانهش که هه ربه که بیان سه ربازنکی گوپه رابه لی فه رمانی خوای گهوره و چراهه کی پرووناکی به خشی هم میوانخانه به و خزمه تگوزاریکی نه ون.. ئیز که سه رنج ده دات و نه مه ده بینیت، به کسه ر له گه ل وتنی: "الله اکبر" دا ده روا ته ناو "رکووع" وه.

پاشان له سوژده ی مه زنی هه موو بوونه وه ران پاده مینیت، چونکه ده بینیت هه موو جۆره کانی بوونه وه ران - له هه موو سال و سه رده میکدا - به ونه ی بوونه وه ره خه و لئ که وتوه کانی هم شه ون، ته نانهت زه وی خۆپشی و

بگره سرتاسره‌ی جیهانیش وهك سوپا په کی پښکونیک و سهر بازنکی گوږپاږه‌ل و ایه، هر که فرمانه‌ریتی دنیای به فرمانی: ﴿کُنْ فَيَكُونُ﴾ ته او ده بیت و بهره و جیهانی شارراوه‌ی "غیب" ده‌نیررته‌وه، په کسر به‌وپه‌ری پښکونیک و به وتی: "الله اکبر" هوه سوژده ده‌باهه سهر به‌رمالی ناوا بوون! پاشان هم بوونه‌وه‌رانه، هر خویان یان له وینه‌ی خویاندا، تنها به ناگدار کردنه‌وه‌یهك، که فرمانی: ﴿کُنْ فَيَكُونُ﴾ ه، سهر جهم زیندوو ده‌کرته‌وه و، ته‌وانیش به‌وپه‌ری هیمنی‌هوه سهر ده‌ده‌هینن و فرمانی خواوه‌ندی راسته‌قینه‌یان جی‌به‌جی ده‌کن.

هر وه‌ها هم مروږه لاوازه‌ش - وهك ته‌و بوونه‌وه‌رانه - به وتی: "الله اکبر" سوژده ده‌باهه به‌رده‌م باره‌گای "به‌خشنده" ی‌خواه‌ن که مال و "میهره‌بان" ی‌خواه‌نی جوانی و، به خۆشه‌ویستی‌به‌کی پسر پښ و خۆنه‌ویستی‌به‌کی "به‌قا" به‌خش و ملکه‌چ کردنیک سهر به‌ریزیده‌ره‌وه ده‌لیت: "الله اکبر"!

گومانی تیدا نی‌به که ئیستا تینگه‌پشتیت له‌وه‌ی نوښی عیسا به‌رز بوونه‌وه و سهر که وتینکی وهك "میراج" ه! جا پروانه که چه‌نده فرمانه‌ری‌به‌کی جوان و، هر کینکی شپږن و، خزمه‌تگوزاری‌به‌کی به‌رز و، به‌ندایه‌تی‌به‌کی به‌تام و سهر به‌رز که و، راستی‌به‌کی په‌سه‌نی شیاوه.

واته هر په‌که له پینج کاتانه‌ی نوښ، په‌نجه بز ناوگوږپښکی گرنګ دریژ ده‌کات که له "زه‌مان" دا پروو ده‌دات و، نیشانه‌ی به‌پښکردنی کاره مه‌زنه خواپه‌کان و نیعمه‌ت به‌خشینه همه‌کی په‌کانپه‌تی.

بهم پی‌ریه بزمان دهر کهوت که:

دیاری کردنی تم کاتانه‌ی نوپو - که قهرزی فیژه ته به نهستؤ مانه وه -

له‌وپه‌ری داناییدایه.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

اللهم صل وسلم على من أرسلته معلماً لعبادك،
ليعلمهم كيفية معرفتك والعبودية لك.. ومعرفاً
لكنوز أسمائك.. وترجماناً لآيات كتاب كائناتك ..
ومرأة - بعبوديته - لجمال ربوبيتك.. وعلى آله
وصحبه أجمعين. وارحمنا وارحم المؤمنين والمؤمنات.
أمين برحمتك يا أرحم الراحمين.

* * *

وتهی بیست و یه کم
مهقامی یه کم

بسم الله الرحمن الرحيم
﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ (النساء: ۱۰۳)

رؤژنکیان یه کیک، که له تمهن و بهژن و بالآ و پله دا له خۆم گهوره تر
بوو، پئی وتم:

(به جیهینانی نوپژ شتیکی جوان و شیرینه، به لام دووپات بوونه وهی له
پنج کاتدا و له ماوهی یه ک رؤژدا، گه لئی زوره. ئەم زوری بهش مرۆف بنزار
ده کات)!

پاش ئەوهی ماوهی کی زور به سەر ئەم قسه یه دا تیپه پری، گویم لئی بوو
نهفسی خۆپشم هه مان قسه ی ده کرده!

منیش که به وردی سهرنجم له نهفسی خۆم دا، بۆم ده رکهوت ئەم نهفسه له
رئی تمبه لئیه وه هه مان ده رسی له شهیتان وه رگرتوه. ئەو کاته زانیم که ئەو
پیاوهی باسم کرد، به ناوی هه موو نهفسیکی ئەماره وه ئەو قسه یه ی کرد، یان
به پئی وستی خۆی پئی در کینرا!

که ئەمهم بۆ ده رکهوت (له بهر خۆمه وه) وتم:

مادم نهفسی خۆپشم به دخوازه، ئەوا ده پئی له خۆمه وه ده ست پئی بکهم.
چونکه هه رکه سی نهفسی خۆی بۆ چار نه کریت، دیاره هی خه لکی تری
هه رگیز پئی چار نا کریت!

له بهر ههوه، پرووم له "نفس" ی خۆم کرد و پینم وت:
نفسه کهم!

وا دیاره تۆ نوقمی نهقامی به کی ئالۆز بوویت و، له سه ر پینخه فی ته مه بی ته
خهوی بێ ئاگاییت لێ که وتوو.

جا له بهر ام بهر هه و قسه به ی که ده رت به ری، هه م پینج "بیدار کردنه وه" یه م
لێ بیسته و وه ریا ن بگه ر:

□ بیدار کردنه وه ی یه که م:

هه ی نه فسی به ده به ختم!

ئا یا ته مه نت هه می شه یی ه؟

ئا یا ه یج په ممانیکی راست و بهی گو مان ت در او ه تهی که تا سالیکی تر،
ته نا نه ت تا سه پینی. بئینیت و له م دنیا به کۆج نه که ی ت؟

دیاره ه یج کام له مانه نی یه. که واته په ک شت هه یه له نو یۆ کردن بیزاری
کرد و ویت، که هه وه به وه می خۆت پینت و ایه هه ر گیز نا مریت و له دنیا دا
هه می شه یی ده بی ت. له م رینگایه شه وه وات لێ ها توه ناز به که ی ت و پینت
و ای پینت که له دنیا دا بۆ خۆ شی و رابواردن هه ر ده مینیت ه وه.

جا له گه ر له وه تی بگه ی ت که ته مه نت په کجا ر کور ته و له نا کا ودا بێ
هه و ده ده پوات و له ده ستت ده ر ده چی، له وا به جوانی بۆ ت ده ر ده که و پینت
که به کار هینانی به شیک له و بیست و چوار به شه ی (ژیانی رۆژانه ت) له
به جیهینانی خزمه تگوزاری به کی جوان و فه رمان به ری به کی شه رین و
پشور ده ردا، که له هه مان کاتیشدا هزی می هه ره بان ی و ژیا نیکی په ر له
به خته وه ریی هه می شه یی ه، هه ر گیز نا بی ت به مایه ی بیزاری، به لکو له و کاته
نو یۆ کردن ده بی ت به هزی و رو وژاندنی شه وق و زه وقی کی جوان و به رز و
راسته قینه له مر و فدا.

□ بێدار کردنەوێ دووهم:

ئەى نەفسە چلنيسە كەم!

تۆ هەموو پڕۆژيەك نان دەخۆيت و، ئاو دەخۆيتەو و، هەناسە دەدەيت..
ئایا ئەم دووپات بوونەو پڕۆژانەيە ناييت بە مايمى بيزارى؟
بى گومان نەخيز..

چونكە دووپات بوونەوێ شتى پنيويست نەك هەر ناييت بە مايمى
بيزارى، بەلكو چيۆ و لەزەتيشى تازە دەكاتەو.

لەبەر ئەو، ئەو نوپۆز کردنى كە خۆراكە بۆ "دل"م و، ئاوى ژيانە بۆ
"گيان"م و، سروەى فينكى و حەوانەو بە لايەنە ناسك و پەنھانەم
دەبەخشيت كە پنى دەوترى: "السر الإنساني" .. ئەو نوپۆزە هەرگيزاو هەرگيز
زويرو بيزارم ناكات.

بەلنى، ئەو "دل"ەى كە گمژدەى ئازار و پەژارەيەكى بى سنوور ييت و
كەوتبیتە داوى چەندین ئاوات و ئازارى بى كۆتايەو، ئەو "دل"ە، هيز و
خۆراكى خۆى تەنھا لەو دا دەبينتەو كە بەوپەرى توانايەو بە دەستى نزا و
لالانەو لە دەرگانەى ئەو خواوەندە ميهرەبانە بدات كە دەستەلاتدارە بەسەر
هەموو شتيكدا.

"گيان"يش كە لە گەل زۆرەيى ئەو بوونەوێرانەى بە پەلە دین و دەپۆن،
پەيوەندىيى هەيە، هەرگيز ئاوى ژيان نانۆشيت و تامى ناكات، تەنھا بەو
نەييت كە لە پنى نوپۆزەو پوو بكاتە سەرچاوى ميهرەبانى ئەو خوايەى كە
خۆشەويستە و پەرسزوى هەميشەيە.

ئەو لايەنە نيان و ناسك و هەستيار و نەبينراوەش كە پييدەوترى: "السر
الإنساني" و بریتی بە لە شتيكى نوورانى و سەر بە پەروەردگار و بۆ هەتاهەتايى

به دی هینراوه و به سروشتیش حزی له ژیمانکی همیشه یه و، ئارینه به کی
رهنگه ره وهی دره و شانوه کانی نووری زاتی گه وهی کرد گاره ..

هم لایه نه ناسکهی که هم سیفه تانهی هیه، له نیوان سهختی و
پاله په ستوی هم باره دژوار و تهنگ و تاریکانهی ژهانی دنیا دا، پیوستی به کی
زوری به هه ناسه و پشوو دان هیه ..

خۆ ئه گهر له دره وازهی نوپژوه نه بیته، هه رگیز هه وه ناسه و
پشوو دانیه ده ستگیر نایته.

□ بیدار کردنه وهی سێ هم:

هه ی نهفسی بێ ئارام!

تۆ که "همرۆ" یادی ماندوو بوونی هه و پرستشانه ت ده که پته وه که له
پوژانی "راوردوو" دا به جیت هیناون و هه نوپژانهش که پیشتر کردووتن، بێ
ئارامی و شله ژانی خۆت ده رده به پته ..

پاشان هه "همرۆ" ش که بهر له هه کی پرستش و خزمه تگوزاری به کانی
نوپژ کردن و لزار و به لا و گهرو گرفته کانی پوژانی "داهاتوو" ده که پته وه،
تۆ قهرت له بهر ده پری و بێ ئارامی ده نوپیت!

جا ئایا هه که سیک خاوه نی تۆز قالیك هوش و ژهری بیت کاری وا
ده کات؟ بان هه نوپستی وای لێ ده وه شیتته وه؟

تۆ له رهفتاره تدا وه که هه و سه ر کرده نه زانه وایت که هینیکی گه وهی
سوپا که ی ئاراسته ی ده سته راستی سوپای دوژمن کرد، له و کاته دا که هه
به شه ی سوپای دوژمن له وی نه ما بوون و هاتبوونه پیزی سوپا که ی له مه وه و
بوو بوونه پالپشتی! ئنجا به شه که ی تری هیزه که ی بۆ سه ر ده سته چه پی دوژمن
نارد، له کاتیکدا که هه ی سه ر بازینکی هوانی تیدا نه ما بووا

دوژمنىش ئەم هەل و دەرفەتەى قۆزتەو و، هيرشينيكى چاپوكانەى هينايە سەر ناوجەرگەى سوپاكەى ئەم پادشايە و، خۆى و سوپاى - بە تەواوى - تەفرو تونا كرد.

بەلئى، تۆ لەم سەر كرده هەلە شەپە دە چیت!

چونكە هەموو ماندووبى و نازارەكانى ژيانى رابوردوو، پۆشەن و بەسەرچوون. واتە نازارەكانى پۆژانى رابوردووت نەماون، بەلام لەزەت و خۆشى بەكانى هەر ماون و پاشان ماندووبوون و ئەركەكانيشى بوون بە پاداشت و بۆت پاشەكەوت كراون. كەواتە لە راستيدا ئەو نازارانەى رابوردوو، بئى تاقەتى و بئى ئارامى بەرھەم ناهيئن، بەلكو شەوق و شادمانى بەكى نوئى و هەول و كۆششينيكى هەميشەييت پين دەبەخشن و هەلت دەنين كە پتر هەنگاو بەرەو پيش بنيت.

بیر كردهوش لە پۆژانى داھاتوو - كە هيشتا نەھاتوون - لە راستيدا جۆرە نەفامى و نەزانى بەكى تايبەتى بە و، وەك ئەو واپە لە ترسى برسيئى و تينوئىيەك كە لەواتنە لە پۆژانى داھاتوودا پينە پيت، هەر لە ئيستاوہ دەست بە ھاوار و گريان بکەيت!

جا مادەم راستى واپە، ئەواتۆش - گەر خواھنى تۆزقاليك هۆش و ژيرييت - بىر لە پەرسشى "ئەمپۆ" ت بکەرەوہ..

بەلئى، هەر تەنھا ئەمپۆ و بەس.

بە خۆت بلئى:

"وا سەعاتينيكى ئەمپۆم لە ئەركيني گرنكى بەلەزەت و جواندا.. لە خزمەتگوزارى بەكى بەرزى بەييت و پاداشتى كەم ئەركدا بەسەر دەبەم". كە

ئه‌نجامیشت دا، هه‌ست به‌نه‌مانی نازار و که‌مته‌رخه‌می‌یه‌کانت ده‌که‌یت و ده‌بینیت هیممه‌ت و چالاکی‌یه‌کی خۆش و به‌تامیان بۆ به‌جی هیشتوویت.

ده‌سا ئه‌ی نه‌فسی بێ ئارام!

بزانه که سێ جۆر ئارامگرتنت له‌به‌رده‌مدایه و لێیان به‌رپر سیاریت:
یه‌که‌م:

ئارامگرتن له‌سه‌ر گوێزپه‌لی و خواپه‌رستی.
دووهم:

ئارامگرتن له‌سه‌ر خۆپاراستن له‌تاوانکاری و یاخی بوون.
سێههم:

ئارامگرتن له‌کاتی به‌لا و موسیبه‌تدا.

جا ماده‌م ئه‌م سێ جۆره ئارامگرتنه‌ت له‌هه‌ستۆدایه و، تۆش گه‌ر مرۆفینکی زیره‌ك و هۆشیاریت، ئه‌وا فه‌رموو له‌و راستی‌یه‌ به‌رزهی که‌له‌ نمونه‌ی سه‌ر کرده‌که‌دا هه‌یه، په‌ند و ئامۆژگاری وه‌ر بگه‌ره و، به‌وپه‌ری جوامیری و هیممه‌ت و غه‌ره‌ته‌وه‌ هانا بۆ لای خوای گه‌وره‌ بیه و بلی: "یا صبور!"

پاشان هه‌ر سێ جۆره‌کانی ئارامگرتن بجه‌ره‌هه‌ستۆی خۆت و، پشت به‌و هه‌یزی ئارامگرتنه‌ بیه‌سته که‌خواوه‌ند له‌تۆدا دایناوه. چونکه‌هه‌ر ته‌نها ئه‌و هه‌یزه‌ سه‌روزیادی به‌ره‌نگاره‌بوونه‌وه‌ی سه‌رجه‌می ئه‌و نازار و ئه‌رك و گه‌روگرفته‌ زۆرانه‌ن که‌له‌ ژباندا دینه‌ پێت، به‌مه‌رجی ئه‌م هه‌یزه‌ت به‌م لا و به‌و لا و له‌شتی لاوه‌ کیدا بلاو نه‌که‌پته‌وه‌ و له‌ده‌ستی خۆتی ده‌ر نه‌که‌یت!

□ بێدار کردنه‌وه‌ی چواره‌م:

ئه‌ی نه‌فسی سه‌ر که‌شم!

ئایا ئه‌م په‌رسته‌ ئه‌ر کینکی بێ ئه‌نجام و بێ مه‌به‌سته؟ یان ئایا پاداشته‌که‌ی به‌که‌م ده‌زانیت تا بێزایی له‌ده‌ست ده‌ر بپه‌یت؟

خو ته گهر هدر کام له نیمه بهلینې پاره و پوولیکې پنی بدریت، یان بؤ کار
کردن زوری لئی بکرنیت، هر له بهیانی یه وه تا ئیواره - به پنی بیژاری
دهر پین - بؤ کار کردن لیده پرنیت و خوی ماندوو ده کات ..

تا یا مو نوښاره ی که لهم میوانخانه کاتی یه ی دنیا دا نارامی به "دل" ی
کژله واری مرؤف ده به خشیت و ده بیټ به توښووی نه و دلته ..

نه نوښاره ی که خوراک و پروناکیی نه و مه نزله یه که چار نی یه ده پنی
پروښته ناویه وه "که گزپره که ته" ..

نه نوښاره ی که بؤت ده بیټ به "ته برییه" و په پیمان له و داد گایه دا که پنی
هیچ گومانیک تیاپدا حه شر ده کرنیت ..

نه نوښاره ی که له سهر پردی سیر اتدا - که ده پنی به سهر پدا تی په پرنیت -
بؤت ده بیټ به بوراق و پروناکی، تا کو به ئاسانی بی پرنیت ..

نه نوښاره ی که لهم هه موو بهر هه مانه ی هه یه، تۆ هیشتا به شتیکی پنی
نه بخامی ده زانیت؟ یان پاداشته که ی به که له قه لهم ده ده پت؟

خو ته گهر که سینک بهلینې "سه د" لیره ت بداتی، نه و پنی هیچ بیزار بوونیک
"سه د" رۆزی په بهق کاری بؤ ده که پت و پشت به بهلینه که ی ده به ستیت،
له کاتیکدا که ده شرانیت له وانه په بهلینه که ی نه پاته سهر ..

تا یا هه لوښتت بهر امهر به و که سه چی په که بهلینې پنی داویت و دلنیاشی
له وه ی که بهلینه که ی ده پاته سهر؟

نه وه تا هر بؤ خو ت ده زانیت که نه بر دنه سهر ی بهلین لای نه و کار پکی
مه حاله. نایینیت واده ی پاداشتی به هه شت و بهلینې دیاری یه کی گه لئی
مه زنی پنی داویت، که به خته وهر پنی هه میشه یه، له بهر امهر به جیه پنیانی نه رک و
فهرمانهر ی یه کی ئاسان له ماویه کی کم و کورتی ته مندئا؟

ئايا بېر له وه ناکه پته وه که نه گهر هم خزمه تگوزاری و کار مه ندی به کم و
 ئاسانه نه بنجام نه ده دیت.. یان نه بنجاسی بده دیت، به لآم به بڼی هیچ حز و تاسه و
 شوقیک و به چه شنیکي پچر پچر به جینی بهینیت..
 ئایا هم ره فشارهت له وه ناگه به نیت که تو گالته به دیاری به که ی له وه
 ده که دیت و له به لینه که پیدا تو مه تباری ده که دیت؟

ئايا له وه کاته - بۆ له وه ی له سهر له وه هه له بهت سزا بدر نیت - شایانی
 نازاریکی سهخت ناییت؟

ئايا له وه هیممه تت نازو نیت که هم فهران بهری به ئاسانه له ترسی سزای
 به ندیخانه ی هه میسه می دۆزه خ به جینی بهینیت؟ له کاتیکدا که له ترسی
 نه شکه بنجی به ندیخانه ی دنیا چه نده ها کاری قورسی به نه شکه بنجی و نازار
 نه بنجام ده ده دیت، که ده سزانیت سزای به ندیخانه ی دنیا هه رگیز له هی
 به ندیخانه ی هه میسه می دۆزه خ ناچیت و هاوتای به کزی نین؟
 □ بیدار کردنوه ی پینجم:

له ی نهفسی دنیا په رستم!

ئايا هم ته مه لای و که مته رخمی بهت له نوپژ و په رستشدا هی سه رقالی و
 کاروباری دنیا که ته؟ یان به هزی بڼ کاتی و خه فته ی دهر د و نازاری ژبانوه به
 که بهو جوړه سهرت نا په رژنه سه ریان؟

گه لئی سهیره! خو تو ته نها بۆ دنیا دروست نه کراویت تا ته نها سه رقالی
 دنیا بیت!

باش بزانه که هه رچه نده تو به سروشت له هه موو زینده وه رانی دنیا
 بالآتری، به لآم هه رگیز به له ندازه ی بچوو کترین چۆله که توانای
 به ده سهینانی پینداو بستی به کانی ژبانی دنیات نی به..

ئەدى بۇجى لەم بەروردەو تىناگەيت لەوئى كە تۆو ك ئازەل و
زىندەو وەرانى تر نىيت تاكو ئەر كى سەرە كىي ژيانت برىتى يىت لە بايەخدان
بە ژيانى دنيا؟

تۆ (وئەك مروفئىكى راستەقىنە) كارمەندى و ئەر كى سەرە كىت لە ژيانى
دنيداا برىتى بە لە هەولدانى بىن وچان بۆ ژيانىكى هەمىشەبى.

لە گەل ئەوئەشدا، زۆر بەى ئەو سەرقالى و كاروبارە دنيايىانەى كە باسيان
دە كەيت هىچ پەيوەندى بە كيان بە تۆو نى بە و بە زۆر خۆتسان تى
هەلئەقور تىيىت، بەمەش كاتى هەرە بەنرخى خۆت بە شتى بىن هورودە و بىن
سوودەو لە دەست دەردە كەيت. وئەك ئەوئى كە دەتەوئى بزانىت ژمارەى
مريشك لە ئەمريكادا چەندە و، ئەلقە كانى دەورى هەسارەى كەيوان (زُحَل)
لە چ جۆرئىكن !! وئەك بەتەوئىت لەم پئىسەو شتىك لە بارەى "ئامار" و
"گەردووناسى" پەوئە فئىر بىيت!

ئىز بەم جۆرە ئەوئى پئوئىست و گرنگە وازى لى دەهينىت و،
سەرگەرمى كارى وا بىن هورودە دەبىت وئەك پىت و اىيىت هەزاران سال لە
دنيداا دەئىيت و تەمەن بەسەر دەبەيت!

خۆ ئەگەر دەشلىت: ئەو شتەى لە پەرسش دوورم دەخاتەو و ساردم
دەكاتەو، ئەم شتە كەم نر خانە نىن، بەلكو چەند كاروبارىكى ئەوتۆن كە بۆ
ژيانى دنيا پئوئىسن ئەنجاميان بەدم..

گەر وا دەئىيت، ئەوا گوى رابگرە با ئەم ئغوونەبەت بۆ باس بەكم:
ئەگەر كرنى رۆژانەى كەسىك "سەد فلىس" يىت و، بە كىكى تر يىت و

بىن بلىت:

(وهره بؤ ماوهی (ده) خولهك هم جینگایه ههلبکه نه، چونکه یهك دانه گوهه ریان بهردیکی گرانبه های - سه د لیره یی - تیدایه و بؤ خۆتی ده بهینه) ..

هه گهر هم کرینکاره بههانه بهینتهوه و بلنیت:

(نه خیر .. کاری وانا کهم، چونکه پرۆزانه کهم کهم ده کاتهوه) ..

چهنده کاریکی شیتانه ده کات و چ بههانه به کی بی نرخ دههینتهوه؟!

تۆش وه کو هم کرینکاره وایت! چونکه هه گهر واز له نوپۆ کردن بهینیت، ههوا هه رچی بهروبوومی هه و کۆششانه ی که له م پهب و باخ و بیستانه تدا کردووتن، تنهاله وه دا ده بیت که ده رانه تیکی کهم نرخ ی دنیایت تیدا دهست ده کهویت و، له خیر و بهره که تیشی بی بهش ده بیت.

بهلام هه گهر کاته کانی پشودان و ههوانه وهت - که له نیوان کاته کانی کار کردندان - له نوپۆ کردندا به سه ر بهریت، که ده بیته مایه ی پشودانی دهروون و ههوانه وه ی گیان، ههوا دوو کانگا و سه رچاوه ی معنه وه ی و هه میشه بیت دهست ده کهویت و بۆت ده خرینه سه ر ده رانه ت و توپشوه کانی هه ودنیا و ده رانه ته پیرۆزه کانی هم دنیاشت.

هه و دوو کانگا و سه رچاوه معنه وه ی یانهش هه مانه ن:
کانگای به کهم:

هه کاته بههۆی نیه تی پاک و پر له ئیخلاص و نیازی بی گهر دته وه، بهشی خۆت له ته سه بیحاتی هه گوول و بهروبووم و پروه کانه ی که له باخ و رهبه که تدا به ره مت هیناون، وهره گریت^(۱).

(۱) پرووی ده می هم گوشاره له باخهوانیکی خه لکی گوندی (بارلا به وه لاسی پرسارنکی له وه. دانه)

كانگای دووهم:

ئەوێهە كە هەر كەسێك - چ دزبێ و چ كەپيار، تەنانەت ئاژەلێش - هەر شتێك لە بەرەبوومی باخ و پەزە كەت بخوات، وەك خێرێكی هەمیشەیی و بەردەوام لای خوای گەورە بۆت دەنووسرێت، بە مەرجێ خۆت بە وەكێل و فەرمانبەرێكی دا بە شكر دنی مالى خوا دا بنییت لەم كارەدا. واتە بەو مەرجەى كە بە ناوی پۆزیدەرى راستەقینە و لە پیناوی پەزەماندیی ئەودا ئەم كارانە ئەنجام بەدەیت.

ئێستا سەرنج لەو كەسە بەدە كە وازی لە نوێژ كردن هیناوە، و، بزانە چ زیانیكی گەورە دەكات و چەندە لەو سامانە زۆرە و چۆن لەو دوو كانگا و سەرچاوە بەپیت و هەمیشەییانە بێ بەشە، كە هەردەم هیز و شەوقی مەعنىوى بۆ كار و كۆشش لە مرۆفدا دروست دەكەن؟

سەرنجی بەدە و بزانە كاتێ كە دەگاتە تەمەنى پیری، چۆن بێزار دەبێت و لەبەر خۆیەو بە خۆی دەلێت: (بۆ كێی بكەم؟ خۆ دەبێ سەبەبێ ئەم دنیا بە جێ بهێلم! كەواتە بۆچی خۆم ماندوو بكەم؟)

بەم شیوەیە خۆی دەهاوێتە ناو باوەشى تەمەلێ و كەمتر خەمى یەو.

بەلام مرۆفێ یەكەم و نا ئێت. بەلكو دەلێت:

(هەردەم لە گەل كردهوێ كاغدا، كە پۆز لەدوای پۆز لە پەرسەندن و زیادبووندان، بۆ ئێش و كاری حەلال تێدە كۆشم، تاكو پوو ناكی زیاتر بەرەو ئاخیرەت بەرێ بكەم).

بە كورتی:

ئەى نەفسە كەم!

بزانە كە "دوینی" پۆشت و لەدەست دەرچوو.. "سەبەبێ" ش هینستا نەهاتوو، هیچ بەلێن و پەیمانكیشت نەدراوەتێ كە تۆ "سەبەبێ" ت هەبە و

ده مینیت تا بیینیت. که واته تنها "له مرؤ" به تمه نی راسته قینه ی خۆت بزانه. که مەزین شتیکیش که تۆ له مرؤدا بتوانیت بیخه بته ناو سندوووقی پاشه کهوت کردنی دوارپۆژتهوه، تنها بهك سعاته که له مزگوتدا یان له سەر بهرمان به سەری بهریت، تاکو دوارپۆژی راسته قینه و هه می شه یی خۆتی پی ده سته بهر بکهیت.

ئه وهش بزانه که هه موو پۆژنکی نوئی له ژباندا دەر گایه که پرووه و جیهانیکی نوئی - بۆ تۆ و هه موو که سینی تر - ده خرینته سەر پشت.

جا نه گەر له و پۆژهدا نوێزه کانت نه کهیت، له وا کاتی له و پۆژه کۆتایی پی دیت، به تاریکی و سکالا و خهفه تباری به وه به ره و جیهانی غهیب کۆچ ده کات و، سه بینش له دوارپۆژدا شایه تیت له سەر ده دات.

هەر کام له ئیمه جیهانیکی تایبه تیمان له نیوان جیهانی گشتیدا ههیه، جۆری له جیهانه تایبه تی به ی هەر کامینکیشمان شوینی دل و کرده وه کائمان ده که ویت.

(واته: دل و کرده وه کائمان چۆن بن، له جیهانهش به و جۆره رهنگ ده داته وه) ..

له جیهانه تایبه تی به چه شنی "ئاوینه" به، رهنگ و شیوه ی شتان وهك خۆیان دهرده خات. جا نه گەر ئاوینه که رهش و تاریك بێت، وینه کان رهش دهرده خات و، گەر پاك و خاوی نیش بێت له وا به پروونی پيشانیان ده دات. ده نا وینه کان ناشرین ده کات و بچوو کترین شت وهك گه وره ترین شت دهرده خات.

تۆش - له ی نه فسه کهم! - تنها له پنی دل و عقل و کرده وه کانت ه وه و، به پنی نیاز و ویست و ئاره زووی خۆت ده توانیت له جیهانه تایبه تی بهت وا

لنې بکمیټ که پان شاهپهټیت بۆ بدات له‌سەر کرده‌وه‌ی چاک، پان شاهپهټیت له‌سەر کرده‌وه‌ی خراب لنې بدات.

بەم جزو، ئەگەر نوپزه کانت بەجی هینا و ئاراسته‌ی خواوه‌ندی "شکۆمه‌ند" و بەدیه‌پنهری خۆت کردن، ئەوایه کسەر ئەو جیهانه‌ی خۆت پرووناك ده‌په‌توه. وهك بلیسی به "نیهت"ی نوپزه کهت کللیسی ده‌رگای پرووناکیت به ده‌سته‌وه گرتووه و ئەو ده‌رگایه‌ت پنی کردووه‌ته‌وه و، چرای نوپزه کهت ده‌ورو به‌ری تۆی پرووناك کردووه‌ته‌وه و تاریکی تیدا نه‌ه‌په‌توه. ئیتر ئەو کاته هەرچی دلته‌نگی و خه‌فەت له دنیا تابه‌تی به‌کی ده‌ورو به‌رتدا هەن، هه‌چیان نامین و، هه‌ست ده‌که‌یت و بۆ خۆت ده‌بینیت که جیهانه کهت له راستیدا بریتی به‌له رنساپه‌کی سه‌رانسه‌ر دانایی و، نووسراویکی پراوپر له واتای ئەوتۆ که به‌قه‌له‌می توانستی په‌روه‌دگار نووسراوه‌ته‌وه.

تنجا له‌مه‌وه به‌کێك له نووره‌کانی ئایه‌تی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (الور: ۳۰) ده‌رواته ناو دلته‌وه و، جیهانی ئەو رۆژه‌ت بۆ پرووناك ده‌کاته‌وه. تنجا له‌خزمه‌ت خواوه‌ندیشدا شاهپه‌تی ئەوت بۆ ده‌دات که ئەو رۆژه‌ت پرووناك به‌وه.

ئینستاش براکه‌م!

هەرگیز نه‌ئیییت:

(نویژی من له‌کوی و، حه‌قیقه‌تی ئەم نوپزه‌ی تۆ باسی ده‌که‌یت له‌کوی؟)

نه‌خیر هەرگیز وانه‌ئیییت..

چونکه هه‌روهك ناو که خورمایه‌ك سه‌رجه‌م سیفه‌ت و ئەدگارە‌کانی دره‌ختیکی خورمای مه‌زنی تیداپه، مه‌گەر جیاوازی تهنه‌ها له‌گه‌وره و

بجووکی و کورتی و درپژیدا بیئت، هەر بهو جوورهش نوپژی عه‌وامه‌کافی وه‌ک من و تو به‌شیککی له‌و نووره و نهینی‌به‌کی له‌ نهینی‌به‌کافی له‌و حه‌قیقه‌ته تیدایه، وه‌ک حه‌قیقه‌تی له‌و نووره‌ی که له‌ نوپژی هەر وه‌لی‌به‌کدا هه‌یه، با له‌و که‌سه‌ خۆپیشی هه‌ستی پێ نه‌کات!

دیاره‌ پله‌ کانی پروناکی نوپژ، به‌ چه‌شنی پله‌ کانی نیوان ناو که‌ خورما و دره‌خته‌ که‌ی، جیاوازی‌یان له‌ نیواندایه‌.

جا هەر چه‌ند پله‌ کانی نوپژ گه‌لێ زیاترن، به‌لام هه‌موو پله‌یه‌ک له‌و پلانه‌ بناغه‌یه‌ کی له‌و راستی‌به‌ نوورانی‌به‌ تیدایه‌.

اللهم صلّ وسلم على من قال:

"الصلاة عماد الدين"^(۱) وعلى آله وصحبه أجمعين^(۲).

(۲) پروانه: البيهقي، شعب الإيمان ۳/۳۸؛ الديلمي، المسند ۲/۴۰۴، الترمذي، الإيمان ۴۸ أحمد

بن حنبل، المسند ۵/۲۳۱، ۲۳۷. (وه‌ر گه‌ر، له‌ چاپه‌ عه‌ره‌یه‌ به‌ که‌وه‌)

(۳) له‌ چاپه‌ تورکی و عه‌ره‌یه‌ به‌ که‌دا، دوا‌ی له‌م باسه‌ و له‌م شوینه‌دا، "بره‌سکه‌ی سبازده‌هه‌م" ی کتێبی (بره‌سکه‌کان) دانراوه‌. ئه‌مه‌ش له‌ چاپی به‌ که‌مدا به‌ هه‌مان شێزه‌ پلاومان کرده‌وه‌. به‌لام له‌م چاپه‌دا له‌ به‌ر له‌وه‌ی له‌و بره‌سکه‌یه‌مان وه‌ کو کتێبیککی سه‌ره‌خه‌ به‌ ناوی: (حیکمه‌تی خه‌له‌نادان له‌ شه‌بتان) پلاو کرده‌وه‌وه‌، له‌ به‌ر له‌وه‌ش نرخی گران نه‌ که‌وت له‌ سه‌ر که‌پار، له‌و به‌هه‌مان له‌م چاپه‌دا لا برد. خوینه‌ری به‌رێز ده‌توانیت له‌ کتێبی ناو برودا بیه‌خوینیته‌وه‌. (وه‌ر گه‌ر)

چهند یادخه ره وه یهك له بابته تی

نایسنی خوامی که وره

له کتییی (بریسکه کان)

پازده یادخه ره وهن له "زه ره" هوه دره وشاونه تموه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پشکي

دوازده سال پيش ئيستا^(۱) چاودئيربي خواوهندي پهروهردگار ساوري
ميهره بانبي لى دامه وه و، له كاتي تيرامانيكي "فيكري" و گهشت و
گه پرائيكي "دلى" و پروون بوونيكى "گياني" و، له ده مى پرېنسى پله و
قوناغه كاني ناسيني خواى گه وړه دا، له مه سه لانه ي له مه پر "په كتابي خواى
گه وړه" له پرووم دره وشانه وه، له شيوه ي چهنديادخه ره وه په ك و له
په يامه كاني "زه ره" و "شوعله" و "حه به" و "شه مه" و "ذهره" و "قه طره" و
هاوچه شنياندا، به زمانى عه ره يي تو مارم كردن.

جا له بهر له وه ي له وه يادخه ره وانه له پيناوى پيشانداني "سه ره تاي"
پراستى په كى مه زن و فراوان و، بؤ مه به ستى ده رخستى "په كيك" له
تيشكه كاني نوورنيكي پرووناك و دره خشان، نووسران.. له وا شيوه و
پروخسارى چهندي تيبيني و ناگاداري په كيان له خؤ گرت.

ننجا ته نها بؤ خؤيشم نووسيه وومن، كه له مش بوو به مايه ي له وه ي
سوودى كه ميان لى وه رېگيرت، به تا به تى به شى هره زؤرى برا دلسؤز و
بيگه رده كام زمانى عه ره يي بان نه خوئندوه.

(۱) واته سالى ۱۳۴۰ك (۱۹۲۱ز).

هیندهش ئه‌و برایانه داوای پروونکردنه‌وه‌ی ئه‌و یادخه‌ره وانه‌یان لسی دوو پات کردمه‌وه هه‌تا ناچار بووم چهند پروونکردنه‌وه به‌ک له‌سه‌ر هه‌ندیکیان به‌زمانی تورکی بنووسم و ئه‌وانی تریشیان ده‌قاوده‌ق و بئ ده‌ستکاری وه‌ربگێرم. له‌به‌ر ئه‌وه‌ش ده‌ستکاریم نه‌کردن چونکه "سه‌عیدی نوئی" کاتی له‌سه‌رچاوه‌ی "زانستی حه‌قیقه‌ت" ده‌ستی به‌هه‌لگۆزینی "راستی" کرد، ئه‌و بیداری و تیبینی‌یانه‌ی له‌پله‌یه‌کی وه‌ک پله‌ی "شه‌ود" دا بینی.

له‌به‌ر ئه‌وه، هه‌ندئ له‌و پرستانه‌ی که له‌چهند په‌یامیکی تردا هه‌ن، لی‌ره‌شدا باس کراونه‌ته‌وه. هه‌ندیکێ تریشیان زۆر به‌کورتی هینراون و به‌باشی پروون نه‌کراونه‌ته‌وه، نه‌بادا چی‌زه‌ ناسکه‌ کانی ئه‌و پرسته و ده‌سته‌واژانه له‌کاتی پروونکردنه‌وه‌دا له‌ده‌ست بچن و وه‌ک خۆیان نه‌مینن.

سه‌عیدی نوورسی

* * *

یادخه ره وی یه کهم

کاتی خزی بهم جزره له گهل خزمدا دوا بروم:

هی سه عیدی بی ناگا!

بزانه! کارنکی گه لی نه شیوا ده کهیت گهر دلت به شتی که وه به ستیت
که دوا ی له ناو چوونی هم دنیا به له گهل تودا نامینته وه، ته نانهت به
کاو لبوونی دنیا له ویش لیت جیا بیته وه. چونکه مرؤف کارنکی زیرانه
ناکات گهر دلی پابهندی شتی له ناو چوو بکات!

چ جای لهو شته ی که به ته و او برونی لهو سه رده مه ی تیایدا ده ژیت،
وازت لی ده هینیت و پشتت تیده کات!

به لکو چ جای لهو شته ی که له گه شتی به رزه خدا هاو رپت ناییت!

به لکو چ جای لهو شته ی که هه تا دهر گای گزوره کهت له گه لتدا دینت!

به لکو چ جای شتی که دوا ی سالتیک یان دوو سال، به ته و اوی و

همیشه بی به جیت ده هینیت و، تا وانه که شی ده خاته له ستزی توره!

به لکو چ جای شتی که هه ره لهو ده مه دا دلت پنی خوشه، لهو به جیت

ده هینیت و ده سته ردارت ده بییت!

هه گهر خوت به ژهر و ورها ده زانیت، گوی به مانه مه ده و خه میان پنی

مه خو. واز له هه موو لهو شتانه بهینه که ناتوانن له گه شتی هه همیشه بییدا

هاو رپت بن، له وانه ی که له ژهر پاله به ستزی ئالو گزوره کانی دنیا و

پرو و داوه کانی به رزه خ و ته قینه وه کانی قیامه تدا، تیاده چن و نامینن.

ئايا ناینیت لایه نینکی ناسک و نیانت هه به که به: "همیشه" و "شتی همیشه" نه ییت هه رگیز به شتی تر رازی ناینیت و جگه له وه بز هیچی تر ناروانیت و ملی بز که چ ناکات؟ به راده به ک که نه گه هه موو دنیای پنی بدریت، هینشتا هه ره پنیوستی به سروشتی بهت تیز و دنلیا ناینیت؟

هم لایه نهی که ئاوا داخوازی "همیشه" و هۆگری "همیشه" به بریتی به له دهسته لاتی هه ست و لایه نه ناسکه کانت. ده سا تۆش گوپراهلی فرمان و داخوازی به کانی ره لایه نه ناسکانه ت به، له وانیهی که بز خۆیان گوپراهل و ملکه چی فرمانی به دهبینه ری دانایان...

به لئی، گوپراهلی ره لایه نانه ت بکه و، له م رینه وه خۆت له هه موو په زاره به ک رزگار بکه.

یادخه ره وهی دوو ههم

له خه ونینکی راستی ئاویتهی حه قیقه تدا به خه لکیم دهوت:
مرۆڤینه!

به کینک له ده ستوره پیرۆز و فرمانه دامه زراوه کانی قورئان ره وه به که:
جگه له خوا کس له خۆت به مه زنه مه زانه نه وه ک بیگه به نیته پلهی "په رستن" ..

خۆبشت له هیچ شتیک به گه و ره تر دامه ننی با ده رگای خۆ به گه و ره زانین (التکبر) ت لئی نه کاته وه.

چونکه هه ره وه هه موو به دهبینه راوان له وه دا به کسانن که هیچیان "په رسراو" نین، به هه مان جۆر له وه شدا به کسانن که هه موویان به دبه اتوو و دروستکراون!

يادخەروەي سەھەم

ئەي سەعیدی بێ ئاگا!

ئەو دنیایەي که زۆر بە پەلە دێت و دەروات و لەناودەچێت، کاتی بۆی دەپروانیت، بە پروالت وەك دنیایەك دێتە بەرچاوت که هەرگیز تامی مردن نەچێزێت و هەتاھەتایە بۆ خۆی هەمیشەیی یت..

ئەو تەھەر کاتی سەیری "ئاسۆکانی" دەورووبەری خۆت دەکەیت، بە شێوھەکی گشتی و تارادەھەك، لە بەرچاودا نەگۆر و دامەزراو دەردەکەون. ئنجا که پرووی خۆت لەو ئاسۆیانە وەرەدەچەرخینیت و ئاوڕ لە ناوھەوی خۆت دەدەپتەو و هەر بەم چاوەش بۆ "دەروون"ی لەناوچووی خۆشت دەپروانیت، یت وادەیت که ئەویش - بە ھەمان جۆر - نەجووڵ و نەگۆر و دامەزراو! لەمەو وات لێ دێت که وا بزانیت جگە لە سامی بەرپاھوونی قیامت ھێچ شتێك ئەم بۆچوونە مەنگەت لێ ناشلەقینیت، وەك بلینی تا بەرپاھوونی قیامت. بھینیت!

نەخیر، بۆ خۆت وریا و ژیر بە و، هەرگیز لەو گومانەدا مەبە! چونکە خۆت و دنیا تاپەتی بە کەشت ھەموو چرکەبەك لەسەر پنی گەشتی نەماندا بە خیرایی ھەنگاو دەنێن!

تۆ لەم ھەستە ھەلەپتەدا وەك ئەو کەسە وایت که ئاوینەبەکی بە دەستەو یت و، پروو و کۆشکێك، یان شارێك، یان باخچەبەك ئاوینەکەي راگرێت و، بەم پنی بە وینەي ئەو کۆشکە یان ئەو شارە یاخود باخچەکە لە ئاوینەکەي ئەودا دەرکەوتییت..

جا ئەگەر بە ئاستەم ئاوینەکەي دەستی بھوولینرێت یان بچوو کترین گۆرانکاری تییدا بکرنیت، ئەو - وەك ئاشکرايە - وینەکانی ناوی

دهلرینهوه و ئالوگۆرپان به سهردا دیت. ئەو کاتەش مانەوه و نەبزوان و بەردەوامیی "خودی" کۆشک و شار و باخچه که دادی تۆ نادات، چونکه تۆ تەنها ئەوەندەت لەو شار و کۆشک و باخچه بەدا هەیه که ئاوینە کەت - بەینی توانا و لیھانتی خۆی - پیشانتی دەدات!

کەواتە باش بزانه که "ژیان" و "تەمەن" ت ئاوینە!

ئەم ژیاڤە پایە و، پشت و پەنا و، مەلەبەند و، ئاوینە ی دنیای تۆیە!

لەبەر ئەوه، تەنها لە دنیا تاییەتی بە کە ی خۆت و شتانی ناوی بێر بکەرەوه و، بە وردی و خەستی سەرنج لەوه بەدە که هەموو خولە کێک دەگۆنچیی دنیا کەت پر ووخیت. واتە "ژیان" ت لە دۆخیکی و هەداپە که هەموو خولە ک و ساتیک لەوه داپە قیامەتی بەرپا بییت!

مادەم "راستی" وایە، ئەوا تۆیش ژیر بە و، کۆتیک مەخەرە ئەستۆی ژیان و دنیا کە ی خۆتەوه که پێیان هەلنە گیریت!

یادخەرەوه ی چوارەم

بزانه!

یە کێک لە پەویە و یاسا و کارە بەردەوامە کانی بەدییەنەری دانا ئەوهیە کە:

زۆر بە ی جار "خودی" شتە بە نرخ و باپە خدارە کان - نە ک هاوینەپان - سەرلەنووی بەدیده هینیتهوه. دەبینیت لە کاتی ئالوگۆری وەرز و چەرخی کاندای شتان بە "هاوچەشنی خۆیان" دروست دە کاتەوه. بەلام ئەو شتانی که دارای گرنگی و نرخ و بەهای تاییەتین، خودی خۆیان بەدیده هینیتهوه، نە ک هاوچەشنیان!

گهر چه ده كهیت لهه ده ره بجمه دلتیا بیست، لهوا فرموو سهیری
 چه شری رۆژانه و سالانه و چه رخانه بکه، ده بیست لهه ده ستوره له هه موو
 شتی کدا جیبه جی به و به روونی دیار و به ده وامه.

جا ئیمش له سه ر بناغه ی ئه م ده ستوره دامه زراوه، ده لئین:

هه موو زانسته كان له وه دا به كده ننگن كه مرؤف پنگه یشتوو ترین
 به رو بوومی دره ختی بوونه وهران و، گرنگزین و به نر خترین به دیهینراوه و،
 هه موو "یه کیک" ی له حوکمی "جۆر" ی زینده وهرانی تردایه..

له بهر ئه وه، به هه ستیکی بین گومان ده توانریت بو ترئ که:

(له چه شر و زیندوو بوونه وه ی قیامه تدا، خودی هه موو یه کیک ی مرؤف،
 به خۆی و له شولار و ناو و شیوه یه وه، زیندوو ده کریته وه و سه رله نوئ وهك
 یه كه م جاری به دی ده هینریته وه).

یادخهره وه ی پینجه م

کاتی "سه عیدی نوئ" پنی تیرامان و بیر کردنه وه ی گرت بهر، گشت
 هونهر و زانسته فه لسه فی به کانی ئه وروپا که تا راده بهك له بهری "سه عیدی
 کۆن" دا جینگیر بوو بوون، له ناو دلی ئه ودا چه ند نه خۆشی به کیان پنگهینا و،
 له و گه شته ی که ئه و به "دل" ئه بجمی دا چه ندین گهرو گرتی زۆریان لئ
 پهیدا بوو.

له بهر ئه وه، "سه عیدی نوئ" بهری خۆی - به یه کجاره کی - له چلک و
 چه په لپی فه لسه فه ی به روو کهش رازاوه و شارستانییی ساخته و نه فام
 داته کاند و، خۆی به ناچار زانی له غاو له ده می ئه و ههسته ده روونی یانه ی
 خۆی بنیت که وان له گیانیدا و له بهر ژه وه ندیی ئه وروپا ده دوین و پشتی
 ده گرن.

جا لهم پیناوه دا، ئەم وتووێژە ی خوارە وە ی لە گەڵ کە سێتی معنە و یی ئەوروپادا ساز کرد. هەرچەندەش ئەم وتووێژە لە پرویە کە وە کەم و کورت دیارە، بە لأم لە پرویە کە ترە وە بە دور و درێژ دادە نریت.

جا بۆ ئەو ی کەس بە هەلە لێم تێنە گات، پێویستە خوێنەری بە پێز لە وە ئاگادار بکە ی ئەو کە "ئەروپا" دوو ئەروپا یە:

یە کە میان: ئەو ئەروپا یە کە بە هۆی کە لک وەر گرتنی زۆری لە ئایینی مەسیحیی راستە قینە، گەلنی سوودی بە مرفایە تی گە یاند و چە نندین خزمە تیشی بە ژبانی کۆمە لایە تی مرف پێشکەش کرد، لە پنی ئەو زانست و پێشە سازی یانە ی کە لە سەر بناغە ی و یژدان و دادگەری دامە زراون و ئەو بە دەستی هێناون.

من لەم وتووێژە مدا لە گەڵ ئەم بە شە ی ئەروپادا نادویم، بە لکو لە گەڵ: بە شە ی دوو هەم: (یاخود پروی دوو هەمی ئەروپا) دە دویم. ئەو بە شە ی کە بە هۆی فەلسە فە ی سروشتی و ماددی یە وە، بە تە وایە تی گە نیو و، خراپ کاریی شارستانی یە کە ی بە چاکە دادە نیت و، لەم پێشە وە مرفایە تی بە رە و نە فامی و گو مرایی و بە دە بختی دا وە تە بەر!

لەم گە شتە گیانی و معنە و ی یە مدا، دوا ی ئەو ی چاکە کاری یە کانی شارستانی ی و سوو دە زانستی یە کانی لێ جیا کردە وە، پروی دە می گو فتمارم ئاراستە ی ئەو کە سێتی یە ی ئەروپا کرد کە فەلسە فە ی زبانه خشی بێ نرخ و شارستانی یی نە فام و بێ کە لکی بە دە ستە وە گرتو وە. پیم وت:

ئە ی ئەروپا ی دوو هەم!

گەر نە تزان یو وە، ئە و باش بزانە کە تۆ بە دەستی راست فەلسە فە ی پنی و نە کەری نە خۆش و، بە دەستی چە پیشت شارستانی یی زبانه خش و نە فامت

هه لگرتوره. پاشان لافی ئه وه لێ دهدهیت که گواها: "بهخته وه بی مرۆف
له و دوانه دابه!"

دهك دهستت بشکیت بۆ ئه و دهاری به بی که لکه ی پشکهشی مرۆفایه تی
ده کهیت! یاخوا هه مایه ی شوومی و هۆی نههاتی خۆت بیست.. ههروهك
دهشبیست!

ئهی ئه و گیانه چه په له ی که به ره و به بلاو کردنه وه ی کوفر و ئینکاری
دهدات!

گهر مرۆفیک گیان و ویژدان و دل و دهروونی پینکراهن، ئایا ده گونجی که
ته نهها به وه ی سامانیکی زۆر و ئارایشتیکی پروهاتی له خسته بهری دهست
کهوتیبت، بهخته وه بی به دهست هینا بیست؟

ئایا ده کری بهم جوژه که سانه بو تریت: "مرۆفی بهخته وه ر؟"

نایینیت گهر که سینک له کارنیکی ههنده کی ناومید بو بیست و، له هیوا و
ئاواتنیکی "وههمی" دهستی داشۆرد بیست و، له هینانه دیی کارنیکی بی
با به خیشدا په بچه رۆ بو بیست، چون ئه و له نیشه به تامه ی لێ ده بیست به ژه هری
مار و، ئه و بارودۆخه نهر مونیانه ی ده وره به ریشی گزاری به سۆی پی
ده چیژن و، ئه م دنیا به رین و فراوانه ی وهك به ندیخانه لێ دیته وه بهك؟

ئه و که سه ی که به هۆی شوومی تۆوه ناخی دل و گیانی پینکرا بیست و،
شه شه هری هه موو هیوا و ئاواتنیکی لێ گه را بیست و، سه رجه م نازاره کانی
هاتنه وه سۆ، تۆ بۆ مرۆفی به دبه ختی ئاوا چ بهخته وه ری بهك ده توانیت
دهسته بهر بکهیت؟

ئه گهر که سینک "دل" و "گیان" ی له دۆزه خدا سزا به چیژن و، ته نهها
جهسته ی له ناو به هه شتیکی درۆینه ی له ناو چوودا بیست، ئایا ده کری پی
بو تریت: "بهخته وه ر؟"

ئەى ئەو گىيانە چەپەلە!

تۆ بە پىنمايە کانت وەها سەرت لە مرۆڤايەتى شىواند کە بە جارى گرفتارى سەر کەشيت کرد، وائىستاش تالى و ئازارى ئەو دۆزەخە دەچىژىت کە تۆ لەناو ناز و نىعمەتى بەهەشتىكى درۆينهەدا دەرخواردت دا.

ئەى دەروونى بەدخوازي مرۆڤايەتى!

سەرنج لەم نمونەيە بدە و ئىجا بزانه گرزى ئادەمىزاد بەرەو كوئى

دەبەيت:

وا داينى دوو پىنگامان لە بەردەمدايە و، بە كىك لەو دوو پىنگايەمان گرتە بەر. لە هەموو هەنگاوينكى پىنى بە كەمدا چەندىن هەزارى پى دەستەلات دەبينىن کە ستمەكاران هيرشيان بۆ دەبەن و شەك و سامانيان زەوت دە کەن و كەپر و خانوو بەرەيان بە سەردا دەپرووخىنن. تەنانەت هيندە بە قوولى جەستەيان زامدار دە کەن کە لە تاو سۆى ئازارە كەيان تەنانەت ئاسمانە كانيش بە كوئى بۆيان دە گرین! چاو بە هەر لايە كدا بگىرریت و سەبرى هەر شونىك بگرتە هەمان هەلوىست و بارودۆخ دەبينریت..

بەم جۆرە، ئەم پىيە جگە لە قەرە و غەلبەى ستمەكاران و، شيوەن و گريانى ستمە لىكراوان هيجى تری تىدا نايىسرى. دەئىنى ماتەمىنگايە كى گشتى لەسەر ئەم پىيەدا دانراوە!

خۆ مادەم مرۆڤيش - بەپىنى خواستى مرۆڤايەتى بە كەى - هەردەم بە سزا و ئازارى كەسانى تر خەفەت دەخوات و ئازار دەچىژىت، ئەوا ناتوانىت بەرگەى ئازارى لە سنوور بە دەرى ئەم پىيە بگرتە! چونكە وىژدانى مرۆڤ هەلگرتى ئازارى تا ئەم رادەيەى لە توانادا نىيە..

لەبەر ئەو، هەر كەسێك ئەم پىيە دە گرتە بەر ناچار دەبىت بە كىك لەم

دوو چارەسەرە هەلپۆئىریت:

یان خزی له مرۆڤی د (عالتیت و، دلنکی په قی بهر دئاسا له ناو
هه ناویدا هه لښگری و، نو قمی له و په پری درنده می بیست و، ماده م خزی
ته ندروست و بی وهی یست لیر گوی به تیا چوونی کهسانی تر نه دات و
خمی نازاری له وان نه چیریت..

یاخود هه شتیک "دل" و "زیری" ی مرۆف داخوازی بن، له وازیان لسی
بهینیت و به په کجاره کی دهست له هه موویان دابشوات!
ده سا لهی له ورو پای لادهر له لایینی راسته قینهی "مه سیحی" و نو قم بووی
ناو لیتاوی گومرایی و خراپکاری!

تۆ له پینشدا به "فیلزایی پهك چاره ی ده جال ئاسا" بارنکی دژوار و
نالهارت به گیانی مرۆف به خشی. پاشان هه ست کرد که له و باره ی تۆ
بۆت په خساند - له راستیدا - دهر دینکی سهختی بی دهرمانه، چونکه له
چله پزیی بلندترین به رزی په وه مرۆف ده هاوینته پله په کی گه لسی نزم له هی
نازه لیش!

ئجها هیچ چاره سه رنکیش بۆ ئهم دهرده کوشنده و زامه ناسۆره شک
نا بهیت جگه له یاری و گه مه و له هوه سه رنج را کیشه کانت (که هه ست و
هستی ئاده میزاد له کار ده خهن و به جۆرنکی کاتی به بنجی ده که ن) و، جگه له
هه ننازی په روو کهش و، ئاره زوو هه ویند ره کانت (که په خوی بی ئاگایی له
مرۆف ده خهن).

هه مه په له و چاره سه ر و دهرمانه ی شکی ده بهیت! دهك به دبهختی و
چاره شوومی هه چاره نووسی خۆت و دهرمانت بیست، له و دهرمانه ی که -
به دلنایی - له هه بچامدا ده بیته مایه ی له ناو چوونی خزیشت!

به لسی، له و پزیه ی که تۆ له بهرده م مرۆفدا کردو ته وه، کتومت، وهك ئهم
ئوونه په وایه.

به لآم پنی دووهم: نو دیاری بهی قورئانی پرؤزه که پیشکشی
مرؤفایه تیی کردوه و، لهویوه بۆ پنی راست پینمایی کردون.
ئیمه له ههموو مه نزلگا و شوپن و شارنکی سر ئهم رینه دا چه نندین
سربازی ده سټاک و گورپایه لئی پادشایه کی دادپهروه ده پینین که به ههموو
لایه کدا بلاو بوونه تهوه و ههرده له کار و هاتوچؤدان.

جار به جار به هندی که سی کارمندی نو پادشا دادگه ره دین و به
فرمانی فرمانپهروای دادگه هندی لهو سهربازانه له سهر کار لاده بهن و
چهک و ولاخ و که ره سهی سهربازی سهر به دهوله تیان لئی وهرده گرنه وه و،
"بلیتی حهوانه وه" یان دهه نئی.

نو سهربازانهش، بهم حهوانه وه و له سهر کار لاپردنه - له راستیدا -
گه لئی شاد و دلخوشن، چونکه هه رچه ند له پوالتدا خهم بۆ له ده سټه چوونی
نو که ره سه و پینداویستی یانه ده خۆن که لیبیان سه ندر اوته وه، به لآم دلشادی
نه وهن که کاره که یان نه بنجام داوه و، وایستا به ره و خانه و مه لبه ندی
پادشایه تی و بۆ مه بهستی شادمانیی ناماده بوونیان له خزمهت پادشادا،
ده گه رینه وه.

هه ندی جار ده پینین نو کارمندانهی پادشا به سهربازی واده گه ن که
نهمان نانا سټ، کاتی نهمان پینی ده لټین: چه که کانت دا بنئی.. نو به کسه ر
ده لټیت:

"من سهربازی پادشای مه زئم و چاوه پروانی فرمانی نهم و له خزمه تی
نمودا کار ده کم و له نه بنجامیشدا هه ر بۆ لای نو ده گه رینه وه. ئیوه کین و
ده تانه ویت نهم لئی به سینن که پادشای مه زن پینی به خشیوم؟ گه ر به
فرمان و په زامه ندهی نو هاتون، نو به سهر چاو، فرمانه به رزه
په رزه که یمن پیشان به دن. ده نا له سهر پئم لاچن، خۆ گه ر لانه چن نو با من

تەنھایەك كەس و ئیووش ھەزاران بن، لە گەلتاندا دەجەنگیم، چونكە من لەبەر خۆم ناچەنگم و مۆلكی خۆم نیم، بەلكو لە پیناوی پارێزگاری كردنی ئەمانەتی خاوەن و گەوره كەمی خۆمدا و بۆ مەبەستی پاراستنی عیززەت و مەزنی بە كەمی ئەو لە گەلتان دەكەومە جەنگەوه. كەواتە ھەرگیز ملتان بۆ كەچ ناكەم"!

ئەمە ئموونەبە كی، بەك لە ھەزاری، ئەو ئموونانەبە كە لەم پێشدا ھەن و سەرچاوەی خووشی و بەختەوهرین. ئیتر بۆ خۆت دەتوانیت ئموونەبی تری وەك ئەمە بدۆزیتەوه.

ئیمە بە درێژایی پنی دووھەم و ماوەی گەشت و سەفەر، خەلكی دەبینین كە بەو پەری خووشی و كامەرائی و شادمانی و بە جۆرێكی چەر و بەردەوام دەكرین بە سەرباز، مەبەست لەمەشدا ئەوانەن كە پینان دەوتریت: "لە داھك بران" .. ھەروەھا لە ھەمان كاتدا و بە ھەمان خووشی و لە گەل و تنی: "لا إله الا الله" و "الله اكبر" دا ھەمیشە تەسریح بوونیش لە سەربازی بەردەوامە، كە بریتی بە لەوانەیی پینان دەوتریت: "كۆچكردوان".

ئەمەبە دیاریی قورئانی پەرۆز بۆ مرقۇلایەتی. ھەر كەسێ شونیی بەكەوئیت لە ھەردوو جیھاندا سەرفراز و بەختەوهر دەبیت و، بێ ئەوەی خەم بۆ شتێك بخوات كە لە دەستی چووئیت، یان پەژارەیی ڕووداوی ئابندەیی بیت، ئەم بە ئارامی و دلنایایی پنی خۆی دەبڕیت، بە چەشنی كە واتای ئەم ئایەتە پەرۆزەیی تیدا دێتەدی كە دەفەرموئ:

﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾^(١).

ئەو ئووروپای دووھەمی بێ كەلكی خراپكار!

تۆ پشتت به چەند بناغەپە کی لاوازی کرمۆل بەستوو، ئەو هەتا گومان وا دەبەیت کە گواها:

(هەموو زیندە وەرێک، هەر لە مەزنترین مەلاییکە تەو تادە گاتە بچوو کترین گیانلە بەری وەک ماسی، خۆی خواوەنی خۆپەتی و، تەنھا بۆ خۆی و لە پیناوی خۆیدا کار دەکات و تێدە کۆشیت و، هەرچی کە سە تەنھا بۆ تام و چێژی خۆی هەوڵ و تەقە لا دەدات و، هەر لە بەر ئەو هەش مافی ژبانی هەیە. کەواتە ئەو پەری هیممەت و ئامانجی: مسۆگەر کردنی مانەو و بەردەوامبوونی ژبانی خۆپەتی)!

پاشان ئەو "پاسای ھاوکاری" یە کە بۆ ئەنجامدانی فەرمانی بەدیھێنەری دانا لە نیوان بەدیھاتوو و ئاوا دەردەم دەست بە کارە و لە هەموو جێ یەکی گەردووندا بە ئاشکرالە بەرچاودایە، چەشنی "پارمەتیدانی پرووێک بۆ ئازەل و، ئازەلێش بۆ مرۆف"، تۆ ئەم پاسا خواپی و درە و شانەو و خواوەن کەرەم و میهرەبانی یەکی کە لەو یارمەتی و ھاوکاری یە گشتی یەو و پەیدا بوون، بە چاوی خۆت دەبینیت، کەچی پێت وایە ئەم پاسا بە بریتی یە لە "مشتومر" و "مەملانی" بە جۆرێکی وەھا لەم هەلە یە شدا رۆچوویت کە بپاریکی شیتانە دەردە کەیت و دەلییت:

"ژبان تیکرا بریتی یە لە: مشتومر و مەملانی"!

قەسە یەکی گەلسن سەرە! چۆن ئەو فریاگوزاری یە کە گەردیلە کانی خۆراک دەیکەن و بەو پەری تاسە مەندی و خۆشی یەو بە دەم خانە کانی لە شەو دەرۆن و خۆراکیان دەر خوارد دەدەن، بە کاری مشتومر و مەملانی دادەنرێت؟!

نەخیر. بەهەلە دا چوویت! ئەو کارە لە راستیدا "پاسای ھاوکاری" یە، کە تەنھا بە فەرمانی پەروردگارێکی گەرەمی کارساز ئەنجام دەدرێت.

ئەر بناغەپەش كە پشتی بێ دەبەستیت و شتی لەسەر بنیات دەنیست و لات وایە: "هەموو شتێك خاوەنی خۆیەتی"، بناغەپەکی فەشەل و هەلەپەکی گەلسنی ئاشكراپە!

پروونزین بەلگەش بۆ ئەمە: مرۆڤە؛ ئەوەتا لە نیوان سەر جەمی هۆكارە كاندا مرۆف بەرزترینیانە و خاوەنی فراوانترین ویست و ئیختیارە، كەچی دەبینین لەناو دەستی ویست و ئیختیاری مرۆف و بازنەیی توانایدا و لەو كردهوانەیدا كە بە ویست و ئیختیاری خۆی ئەنجامیان دەدات - وەك خواردن و خواردنەو و بێر كردهووە - بەشینگی تەماوی پەك لە سەد نەییست هێچی تری بە دەستی خۆی نی پە!

جا كەسێك كە لەم كارە ئاشكراپەدا لە سەدا پەك زیاتری لە توانادا نەییست، چۆن بە خاوەنی خۆی دادەنرێت؟! لە كاتیكدا بەرێزترین "هۆكار" و فراوانترین "ویست و ئیختیار" ئاوا دەستی بە سزاییست و، خاوەنی مولكداریی راستەقینە و هەلسوكەوتی سەر بەخۆی تەواو نەییست، دەبێ چی سەبارەت بە ئازەل و بێ گیانە كانەووە بوتریت؟

ئایا كەسێك وتە ئاوا بە جۆرێكی هەپەمەکی و بێ پەروا لە زار دەربچیت، لە ئازەل گومراتر و لە بیانی پەكانیش بێ هەست و شعورتر نی پە؟!

دەسا ئەی ئەوروپا!

تەنھا فیلبازی پەك چاوتە - كە زێرە كێ پە لەپرا دەبەدەر شوومە كەتە - تۆی گرفتاری ئەم گێژاوە كردهووە. ئەوەتا بەهۆی ئەم زێرە كێ پە شوومەت، پەروەردگار و بەدەپنەری هەموو شتێك لە یاد چوووە، ئاسەوار و جێدەستە ناوازە و بێ وێنە كانی ئەوت داوتە پال هۆكارە كان و، سروشتی

دهست ههلبهستی خهپال. ئنججا مولکسی ئهو بهدیهینه رهشت بهسه ره ئهو "بتانهی" که جگه له خوای گهوره دهپهه سترین، دابهش کرد.

له گۆشه نیگای ئهم زهره کی به یهك چاوهی تۆوه، هه موو زینده وهه رێك ناچار ده بیست، هه ره به ته نهها خۆی، له گه ل چه نندین دوژمنی له ژماره به ده ردا بکه وێته ململانی و، هه ره ته نهها خۆیشی پێداوێستی به له سنوور به ده ره کانی پهیدا بکات..

هه موو ئه مانهش ته نهها له پنی توانا که ی خۆ به وه که به له نندازه ی گه ر دیله به که و، به و یست و ئیختیاریشی که چه شنی تاله موو به که و، به وه هه ست و نه ست و شعوره ی که وه ک بریسکه به ک وایه و به کسه ر نامینیت و، به و ژبانه ی که له بلێسه به ک ده چیت؛ له پ ده کوژتیه وه و، له و ته مه نه شدا که ده لئی به ک خوله ک ماوه به تی و کتوپر ته وا و ده بیست. له کاتیکدا هه رچی به کی له ده ستدابه به شی هینانه دی به کی که له دا واکاری به کانی ناکات، به راده به کی واکه ئه گه ر دوو چاری گه ر و گه رتیک به یست، به چه ند هۆ کاره کی که پروکاس نه بیست هبوای به هه یج ده رمانیکی تر نی به و، به ته واوی ناوه رۆکی ئهم ئایه ته ی تێدا دیته دی که ده فه رمویی:

﴿وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ (الرعد: ۱۴)

ئهم فیلبازی و زهره کی به رهش و تارهت، پۆزگاری مرۆفایه تی گۆرپه وه به شه و گاریکی تاریکی پڕ له سته مکاری. پاشان ده ته ویت به چه ند چرایه کی درۆینه و کاتی ئهو تاریکی به سامنا که پره وینیه وه و دنیا پرووناک بکه به ته وه به لام باش بزانه ئهو چرایانه ی که تو دایانده گه ر سینیت هه رگیز له پرووی مرۆفدا پرووناکی خه نده و دلنه وایی نانوینن، به لکو به چاوی سووکابه تی و گالته جاری بۆی ده پوانن، به تابهت له و کاتانه دا که مرۆف نوقمی لپتاوی

چهنلین باری نازار به خشی گریان نامیزه و له تاوا - شیتانه - قاقالی
دهدات!

له پروانگهی بینینی قوتایی به کانی تزوه هموو زینده وهر نیک هه ژاره و
دوو چاری چهنلین گمرو گرتی له وتزه که هه هموو بان له بجمی هیرش و
په لاماری ستمکارانه له سهریان.

دنیا له پروانگهی له ودا ماته مینگایه کی گشتی به و، له وده نگانمش که لینی
ده بیسترن هه والی مردن و، ناخ و ژوفی نازار و، ناله و گریانی هه تیوانه.

هه که سیک نامژو گاری له تو وهرده گرت و رهفتار به پهنمایه کانت
ده کات، له له بجمادا ده بیست به "فرعه ونیکی ستمکار" به لام له هه مان کاتدا
فرعه ونیکی پرسوا و زه لیل! چونکه بن نرخین شت ده پهرستیت و هه رچی
سوودی لینی بیست به پهرورد گاری خوی دایده نیت!

هه له قوتایی بهت، قوتایی به کی "سهرکش" ه، به لام سهر که شینکی
هه ژاره؛ چونکه له پناوی به ده ستهینانی له زه تیکی بن باه خدا قاچی شهتایش
ماچ ده کات و، له بهر ده مستکهوتنی سوودنکی نزمیش به وپه پری زه لیلی پازی
ده بیست!

له قوتایی بهت گه لینی به زه پروزهنگه، به لام خاوهن زه بهرنکی وه هابه که
تابلینی کۆله واره. چونکه له ناو دلی خۆیدا هیچ پالپشتیک شک ناهات پالی
پنوه بدات.

له وپه پری ناوات و هیممهتی بهرزی قوتایی تو له وده دایه که: "ههوا و
ناره زوووه کانی خۆی" تیر و دلنیا بکات، به رادهیه کی له وتز که ساخته و
فیلیشی بۆ به کارده هینیت! چونکه له ژهر په ردهی لافی میلله تپه روهی و
قوربانی و خۆبه ختکردندا به دواي سوود و بهرزه وندی به تابه تی به کانی
خۆیدا ده گه پنت!

بەم چەشنە فێل و تەلە کە بازى پانەش هەلپە و تەماع و غروورى ناخى خۆى تێردە کات. چونکە - لە راستیدا - جگە لە خۆى کەسى تری خۆش ناوێت، تەنانت لە پێناوى خۆیدا هەموو شتیکی تر بەخت دە کات!

بەلام قوتایی دلسۆز و بێگەردى قورئانى پەرۆز "بەندە" یە. بەندە یە کى وا کە سەرى بەندایەتێ بۆ مەزنى بە دێهێنراویش دانانە و نینیت. کەواتە "بەندە یە کى خاوەن عیززەتە" و، هەرگیز بەوە رازى ناییت کە نىعمەتێ هەرە مەزنى بەهەشتیش ئامانج و مەبەستى خواپەرستى بێت..

هەر ئەم قوتایی یە قورئان "لە سەرخۆ و نەرمونیان" ه، بەلام جگە لە بەدیهێنەرى مەزنى خۆى و بۆ غەیری فەرمانە کانى ئەو، لە پرووى کە سدا زەلیلی نانۆینیت! کەواتە خاوەنى هیممەتێکی بەرز و وىستێکی راستە..

ئىجا ئەم قوتایی یە: "هەزار" ه، بەلام لەبەر ئەو پادا شتە زۆرەى کە خاوەنە مېهرەبانە کەى بۆى پاشە کەوت کردووە، پىوېستى بە هیچ شتێک نى یە و، لە پرووى کە سدا دەست ناگرێتەو..

پاشان "لاواز" ه، بەلام پالى بە هێزى خاوەنە گمورە کەى خۆیەو دەو. کەواتە قوتایی خاوەن و بێگەردى قورئانى پەرۆز رازى ناییت بەهەشتى هەمیشەش ئامانجى بێت، چ جاي ئەم دنیا فانی یە!

بۆ خۆت ئەم بەراوردەو مەودای ئەو جیاوازی یە مەزن و فراوانە تێگە کە لە نێوان هیممەتێ ئەو دوو قوتایی یە دا هەن!

هەر بە هەمان جۆر، دەتوانن لە پرووى دەرکەوتنى "پادەى خۆبەختکاری" ی هەر دوو کیانەو، جیاوازی نێوان شاگردانى فەلسەفەى نەخۆش و قوتاییانى قورئانى پەرۆز لیکبەندەو:

نه و تا قوتایی فلهسهفه له پیناوی بهرزه و نندی خویدا، له براکهی هلدیت و دهوای له سر تۆمار ده کات!

بهلام قوتایی قورئان، سرجهمی بهنده راست و چاکه کانی خوای گهوره، که له ناو زهوی و لاسمانه کاندان، تیکرا به برای خوی ده زانیت و له ناخی گیانی خویدا ههست به چهندهها په پوهندی و تاسه مهندی ده کات بهرامهریان.

له بهر نهوه، هه میسه له قوولایی دلی خویدا نرای گه موگوپری بینگردیان بۆ ده کات و، به بهختیاریی نهوان هه میسه بهخته وهر دهینت..

که ده شپروانیته گهردوون، مه زنه زین شتی وهك عه رش و خوری مه زنی لاسمانیش، به بهندهی گوپراپهل و کار پنی سپنرراوی خوای گهوره بیان دادهینت.

ئنجا ده توانیت به مهی خواره وه، له اندازهی بهرزبوونه وه و فراوانیسی "گیان" ت له لای نهو دوو قوتایی به بۆ ده بهکوهیت:

قورئانی پیرۆز - به چه شنیککی بهرز - پروونی و فراوانی و بهربلاوی به "گیان"ی قوتاییانی خوی ده بهخشیت. چونکه له بریی نهوه و نۆ ده نککی ته سبیح، زنجیره به کی پیکهاتوو له نهوه و نۆ جیهانیان له جیهانه کانی گهردوون ده داته دهست، که نهوه و نۆ ناوی جوانی خوای گهوره بیان تیدا ده دره وشیته وه و، پینان ده تیت:

"فهرموون زهکر و ویرده کاتان بهم زنجیره و ته سبیحه مه زنه بخوینن".
نهوانیش بهو ته سبیحه سه رسوور هینه ره ویرده کانیان ده خوینن و، به ژماره بی سنووره کانیسی یاد و زهکری پهروه دگاری خویان ده کهن.

نه گهر حهز ده که بیت ته مهت بۆ ده ربه که بویت، نهوا فرمور سهیری
 "نهولیا و پیاو چاکان"ی قوتایانی قورئان بکه، وه ک: (شینخی گهیلانی^(۱)) و،
 رهفاعی^(۲) و، شازلی^(۳)، خویان لئی رازی بیت) کاتی که نهوان ویرده کانیاں
 ده خوینن گوئی یان لئی رابگره و بزانه چون زنجیره ی گهر دپله کان و ژماره ی

(۱) شینخ عهبلو لقادری گهیلانی له سالی (۱۳۷۰ ک) له گهیلان هاتوره ته دنیا و، له نهوه ی
 حهز رهتی حه سه نه. بۆ خویندن پۆشتوره بۆ بهغدا و سر جهمی زانسته ئیسلامی به کانی نهو
 پۆژگاره ی لای زانایانی پایه بهرزی بهغدا خوینلوه. به کینکه له گهوره خرمه تگوزارانی لایینی
 ئیسلام و، چه نده ها کس له گاور و جووله که کان له خرمه تیدا موسلمان بوون و ههزاران
 موسلمانیش له سر ده ستیدا تۆ بهیان کردوه و ده سته مرداری کرده وه خرا به کان بوون. چه ند
 کتیبکی له دوای خۆی به جی هیشتوره وه ک (الفنیة) و (فروح الغیب) و (الفتح الربانی). له
 سالی (۱۳۶۱ هـ) له ته مه نی نه وه د سالیدا کۆچی دوایی کردوه و له قوتابخانه که ی خۆی له بهغدا
 نیژراوه. بۆ مه بهستی ناسینی پایه بهرزی ته م مرده مزنه و فاشنا بوون به پۆلی کار به گهری له
 میژوری ئیسلامدا، خوینهری بهر نر رهوانه ی نهو فهسلانه ده که من که مامۆستای میژور نووسی
 هاو چه مرخ (أبو الحسن الندوی) خوالئی خوش بیت، له بهرگی به که می (رجال الفكر والدعوة
 فی الإسلام) دا تۆماری کردوون، ههروه ها کتیبی: (هکذا ظهر جیل صلاح الدین وهکذا عادت
 القلس) نووسین: (د. ماجد عرسان الگیلانی) به تابهت (الفصل الحادی عشر: مدارس
 الإصلاح والتجديد، المدرسة القادریة). (وهر گه ی)

(۲) سهید ته حمده ی رهفاعی: ناوی تهوا وه تی: ته حمده ی کوپری عملی کوپری به حیای
 رهفاعی به. سالی (۱۳۱۲ هـ) له گوندنکی سر به شاری "واسط"ی عیراق له دایک بووه و، هه
 لهو شاره شدا وانه کانی خوینلوه و، له ته ده ب و فیهدا شاره زانی بهیدا کردوه. له گوندی
 "نوم عوبهیده" له نهوان واسط و به سر ده اژاوه. سالی (۱۳۷۸ هـ) کۆچی دوایی کردوه.
 پێشهوا به کی زاهید بووه و دامه زینهری ته رقه تی رهفاعی به. پهروانه: الأعلام ۱/ ۱۷۴، جامع
 کرامات الأولیاء ۲/ ۴۹۰، نور الأبصار ۲۲۰، الطبقات الکبری ۱/ ۱۴۰، و فیات الأعیان
 ۵۵/۱. (وهر گه ی)

(۳) شازلی: ناوی تهوا وه تی: "عملی کوپری عهبلو لئای کوپری عهبلو له بهار" و، له سالی
 (۱۳۹۱ هـ) له گوندنکی ته رفقه یا به ناوی "شاذله" له دایک بووه. پێشهوا به کی زاهید و شینخی
 ته رفقه تی شاذلی و دانیشتوی "ته سه کله ره به"ی میسر بووه و، خاوه نی نهو کۆمه له ویرده به که
 به: "حزب الشاذلی" ناسراوه. پهروانه: الأعلام ۴/ ۳۰۵، جامع کرامات الأولیاء ۲/ ۳۴۱، نور
 الأبصار ۲۳۴. الطبقات الکبری ۲/ ۴. (وهر گه ی)

دلۆپه ئاوه كان و هه ناسه ی بوونه وهرانیان کردوو به ته سینی خۆیان و،
ته قدیس و یاد و زیگری خوی گهوره ی پێ ده که ن!

به وردی سه رنج بده چۆن لهم مرۆفه لاوازه بچوو که ی که بچوو کترین
میکرۆب زۆرانی له گه ل ده گری و، که مترین ته نگانهش ته ختی زهوی
ده کات، چۆن له پنی په روه ده ی ناوازه ی قورمانه وه به رز ده بیته وه و،
هه موو لایه نه ناسک و نیانه کانی فراوانی و به ر بلاوی به ده ست ده هین و،
به هزی پێژنه ی پێنمایه کانی قورمانه وه پز ده دره وشینه وه، به راده بهك که
مه ز نرینی بوونه وهرانی دنیای گه لنی پنی بچوو کزه له وه ی بیکات به
ته سینی و یرده کانی، ته نانهت به هه شتی مه ز نیشی پنی که مته له وه ی بیکات
به ئامانجی زیگره کانی که یادی خوی گهوره یان پنی ده کات!

که واته لهم قوتایی به ی قورمان، له وه پری "له خۆبۆرده یی" له نیوان
له وه پری "عیززه ت" دا کۆ کردوو ته وه!

به م جۆره، ده توانیت مه ودای له و دو اکه وتن و نزمی بهت بۆ ده ر به که ویت
که قوتاییانی فه لسه فه تی که وتوون.

به م چه شه نه ده ر که وت که هه موو له و "راستی" یانه ی فه لسه فه ی نه خۆشی
له وره پا له پنی "زه ره کیی بهك چاوه ی" خۆیه وه به چهند شتیکی قه لب و
شیواویان ده بینیت، پێنمای قورمانی په رۆز به روونی و له سه ر شیوه ی
راسته قه نه یان ده بانینیت. چونکه پێنمای قورمان رووناکی به کی وابه که له
بهك کاتدا به دوو دانه چاوی روون و تیژی غه یب بین بۆ هه ردوو جیهانی لهم
دنیا و له ودنیا ده پروانیت و به هه ردوو ده ستیشی ئاماژه بۆ به خته وه ری به کانی
هه ردوو دنیا ده کات و، به گرۆی مرۆف ده لیت:

له ی کاکێ مرۆف! نه خۆت و نه سامانت هه یچیان مولکی تۆ نین، به لکو
هه ردوو ک سه پاره دن و لای تۆ دانراون.

خواهونی نهو سپارده‌په‌ش توانای همموو شتیکی همبه و ناگاداری همموو کارنیکه و به‌خشنده و میهره‌بانه. نهو مولکه‌ی خۆی - که به سپارده لای تو دایناوه - ده‌بکرپته‌وه لیت، تاکو نه‌فوتنی و هه‌لی بگریت بۆت و بیپاریزیت. نرخیکی گه‌لنی گه‌وره و زۆریشته له بریی نه‌وه‌دا ده‌داتنی.

تۆ جگه له سه‌ربازنکی کار بێ سپرراوی نهو شتیکی تر نییت. که‌واته له‌به‌ر نهو خواونه‌ته و له پیناویدا کاره کانت جیبه‌جی بکه. نه‌وه‌تا هه‌ر رۆزی‌به‌کت پینوست ییت هه‌ر نهو ده‌پنیریت بۆت و، هه‌ر نه‌ویشه که له‌و گه‌رو گرت و دوژمنانه‌ته ده‌تپاریزیت که ده‌سه‌لاتت به‌سه‌ریاندا ناشکیته و بۆ خۆت ناتوانیت رووبه‌روویان بیته‌وه!

ئامانج و نه‌نجامی ئهم ژيانته بریتی‌به‌ له‌وه‌ی که جینی دره‌وشانه‌وه‌ی ناوه‌ کانی خواونه‌ته‌ته و تیشکده‌ره‌وه‌ی کاروباره‌ پر له دانسته‌کانی نهو ییت. خۆ هه‌ر کات دوو‌چاری هه‌ر گه‌رو گرتنیک بوویت، پنی بلنی:

﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۶).

واته من گوپرایه‌لی فه‌رمانی خواونه‌ته‌ی خۆم. تۆش - نه‌ی گه‌رو گرتته‌ که! - گه‌ر به‌ روخسه‌ته و ناوی خواونه‌ته‌مه‌وه هاتوویت، به‌خیربیته سه‌رچاوان! چونکه ئیمه - بئ چهند و چۆن - بۆ لای نهو ده‌گه‌رپینه‌وه و شه‌ره‌فمه‌ندی ئاماده‌بوونی خزمه‌تی نهو ده‌بین.

له‌ راستیدا ئیمه گه‌لنی تامه‌زرۆ و ئاره‌زوومه‌ندی شاده‌بوونی دیداری نه‌وین. ماده‌م نهو خواونه‌مان رۆژنیک له‌ رۆژان له‌ده‌سته‌ته‌ر که کانی ژیان رزگارمان ده‌کات، ده‌با ئیستا رزگاربوونمان له‌سه‌ر ده‌ستی تۆدا ییت، من ئاماده و ملکه‌ج و پازیم.

خۆ نه‌گه‌ر فه‌رمان و وه‌ستی خوای گه‌وره بۆ نه‌وه‌ ده‌رچووینته له‌سه‌ر ده‌ستی تۆدا تا‌قی بکریمه‌وه و ده‌ر بکه‌وینته تا چهنده‌ پاریزگاری سپارده‌ته‌ی

ئه سئۆم ده كهه و تا چ راده به كیش ئهركی سه شانم جئ به جئ ده كهه، ئهوا
باش بزانه كه من تا ده توانم سپاردهی خاوه نه كهه ده پارێزم و به هیچ دهستیکی
ناسپێرم كه جینی بپروا و متمانم نه بئیت و، به فرمان و پهزامه ندیی ئهوه نه بئیت
من ههه گیز بۆ هیچ كه سێك مل كه چ ناكهه!

ئه مه ئهوه نه بهك بوو له ئیوان ههزاراندا، بۆ دهه رخستنی نرخیی ئهوه دهه سهی
كه زههه كیی فهلسهفه ده بئیته وهه و.. ئهوه پله و پایه به رهزهش كه وانه كانی
قورئانی پیرۆز پێنماییی مرۆفیان بۆ لا ده كهه.

به ئی، باری راسته قهتهی ههردوو لا له سهه ئهه ته رح و ته رزه نه كه باسهان
كردن.

ئهوه نده هه به كه پله كانی خه ئكی له "هیدایهت و گوهرایی.. ئاگاداری و
بئ ئاگایی" دا وه كو بهك نین و، هه موو كه سێك له هه موو پله به كدا به پرونی
ههست بهه راسته به ناكات. چونكه "بئ ئاگایی" ههست و نهستی مرۆف به
تهواوی له كار ده خات و بهنجی ده كات.

خۆ لهه پۆژ گاره دا به راده بهك ههست و شعوری خه ئكیی له كار
خستوه كه ته نانهت ئهوه كه سانهش شوین پنی شارستانیتی نوینان
هه لگرتوه، ههست به ئازار و تامی تالی ئهه ئه شكه بجه سه ختهی گوهرایی
ناكهه. به لام - پشت به خوا - به زنده زۆر بوونی ههستی زانستی و پهی
بردن به نرخ و به های زانیاری، ئهه په ردهی بئ ئاگایی و بهنج بوونی ههسته
دهه دپنیت، جگه له هه ره شهی "مردن" یش كه هۆكار ئكی تره بۆ ئهه
بیدار بوونه وهه و هه رچی پۆژه له بهر چاوی مرۆفایه تیدا ته رمی سی ههزار
كهس په پنی ده كات!

ده سا داخ و سه سه رت و زه ره مه ندی بۆ ئهوه كه سهی كه به "بست" ی
بیانی به كان و زانسته ماددی به سه روشتی به كانی ئهوان له پنی دهه چووه و،

شوینیان که وتوو و بست به بست - کوپرانه - ههنگاویان به دوادا ده نیت و
لاسابی ههلسو که وتیان ده کانهوه!

ئه‌ی پۆله کانی ئهم نیشتمانه!

هه‌رگیز هه‌ول نه‌ده‌ن چاو له فهره‌نگ به‌کن! ئایا دوای ئهو هه‌موو ستمه
ناپه‌وا و دوژمنایه‌تی به‌سه‌خته‌ی که له ئه‌وروپاوه بینیتان، هینشتا هه‌ر له
گومراییاندا چاویان لێ ده‌که‌ن و به‌ شوین پێی بیره به‌تاله کانیاندا هه‌نگاو
ده‌نین و، بێ ئه‌وه‌ی به‌ خۆتان بزانی ده‌چنه ژیر ئالاکه‌پانه‌وه!

ئێوه به‌م کاره‌تان په‌ریازی "له‌ سێداره‌دانی هه‌میشه‌یی" به‌ خۆتان و
پراکانتان ده‌رده‌که‌ن.

که‌واته‌ وریا و ژهر بن! هه‌تا ئێوه له‌ گومرایی و نه‌فامی‌باند لا‌سایان
به‌که‌نه‌وه و شوین پێیان هه‌لبه‌گرن، له‌ لاف لێدانی میلیله‌په‌روه‌ری و
خۆبه‌ختکاریدا درۆزنه‌ ده‌رده‌چن! چونکه‌ شوینکه‌وتنی ئه‌وان - له
په‌ستیدا - سوو کاپه‌تی و گالته‌کردنه به‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆتان.

له‌ خوا داوا کارم ئیمش له‌ گه‌ل ئێوه‌دا په‌نمای پهی راست به‌کات.

یادخه‌ره‌وه‌ی شه‌شهم

ئه‌ی ئهو که‌سه‌ی له‌ تاو زۆری ژماره‌ی کافران گرفتاری دلته‌نگی و
نیگه‌رانی ده‌بیت! ئه‌ی ئهو که‌سه‌ی به‌ په‌کگرتنی ئهو کافرا نه‌سه‌ر ئینکاری
کردنی هه‌ندێ "په‌ستی ئیمان" هه‌لوێستی له‌ق ده‌بیت!

کاکێ هه‌زارا بزانه‌ که:

په‌که‌م:

نرخ و گرنگی له‌ "زۆری ژماره" و "چه‌نده‌یه‌تی" دانی به‌. چونکه‌ مرۆف
گه‌ر مرۆفیکێ راسته‌قینه‌ نه‌بیت، ئه‌وا ده‌بیت به‌ ئاژه‌لێکی راسته‌قینه‌!

ئەو تا مەزۆف هەتا زەبەر لە هاندەرە ئازەلی بە کاندای رۆبجیت، پەر لە ئازەلە کان ئازەلێتی بە دەست دەهینیت، وەك هەندێ لە بیانی بە کان و ئەوانەش کە شونین پێیان هەلئە گرن! جا لە کاتێکدا کە مەیی ژمارە ی مەزۆف لە چاوی زۆری ژمارە ی ئازەلدا بە چاوی خۆت دەبینیت، کەچی لە گەل ئەو شەدا دەبینیت ئەم مەزۆفە بوو بە پادشا و سەرداری هەموو جۆرە کانی زیندە وەرەن و جینشینی سەر پرووی زەوی.

کەواتە ئەو کافرانی ئینکاری ئیمان دەکەن و ئەو کەسانەش کە لە هەرزەبیدا چاویان لە دە کەن، جۆرێکی چەپەلن لەو ئازەلانی کە خوای گەورە بۆ ئاوەدان کردنەوێ دنیا بەدیی هیناون، و، کردوونی بە "بە کەبەکی پێوانە" بۆ مەبەستی ناسینی پەلی ئەو نەعمەتانی کە بە بەندە ئیماندارە کانی خۆی بەخشوون! خۆ کاتێکیش کە سەرزەوی و هەرچی بە کێ تێدایە بۆ خوای گەورە دەمینتەوێ و رۆژی دوایی دێتە کایەو، خوای گەورە هەموو ئەوانە بە دۆزەخ و ئەنجامێک دەسپێرێت کە شایستەیان.

دووهم:

ئینکاری کردنی کافران و گومرايان بۆ هەر راستی بە کێ ئیمان، هەلئۆستێکی بێ هیزە، و، نەفی کردنیشیان بۆ ئەو باهەتانی کارێکی بێ پالپێشە، و، بە کگرتنیشیان هیچ گەرنگی و نرخیکی نییە!

چونکە کار و هەلئۆستە کەمان بەریتی بە لە "نەفی کردن". خۆ نەفی کردنی هەزار کەسێش وەك هێ بە کەس وایە؛ هیچ نرخیکی بۆ دانانرێت!

ئەو نەفی ئەمە، وەك ئەوێ کە ئەگەر لە سەرەتای مانگی رەمەزەندا هەموو دانیشتووانی ئەستەمبوول "نەفی" ی بینینی مانگ بەکەن و بێنن: نەماندەو، ئەو شایەتیی تەنها دوو کەسی چەسپێنەر هیچ باهەخێک بۆ بە کگرتنی قەسە ی ئەو کۆمەلە هەرە زۆرە ناهیلێتەو!

لهم نمو نه په و تېده گهین که مادهم راستی و چیه تیی "کوفر" بریتی به له "نه فی و ئینکاری و نه زانی و نه بون" نه وایه کگرتنی کافره زور و زه به نده کان له سر کوفره که بیان هیچ نرخیکی نی به! هر له بهر نه و شه له با به ته کانی ئیماندا - که به ته وای و بی گومانی چه سپاون - برپاری ته نها دوو که سی ئیماندار (که له و با به تانه دا پشت به بینین ده به سنن) به سر په کگرتنی چنده ها که سی له ژماره به ده ری گومرا و ئینکار و ملنه ده ردا پیش ده خریت و، قسه ی ئه مان به سر هی ئه واندا زال ده کریت!

ئو نهینی به ی که لهم راستی به دا هه به، بریتی به له مه ی خواره وه:

ده عوای "نه فی که ران" هر چه ند له پوآله تدا به په ک ده عوا دیاره، به لام له راستیدا بریتی به له چه ندین ده عوای جیا جیا و، هیچیشیان له په کینکی تریان ناچیت تا کو بین به په ک و پشتی ئه وانی تر بگریت و به هیزیان بکات. چونکه ئه و که سه ی که مانگی په ک شه وه به ئاسمانه وه ناینیت، ده ئیت: "من مانگ ناینم" یان "پنم وایه مانگ به ئاسمانه وه دیار نی به". هر وه ها ئه وانی تریش هه مان گوftar دوویات ده که نه وه. واته هر به که مان له گوشه ی پوانینی تابه تیی خزیه وه نه فی هه له اتنی مانگ ده کات، نه ک له واقعی حال و خودی نه بوونی مانگ - له راستیدا - به ئاسمانه وه!

ئیر جیا وازی پوانینی هر به که مان له چاو ئه وانی تر دا و، جزواو جزوی ئه و هژ کارانه ش که ده به نه په رده ی نه بینین و، جیا بوونی پنگری بینین له په کینکه وه بز په کینکی تر... هه موو ئه مانه، کارنک ده که ن که ده عواکانیان جیاواز و جزواو جزور ده ربچیت و هیچ کامیان پشتی ئه وانی تر نه گریت!

به لام هیچ کام له "چه سپینه ران" نالیت: به پی بینینی من. یان: لام وایه مانگ به ئاسمانه وه به. نه خیر، و نالیت. به لکو ده ئیت: "له راستیدا مانگ

له و تا به ناسمانه وه". ئنجا گشت بینرانی تریش له م ده عواپه دا ته سدیقی ده که ن و له هه مان بینیدا پستی ده گرن و، به په کده نگ ده لتین: "له راستیدا مانگی پهك شه وه هه لته اتوه". واته ده عوای هه موویان هر پهك ده عواپه.

جاله بهر نه وه ی پروانیسی "نه فی که ران" جزرا و جزوره، نه وه ده عوا کانیسیان له په کتر جیا وازه و، حو کمی هیچیان خودی شته نه فی کراوه که ناگرپته وه و، له راستیدا "نه فی" هر گیز به هیچ که سیک ناچه سپنریت. چونکه ئەم کاره داخوازی بوونی زانینیکی گشتی و هه مه لایه نگیر ده ییت!

هر له بهر نه وه شه که ئەم ده ستوره ی خواره وه کراوه به په کیک له قاعیده و یاسا کانی زانستی "ئو صوولی دین" که ده لتیت:

"العدم المطلق لا یثبتُ إلاّ بمشکلات عظيمة"^(۱).

به لئی، گهر سه باره ت به هر شتیکی ناو ئەم دنیا په بلیت: نه و شته "هه به"، نه و ته نه یا پیشاندانی نه و شته سه روزیاده بۆ چه سپاندنی "هون" ی.. به لام گهر "نه فی" ی بوونی نه و شته ت کرد، ده بی بۆ چه سپاندنی نه و "نه فی" په یان نه و "نه هون" ه گشت لایه کی دنیا بگه ریت و هه موو گۆشه په کیشی پیشکنیت و ئنجا ها وده م له گه ل ئەم گه ران و پیشکنینه دا پیشانی خه لکیسیان بدهیت که شتی وایان تیدا نی به!

به پروو نه و نه وه ی ئەم نه یینی به، ده رده که ویت که هه زار کافر و پهك دانه کافر له ئینکاری و نه فی کردنی هر راستی به کی ئیماندا په کسانن. چونکه زۆری به که یان دادیان نادات و هشتگیری به کتریی لئی دروست ناییت! نه و هه لوێسته ی نه وان کومت وهك حه لکردنی مه سه له پهك وایه که به زه یین

(۱) واته: هر شتیك به چه شتیکی په ما به "نه بو" دا بنریت، مه گهر به چه نلین گهر و گرتی سه خت ده نا هر گیز لا کړی بچه سپنریت. (وه رگه ی)

لینکدر پته‌وه و، وهك تیپه‌ر پوونه به ناو کونیککی بچوو کدا و، چه‌شنی بازدانه به‌سه‌ر چالیککی فراوان و مه‌زنداد که نه‌مانه چند کردارینکن هر گیز زوربی به‌شدار پووان سوود به ناسانکردنی باه‌ته که ناگه‌به‌نیت و پشت‌گتیری تیندا دروست ناییت!

به‌لام چه‌سپینه‌ران و انین، چونکه ماده‌م هم‌مروبان سه‌یری خودی شته چه‌سپاوه که و واقعیعی حال ده‌کن، نه‌وا ده‌عواکانیان ده‌بن به‌یه‌ک و به‌کده‌گرن و هیز به‌یه‌کزی ده‌به‌خشن و، چه‌شنی هه‌لگرتتی به‌ردنیککی مه‌زن وابه که هه‌تا ده‌ستی زی‌تر له هه‌لگرتیندا هاو کار بیت، به‌رز کردنه‌وی ناسانتر ده‌بیت، چونکه هر‌یه که‌میان هیز له‌وانی تر و‌رده‌گرت!

یادخه‌ره‌وه‌ی حه‌وته‌م

ته‌ی نه‌و که‌سه‌ی موسلمانان بۆ که‌ره‌سه و شه‌کی قه‌لبی دنیای فانی هان ده‌دات و، به‌زه‌بر و زه‌نگه‌وه به‌ره‌و پیشه‌ی بیانی‌یه‌کان ده‌بانداته‌به‌ر و، ده‌ستیان له‌داوینی پیشکه‌وتنی نه‌وان بِن گِیر ده‌کات!

ته‌ی به‌ده‌ختی لاف لیده‌ری غیره‌ت!

وریا به‌ا کارنک نه‌که‌میت په‌په‌وندیی هه‌ندئێ که‌سی نه‌م نه‌ته‌وه‌یه به‌ تاینه‌ که‌میان‌وهه‌ بچهرنیت. چونکه نه‌گه‌ر له‌ ژنر زه‌بری چه‌کوشی چاولیکه‌ری کوژرانه و ره‌فتاری چه‌واشه‌دا نه‌و په‌په‌وندی‌یانه‌ سه‌بارت به‌ هه‌ندئێ که‌سه‌وه‌ بچهرن، نه‌واله‌ نه‌بجامدا ده‌بن به‌ که‌سانیککی موخیدی زبانه‌در له‌کۆمه‌ل و چه‌ند خراپکارنیککی چه‌شنی ژه‌هری کوشنده‌ بۆ ژه‌انی کۆمه‌لایه‌تی. چونکه "مورته‌د" له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌ناوی دارزاوه و ناوه‌وه‌ی به‌ ته‌واوه‌تی گه‌نیه‌، ژه‌هرنیککی کوشنده‌به‌ بۆ ژه‌انی کۆمه‌ل.

هر له‌به‌ر نه‌وه‌شه‌ که‌ زانستی "توصول" ده‌لیت:

(مورته د مافی ژبانی نی، به پینچه وانهی کافری ذمعی یان په یمان له گه له
به سزاو، که مافی ژبانیان هه به).

نجا به لای زانایانی مه زه بی حه نه فی یشموه شایه تیبی کافری ذمعی
وهرده گریت، به لام له بهر له وهی مرؤفی له ری لادهر (فاسق) به خیانه تکار
داده نریت، شایه تیبی وهرناگریت!

ده سا لهی فاسقی به ده بخت! زوری فاسقان له خشته نه بات. هر گیز
نه لیت: بری زوری نهی خه لکی له گه ل مندایه و پشتم ده گریت! چونکه هیچ
فاسقیک به ناره زوی خوی و له بهر خودی "فاسقیتی" پنی فاسقی
نه گرتوه ته بهر، به لکو گرفتاری بووه و ناشتوانیت لئی دهر باز بیت. هر چی
که سی فاسق هه به پر به دل حه ز ده کات بز خوی مرؤفیک چاک و خاوه ن
ته قوا بوايه و، له ناخموه پنی خوشه که سه رگه ووه و فه رمانده کانی
که سانیک لایندار و پیاو چاک بن! مه گه که سیک - خوا په نامان بدات -
که هه لگه رانه وه و مورته ددی له ناخی دلیدا به ته و او ی ریشهی دا کوتایت و
به یه کجاره کی دهر وون و هه ناوی پنی دارزایت و، وه کو ماری لئی هاتیت
که له زهت له پیوه دان و تازاری خه لکدا ده چیژیت!

لهی عه قله چه پهل و، دله گه نیوه دارزاهه که!

تاها تو لهو گو مانه دایت که موسلمانان حه زیان له دنیا نی به و بری لئی
لاکه نه وه، بزیه واهم جزره گرفتاری ده ستکورتی و هه زاری بوون و، پیت
وايه نیستا پیوستیان به که سیکه له خه وی بی ناگایی بینداریان بکاته وه، تا
لهو به شهی له دنیا دا هه پانه له بیران نه چیژیت!؟

نه خیر.. له گو مانه که تدا به هه لدا چوویت و نیشانه کت نه پیکاره!

به لکو راستی پینچه وانهی هم گو مانه ی تزیه، نه وان هینده به توندی
ده ستیان له داوینی دنیا گیر کردوه و له هه لپه دان بز به ده سته یانی تا به

جاری له نه بنجای هم هه لپه به دا که وتوونه ته چنگی هه زاری و داوی نه بوونی به وه. چونکه "هه لپه کاری" بۆ مرۆفی نیماندار هزی په نجه پۆیه و له ناکامدا دوو چاری نه بوونی و په جالی و نزمیی ده کات، به پاده به که وتهی: "الحریصُ خائبٌ خاسرٌ" به وپنه ی په ندیك ده ماوده می پین ده کریت. به لئی، ئه و هۆ کارانه ی که مرۆف به ره و دنیا هان ده دن، گه لئی زۆرن. په کیك له وان ه "ده روونی به دخواز" ه که له هه موو مرۆفینکدا هه به. په کیکی تر "هوا و ئاره زوو ه کان و هه ست و شه پتانی دوژمن" ه. سه ره پای "هاورپی خراپی وه ک تو" و، سه بهاری "تامی شه رین و به له زه تی خیرا و حازری دنیا" و، جگه له مانهش له و بانگه واز کاره زۆر و زه به ندانه ی تر که خه لکی بۆ لای دنیا بانگ ده که ن.

به لام بانگه واز کارانی ئه و دنیا ی هه می شه یی و پینمای ی کارانی ژبانی هه تا هه تایی تاب لینی که من.

جا ئه گه به نه ندازه ی یه که دانه گه ر دیله غیره ت و جو امیریت به رام بهر بهم نه ته وه به تیدایه و، له لافی خۆ به ختکردن و فیدا کاریدا راست ده کهیت، ئه و دهستی پارمه تی بۆ ئه و که سه که مانه درێژ بکه، ئه وانه ی که خه لکی بۆ ژبانی هه می شه یی و نه پراوه ی ئه و دنیا بانگ ده که ن. خۆ ئه گه ر یاری ده ی لای نه زۆره که به دهیت و ده می ئه و بانگه واز کاره که مانه به سه تیت، ئه و باش بزانه که بهم کاره ت ده بیت به هاو ده م و هاو کاری شه پتان، که چه په لترین هاورپی و خراپترین هاو ده مه.

ئایا تو پینت وایه که هه زاری ئیمه نه بنجای زوه دی لایینی یان هی ته مه لیی و از هینانه له دنیا؟

له م گو مانه تدا گه لئی به هه له دا چوویت! نایینیت "مه جووس" و "به ره می" په کانی چین و هیندستان و، "پهش پینسته کان" ی له فریقا و، گه له

ژێر دەسته کانی تری هاوچه شنیان، لەوانە ی که وتوو نەتە ژێر چه پۆکی زەبر و زەنگی ئەوروپاوه، گەلێ لە ئیچە هەژارتەن؟

ئایا نایینیت هەر تەنھا ئەوە نەهێنێت که هۆی مان و نەمردن و مایەیی بژێو بێت هیچی تر بە دەستی موسلمانانەوه نایینیت و، سەرجهمی دەستکەوت و داها تە کانی تریان تێکرا کافرانی ستمکاری ئەوروپا زەوتی دەکەن، یان مونا فیکانی ئاسیا - بە فرتوفیل و پیلانی چه پەل - دەیدزن و لە دەستی موسلمانان دەری دەهێنن؟!

خۆ ئەگەر مەبەستیشتان لە بەرەوپێشکردنی زۆره ملیتی موسلمانان بەرەو "مەدەنییەتی دەنییەت" (واتە بێ میم) ئاسانکردنی کاری بەرپۆهە بردن و سەقامگیربوونی یاسا و پال راکیشانی پێسا و ئاسایش بێت، ئەوا هەلەیه کی گەلێ مەزن دەکەن و بەم رەفتارەتان ئەم نەتەوهیه بەرەو هەلدیری پێیه کی هەلەتی سەخت و بێ کەلک راپێنج دەکەن. چونکە بەرپۆهە بردنی سەد کەسی فاسقی بەدەرەوشت لەوانە ی که گومان لە بێروپاوه پێاندا هەیه، هەر وهه ها چه سپاندنی ئاسایش و پێسا لە ناو ئەو جۆره که سانه دا، گەلێ سەخت و دژوار تره له بەرپۆهە بردنی هەزار کەسی خاوهن تەقوای خواناس و، بلاو کردنەوه ی ئاسایش لە نیوانیاندا.

جالە سەر بناغە ی ئەمانە ی باس کران، دەبێ بزانریت که: موسلمانان هەر گیز پێویستیان بەوه نییه بەرەو هەلپه کاری هان بەدرێن و دەستیان لە داوینی شمه کی قەلبی دنیا گیر بکریت.

بەم شیوازه هەر گیزاو هەر گیز پێشکەوتن نایەتەدی و پێسا و ئاسایش بەر قەرار ناییت. بەلکو ئەوان پێویستیان بەوهیه که هەول و کوششیان پێک بخەن و، متمانە بە یه کەری لە نیوانیاندا بلاو بکریتەوه و، هۆکاره کانی هاو کاری نیوانیان ئاسان بکرین. ئەم ئەنجامانەش بەوه دێنەدی که شوێن

فرمانه خاوین و پررزه کانی ناین بکمون و، له سهری بهردهوام و سوور و دامهزراو بن. هاوادم له گهل دهست گرتندا به تهقوای خوای گهوره وه، کار کردنیان تنها له پیناوی رهزامه ندیی لهودا.

یادخه ره وهی ههشتم

لهی لهو که سهی پهی بهو لهزهت و بهخته وهری به نابات که له همول و کار کردندا ههنا! لهی تمبهلی تهوه زهلا!
بزانه که:

خواوه ندی حق و مهزن، له بهر که مالی به خشندهیی خوی، ههر له دووتویی خزمهت کردندا پاداشتی لهو خزمهته و، له نیوان کار و کوششدا قازانج و دهستکوتی لهو کار و کوششی داناوه.

له بهر له مهیه که هه موو بوونه وهران به بی گیانه کانیشه وه - له سۆنگه به کی تایبه تی به وه - له کاتی له بنجامدانی کار و فرمانه تایبه تی به که پاندا به چه شنه لهزه تینکی تایبه تی و شوق و تامه زرویه کی تهوا وه گوپرا به لئی لهو فرمانه پهروه دگاری پانده که کهن که پینان دهوترنت: "الأوامر التکوینیه". لهوه تا هه موو شتیگ ههر له ههنگ و میرووله و بالنده وه، هه تا ده گاته مانگ و خور، هه ره که میان به چیژ و لهزه تینکی تهوا وه تی به وه بز له بنجامدانی لهر کی سه شانی تیده کوشیت و لئی ده پرت.

واته له ناو خودی فرمانه بهرداری بوونه وه راندا "لهزهت" ههیه. چونکه لهو بوونه وه رانه بهو په پری رینکویکی به وه لهر کی سه شانیان جیبه جی ده کهن، هه رچه ندهش نافامن چ کارنک ده کهن و پهی به له بنجامی ئیشه که میان ناهن!

له گهر ده لئیت: بوونی لهزهت له زنده وه راندا شتیگه پنی تیده چیئت، لهی چۆن ده کرئی شوق و لهزهت له بی گیانه کاندا بهیئت؟

له وه لامدا ده لئین: بئی گیانه کان داخوازی: "شهره فمه ندی" و "پله" و "که مال" و "جوانی" و "پنکو پینکی" ن که تیاپاندا بیئت. ته نانهت له وان به دواى هموو په کیك لهو شانهدا ده گه پهن تا به ده ستیان به پهن. له ممش نهك له پیناوی خو پاندا، به لکو له پیناوی ده رختتی لهو ناوه جوانانهی خوای گهوره که تیاپاندا ده ره و شینوه.

له بهر لهوه، بئی گیانه کانیش له ده می جینه جتی کردنی فرمانهیری به سروشتی به کانی سرشانیاپاندا "پروونی" و "به رزی" به ده ست ده هینن. چونکه له کاتی له بجماندانی کار و فرمانه کانیاپاندا وه کو چهند لاونیه به کی تیشك ده ره وهی دره و شانوهی ناوه کانی خواوه ندی "نور الانوار" یان لئی دیت.

با دلۆپه لاونیک یان پارچه شووشه بهك به نمونه به پینینه وه. له وه تا هه ربهك له م دوانه هه رچهند له خو پاندا بئی سرخ و تاربهك، به لام له گه به دلله خاوپنه که ی روو به کاته خۆر، به کسه ده بیئت به جۆره عه رشیک بۆ خۆر و به روویه کی گمش و پروونه وه بۆت ده روانیئت.

هه موو گه ربهله کان و گشت بوونه وه ران، وهك له م غورونه به وان، لهو پرووه وه که له رکی "لاونیهی تیشك ده ره وهی دره و شانوهی ناوه جوانه کانی خواوه ندی جوان و خاوه ن که مالتی په ها" له بجم ده ده ن.

له وان - له م کاته دا - پله به کی له وه پیری بلندی و به رزی دا به ده ست ده هینن که تابلیتت لاشکرا و پروونا که. چونکه لهو دلۆپه لاونیه یان لهو پارچه شووشه به له نرمایی خامۆشی و تاربهکی به وه به ره و لوتکه ی دره که وتن و پروونا که بوونه وه به رز ده بنه وه.

له بهر لهوه، ده توانیئت بو ترئی: "ماده م بوونه وه ران پله به کی نوورانی و به رز له له بجماندانی له رکی له ستزپاندا به ده ست ده هینن، لهوا به وه پیری له زهت و چینه وه فرمانهیری به کانی له ستزپان له بجم ده ده ن".

نجا ده بی بزاین که له زهت چه شتی ئەمانه له کاره کانیان شتیکی مومکینه گەر ئەو بوونه وەرە بە شیکی له "ژیانی گشتی" دا بییت. باشترین بەلگه له سەر بوونی له زهت له دوو تۆپی فرمانبەری یه که باندا، ئەمە ی خوارە وە یه:

سەر نچ له کار و ئەرکی ئەندام و ههسته کانت بەدە، دە بینیت هەر کام له وانه که له پیناوی مانه وە ی "کەس" یان "جۆری مرۆف" دا ئەر که کانی سەر شانی راده پەڕنییت، چه نەدین تام و لە زهتی جۆراو جۆری دەست دە که ویت. بە لکو خودی ئەو فرمانبەری و کار و ئەر کانهش وە ک جۆره له زهتیک وان سه بارهت به و ئەندامه. له وەش زیاتر، از هینان له فرمانبەرداری و دەست هه لگرتن له کار و کۆشش، نازارنکی به سوئی ئەو ئەندامه دەدات.

جگه له مەش، بە لگه به کی تری پروون هه یه، دە بینیت "که له شیر" له پیش خۆیدا خەمی مریشکه کان دە خوات، ئەو هتا رۆزی یه که ی خۆی - که بریتین له و دان و دەنکه دانە و پلانە ی دە بانچنیت هه - به جی یان دە هیلیت بۆ مریشکه کان و خۆی ناپانخوات، کاتیکیش که ئەم ئەر که جیبه جی دە کات له و پەری شهوق و شانازی و لوتکه ی له زهتدا به دی دە کریت! که واته چیۆنیک له و خزمه تدا هه یه که له چا و تام و له زهتی خودی خوار دنه که گەلنی مەزنتر و زیادتره!

هەمان شت لە ناو ئەو مریشکهانه دا دە بینیت که سەر پەرشتی جووجه له کانیان دە کن، ئەو هتا له بریی خۆی خەمی ئەوان دە خوات و له پیناوی جووجه له کانی دا خۆی به برستی دە هیلیت هه. تەنانەت له پیناوی ئەواندا خۆپیشی بهخت دە کات و بۆ پارێزگاری وردیله کانی، هیرش بۆ سەر ئەو سه گانهش دە بات که په لاماری جووجه له کانی دە دن!

كهواته ئه و لهزه تهی له خزمه تکر دندا هه به، له سهرووی هه موو شتی که و هه به، به پرا ده پهك که له چاو تالیی بر سی تیدا گه لنی به تین و به هه یز تره و، نازاری مردنیشی له پیناودا هه لده بژیر ریت. ناینیت دایکانی زینده و هه ران هه و په ری لهزه ت له پاریز گاری کردنی بیچوره کانیا ن ده چیژن هه تا ئه و بیچووانه به چووک بن، به لام هه ر هه و ه نده ی گهوره ده بن، ئه ر کی سه ر شانی دایکیان ته و او ده بیت و لهزه ته که شسی ده په رته وه و، هه ر هه و دایکه له و بیچوانه ی خوی ده دات که پیشتر چاو دیری ده کردن! ته نانه ت هه ندی جار "دان" پشیا ن لئ ده فر پینیت!

ئهم یاسا خواییه، له مرؤفدا نه بییت له هه موو زینده و هه راندا ده ست به کاره. به لام له مرؤفدا تا پرا ده پهك ئه ر کی دایک هه ر به ر ده و ام ده بییت. ئنجا له بهر هه وه ش که "لاوازی" و "کوئله واری" به در یژایی ژهان ها و ده می مرؤفن، هه و مرؤف هه ندی لایه نی منالیتی هه ر تیدا ده مینیت، کهواته هه همیشه پیوستی به شه فه قه ت و میهره بانی به.

بهم جووره، سه رنجی نیرینه ی هه موو زینده و هه ران بده، وهك سه رنجت له که شه شیر دا. هه روه ها له گشت دایکانیش ورد به ره وه، وهك له مریشك ورد بو و ته وه. ئنجا ته یگه که چۆن هه و زینده و هه ره له پیناوی خوی و که مالی زاتی خودی خۆیدا نی به کاتی ئه و کار مه ندی به ی ته ستۆی ته بجم ده دات، چونکه - گه ر پیوست بییت - خۆیشی به خت ده کات. به لکو هه و ئه ر که ی سه ر شانی له پیناوی هه و نیعمه ت به خشه میهره بان و به ده په ینه ره مه ز نه دا چی به جن ده کات که له و فه رمانه ری به دا خستوو په ته کار.

هه و به ده په ینه ره ش - به میهره بانی فراوانی خوی - لهزه ت و چیژنکی له نیوان خزمه ت و فه رمانه ری به که دا بۆ دانا وه.

جگه له مه، به لنگه به کی تریش له سهر له وهی که پاداشت له دوو توپیی خودی کار و کۆششدا هه به، له وه به که پروه که کان به چه شنیکه له وتۆ گوپز ایه لیبی فرمانه کانی به ده پهنه نری مه زنیان ده که ن که و اهه ست بکریت شهوق و له زهت له و کاره باندایه بیت! چونکه له و بزۆن و به رامه عه ترین و دلگیرانه ی پهنخشی ده که ن و، له و ئارایشته ناوازانه ی خۆبانی پنی ده پازینه وه و سهرنجی بینه رانی پنی ده بزۆنن و له و فیدا کاری و خۆ به خت کردانه ش که تا دوا هه ناسه بیان له پیناوی گول و به ره کانیاندا پینشکه شی ده که ن.. هه موو له مانه، بۆ که سانی ژیر و بیدار پاده گه به نن که:

(پروه که کان له گوپز ایه لی کردنی فرمانه کاندایه زه تیک ده چیژۆن که له سه رووی هه موو چیژۆ و له زه تیکه وه به).

ئاها نایینیت دره ختی "گوپزی هیند" و "هه بچیر" به زمانی حالیان له گه بچینه ی میهره بانی خوای گه و ره داوای چ شیرینکی پوخت و خاوپن ده که ن و ئنجا لیبی وه رده گرن و پاشان ده رخواوردی به ره که ی خۆبانی ده ده ن، که چی له قور به و لاوه هه چی تر ده رخواوردی خۆبان ناده ن؟! پان دره ختی هه نار نایینیت شه ره تیکه ی پوخت به به ره که ی ده دات که خوای په روه ردگاری پنی به خشیوه، به لام بۆ خۆی به شه ره تی ئاوپکی لیل قه ناعت ده کات؟

پاشان نه که ههر له دره ختانه دا، ته نانه ت له دانه و پله کانیشدا له راستی به ده پینیت، چونکه به و پنه ی تاسه مه نلبی که سینیکی به ند کراو بۆ ژبانی سه ره به ستی، دانه و پله کانیش تاسه به کی ئاوا مه زن بۆ گولکردن ده رده خه ن.

جا له پروانگه ی له نه پنی به ی که له بوونه وه راندا ده ست به کاره و پنی ده وتوئیت: "سنة الله" و، به پنی له ده ستوره مه زنه، حالی مرۆفی بهی کاری ته مه لتی پراکشوای ناو پینخه فی پالدا نه وه، گه لتی له هی مرۆفی هه ولده ری

کۆزنه دهر پهرنشانزهره و سنگیشی زۆر لهو تهنگره! چونکه باهای بێ کار همیشه سکالا له دهست ته مهنی خزی دهرده پرنیت و دهپهویت به گالته و خیرا لینی بگوزهرنت.

بهلام همولدهری کۆزنه دهر ههردهم له شوکرانه بۆزیری و سوپاسگوزاری خوای گهوره دایه و نایهویت ته مهنی به خۆرایی له دهست دهر بچیت. ههر له بهر له وه شه که وتهی: (المستريح العاطلُ شاکٌ من عمره، و الساعي المجدُّ شاکرٌ)^(۱) بووه به دهستوورنکی گشتی له ژاندا و، لهو ته مهنی که ده لیت: "حهوانه وه له چهشتی زه حمه تدا و زه حمه تیش له حهوانه وه دایه" وه ک نامۆزگاری و په نندیک ده ماوده می بێ ده کریت.

به لێ، له گهر به وردی سه رنجی بێ گیانه کان (الجمادات) بدریت، به پروونی لهو یاسا خواییه دهرده که ویت. چونکه لهو بێ گیانانهی که توانا و لیهاتیان به تهواوی دهر نه کهوتوو و له م پرووه به ناتهواوی ماونه ته وه، به گورجو گۆلی تیده کۆشن و تهقالایه کی مهزن ده دن تا کو له دۆخی هیز (القوة) دهر بچن و بپۆنه دۆخی کار (الفعل) وه^(۲).

له وان لهو چهشنه کاتانه دا بارنکی وه هایان لێ ده بیهریت نامازه ده کات بۆ له وهی که: لهو بێ گیانانه - به پێی لهو یاسا خواییه - له له بجمادانی لهو نه رکه سروشتی و ئالو گۆرهدا شهوق و چپۆ و لهزه تیان ده ست ده که ویت.

(۱) واته: لهو که سهی دهستی به تاله و له حهوانه وه دایه، همیشه سکالا له دهست ته مهنی خزی ده کات.. بهلام لهو که سهی له همول و تیکۆشان و لیهواندایه، همیشه شوکرانه بۆزیره. (وه رگنهر)
(۲) هیز و کار (القوة والفعل) دوو زاراوهی زانستی مه تیقن. له سهی خواروه ئه و نه به که بۆ پروونکرده وهی ههر دوو کهان:

ده توانیت سه بهارت به تۆری ههر دره ختیک بلیت: له سه دره خته! واته له هیز و توانیدا هه به بییت به دره خت، جا پێش له وهی بییت، دره خته وا له دۆخی هیزدا (شجر بالقوة) بهلام کاتی که بوو به دره ختکی بهرجهسته، لهوا پۆشتروه نه دۆخی کاروه (شجر بالفعل). (وه رگنهر)

جا هو بی گیانه نه گهر به شسی له ژپانی گشتیدا بییت هوا نهو شهوقه هی خزیته تی، ده نا هی نهو که سه په که نوینهر و سر په رشتیکاری نهوه.

ته نانهت له سر بناغی هم راستی به ده توانریت بوتری که: "ناو" ی شل و رهوان کاتی فرمانی "به سن" ی ده دریتی، نهوه نده به گورجی و چوستی و شهوقه و جینه جینی ده کات، ناسنیش په راش په راش ده کات.. نهوه تا هر نهوه نده ی ساردوسپی و پله کانی به ستنی ناو فرمانیکی خوی گوره به ناوینکی ناو ده فرینکی ناسنین راده گه یه نن، نهو ناوه هینده به توندی و چوستی و شهوقه و فرمانه که راده په پرنیت که ده فره ناسینه که ده شکینیت و جینی خوی ده کاتوه و ده بیت به سه هزل!

هرچی جموجوولی ناو گهر دوون هن، هموویان له سر نه مه قیاس بکه، هر له خزه کانه وه له سوور گه کانیاندا تا ده گاته سوورانه وه و خولانه وه و له رینه وه ی (عاشقانه و مهوله وی ناسای)^(۱) گهر دیله کان. همو شتیک به پینی یاسای قه ده ری خوا ره فتار ده نوینیت و، به فرمانی ته کوینی ده رچووی ده ستنی توانستی خوی گوره ش (که زانست و فرمان و ویستی خوا ده گرینته وه) دپته بوون. به راده به ک که همو گهر دیله و بوونه وه و زینده وه و ریک وه که سهر بازی سوپا وایه؛ په یوه نندی و کاری جیا جیا و جوراو جوری له گه ل په ک به په کی فرمانگه کانی سوپا کهیدا همیه.

بۇ غورونه: نهو گهر دیله به ی واله چاوتدا، په یوه نندی به همو خانه و ده ماره کانی چاره وه له پرووی مرؤفدا و به خوینهر و خوینهنهره کانی

(۱) نووسر لهردها جموجووله کانی بوونمورانی ناو گهر دوون به جهمزه و حال لپهاتی موریدی ترهقه تی مهوله وی "مولانا جه لاله ددینی پژمی" ده شو به پینی، که به دهوری خولیدا ده خولیتوه و، له هه مان کاتیشدا به دهوری له لقه ی زیکره کهیدا ده سوورینته وه. (وهر گپ)

له شهوه ههیه. هه له سهه بناغهی ئهه په به وهندی یانه شه که کار و فهه مانبهری و چالاکی به کی دیاری کراری به ژ داده نریت و، له پروناکیی ئهه په به وهندی یانه وه به که چه نلین سوود و بهرزه وهندی به رههه دههینیت.

بهه جهوره، هه موو شتیکی نار بوونه وهه به خۆت لیکبده وهه.

له سهه ئهه بناغه به، هه شتیك له بوونه وهه رایه، له دوو لایه نه وه، شایه تی له سهه "پۆیستی بوون"ی خوای گهوره ی خاوه نی توانستی په ها ده دات:

لایه نی به کهه: په پاره پارانن و نه بنجامدانی ئهه کارانه ی که هه زاران جار له وزه ی خۆی زیاترن، له کاتی کدا که ئهه بوونه وهه به خۆی له نه بنجامدانی کاری وادا گه لی کۆله وار و دهسته و سانه.

لایه نی دووهههه: ته به یی جموجوله کانی له گه ئ ئهه ده ستورانه ی که ره یسای جههان په کده خه ن و، گو بنجایه ی کاره کانی له گه ئ ئهه یاسایانه ی که هاوسه نگی بوونه وهه ران په گه ی و بهر ده وام ده که ن.

جا ئهه بوونه وهه لهه په وه وهه و بهه ته به یی و گو بنجایه ی به ی، شایه تی له سهه بوونی ئهه خاوه نده زانا و به توانا په ده دات. چونکه به گیانیکی وهك "گه ره یله" یان مهروهه کی وهك "ههنگ" هه ره گیز سهه له په یسا و هاوسه نگی دهه رناکات که دوو مه سه له ی ورد و گرنگی ناو "کیتابی مه به ین" ن^(۱) (که به ریتی به له توانستی خوای گهوره) چونکه گه ره یله و ههنگ له کوی دهه توان ئهه کتبه به بخویننه وهه که له دهستی ئهه که سه دایه ده فه ره موی:

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ﴾ (الانباء: ۱۰۴) ۱۹

(۱) مامزستا نورسی له پشه کی مه بهستی دووهه می وتهی "سی هم" دا به چوون و ته گه بهشتی خۆی له: "لهمامی مه به ین" و "کیتابی مه به ین" په روون کردوه ته وه. په روانه کتبه ی (وته کان ل ۸۱۹-۸۲۰). (وهه ره گه ی)

کس ناتوانیت ده ست به رووی نم شایه تی به وه بنیت که گهر دیله دهیدات، مه گهر به کیک به نه فامی و هه رزه به یسه کی له پراده به ده ره وه له و گوماندها بنیت که نم گهر دیله به یان له وه هنگه خاوه نی چا و نیکی تیژی وه هایه بتوانیت پیته ورده کانی ناو "کیتابی موپین" بخوینتته وه!

به لئی، به دیهینه ری دانا ده ستور و فرمانه کانی "کیتابی موپین" به وپه ری جوانی و پوختی و کورتی، له دوو تونی له زهت و پیوستی به کی تایه تی له شته دا داده بنیت. جا له گهر هه ر شتیک به پی له وه له زهت و پیوستی به تایه تی به ی خوی کار نیکی له بنجام دا، له وا - بن له وه ی به خوی بزانیست - فرمانه کانی له و کیتابی موپینه ی جینه جی کر دو وه.

بۆ نمونه: سهیری "میشوله" بکه، ده بینیت هاو ده م له گه ل له دایکپوون و هاتیندا بۆ دنیا به کسه له ماله که ی ده رده چیت و هیرش بۆ سه ر ده موچاوی مرؤف ده بات و به گۆچانه درێژ و لموزه بار بکه که ی، سه روسیمای ئاده میزاد داده گرته وه و شله زنده یی (سائل حیوی) به که ی^(۱) ده ته قینتته وه و تا ده توانیت لئی هه لده مژیت. ئنجا له م هیرش و په لاما ر دانه شدا کارامه یه کی به کجار ناوازه ی سه ربازی یانه ده نوینت.

ئایا کنی نم کارامه یه ناوازه و، پیلانه ورده جهنگی یانه و، ورده کاری و لیژانینه ی له ته قانده نه وه ی خوینی مرؤفدا فیژی نم به دیهینه راوه تازه بۆ دنیا هاتوو کرد که هیچ مه شق و له زموونیک زووتری به خۆ به وه نه دیوه؟! له کوئ نم زانیاری یانه ی به ده ست هینا؟

منی سه عیدی هه ژار دان به وه دا ده نیم که له گهر من بووما به له بری له وه، مه گهر دوا ی چه ندین تا قیکر د نه وه ی دوور و درێژ و، ده رس و نامۆژ گاری

(۱) مه به ست خوینه. (وهه گه به)

بهك له دوای بهك و ماوهی زوور و درنوخایه نهبویه هر گیز فیری ئهو پلان و کارامهیه سهربازی و هیرش و پهلامار و ورده کاری یانه نهده بهروم له ده رهینانی ئهو شله مهنی بهی جهستهی مرؤفدا!

بۆ خۆت "ههنگ" ی ئیلهام کراو و، جالجالۆ که و، بولبول - که به جزوێکی ناوازه ی رهنگین هیلانه که ی دهته نیت - بهم پئوره لیک بدهره وه. ته نانهت ده توانیت رووه کیش قیاس بکهیته سهر گیانداران.

بهتئی، خوای گهوره ی شکۆمهندی خواوهنی سهخواهتی پهها و بی سنوور "کارتیکی پیناس" ی به دهستی هه موو په کیك له زینده وهران سپاردوه. هه موو په کیك لهو کار تانهش به پینووسی "لهزهت" و مه ره که بی "پینوستی" نوو سراونه ته وه و، خوای گهوره بهرنامه ی فه رمانه ته کوینی په کانی خۆی و، پینوستی فه رمانه بری و کاروباره کانی هه موو په کیك لهو زینده وهرانه ی له کارت ی پیناسی ئهو دا تۆمار کردوه.

کهواته خاوپنی بۆ ئهو خواوهنده دانا و شکۆمهنده ی که بهم جزوره هه موو ده ستوره کانی "کیتابی موبین" ی تاییهت به "ههنگ" ی لهو کارت ی پیناسه بچوو که و له سه ری ههنگدا نووسیوه و تۆماری کردوه و کردوو بهتی به کلیلی لهزه تیکی تاییه تی ههنگ که هه میسه له کار و کۆششدا به، تاکو ههنگ - بهو کليله - پیناسه که ی ناو مینشکی بکاته وه و بهرنامه ی کاره کانی خۆی ئیدا بخوینیشه وه و په ی به ئه ر که کانی سه رشانی بهات و، به پینی ئهو بهرنامه به ههول و ته قالا بهات و، په کیك لهو دانایانه بخاته روو که له ئایه تی:

﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ ﴿٦٨﴾ دَا جَهْم كِرَاوْنَا﴾

ده سا ئه ی ئهو که سه ی که ئه م یادخهره وه ی هه شته مه ده خوینیشه وه یان

ده بیستی!

نه گهر به راستی و ته وای لیبی تیگه‌بشتوویت، له و له نهینی به کی:
﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (الأعراف: ۱۵۶) گه‌بشتوویت و..

"په‌ی" ت به به کیك له راستی به کانی: ﴿وَأِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ (الإسراء: ۴۴) بردووه و..

به به کیك له ده‌ستوره کانی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (یس: ۸۲) شادبوویت و..

مه‌سه‌له به کی ورد و ناسکی نیوان مه‌سه‌له کانی: ﴿فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (یس: ۸۳) فیر بوویت!

یادخه‌ره وه‌ی نۆهم

بزانه که:

"پینغه‌مه‌ریتی" ی ناو گروزی مرؤف: پوخته‌ی هه‌رچی خیر و، بناغه و کاکله‌ی هه‌موو که مالنیکه..

هه‌روه‌ها "لایینی حه‌ق و راسته‌قینه" ش (ئیسلام): پیرستی گشت به‌خته‌وه‌ری به‌ک و..

"نیمان" پش: جوانی پاک و خاوینی دوور له هه‌موو خلتبه‌ه که.

جا ماده‌م جوانی به کی پرشن‌گداری دره‌خشان و، پێژنه‌به کی به‌رز و فراوان و، حه‌قیکی ناشکرا و، که مالنیکی زۆر له‌م جیهانه‌دا ده‌بینرین، له‌وا به‌ پرونی و به‌لگه‌نه‌ویستی ده‌زانریت که: هه‌رچی حه‌ق و راستی هه‌یه، تیگراله لای پێره‌وی "پینغه‌مه‌ریتی" و، له‌ناو ده‌ستی "پینغه‌مه‌ران" دا - دروودیان له‌سه‌ر پیت - کۆبوونه‌ته‌وه. گو‌م‌پ‌ای و، شه‌ر و، زیانیش له‌ لای نه‌پاره‌کانیان.

ئەگەر دەتەوێت ئەمەت بۆ دەربەكەوێت ئەوا سەیرێكى بەك لە هەزارى ئەو نمونانە بەك - كە هەر هەموویان - جوانى بە كانى ئەو "بەندابەتى" بە دەنۆینن كە پێنەمبەرى ئازیز ﷺ بۆ گرزى مرۆڤى هیناوه.

نمونه كەش ئەمەبە:

پێنەمبەر ﷺ لە نوێڤى جەماعەت و، جومعه و، جەژنە كاندا "دل"ى بە كاپەرستان بە "خواپەرستى" بە كەدەخات و، "زمان"ى هەمووشیان لە سەر "بەك وشە" كۆدە كاتەوه، بە پرا دەبەك كە گرزى مرۆڤ بە: (نزا و دەنگى چەندەها دل و زمانى بنى سنور) و بە: (هاو كاری و پشتگەرى بە كۆ) كارێك دە كەن كە شایستەى ئەوه بن پوو بەرووى فەرماشتى پەرستراوى راستەقینەى خۆیان رابوو ستن، بە چەشنى كە هەر هەموویان پێكەوه بەرەمبەر "مەزنىبى خواپەتى"ى پەرستراوى راستەقینەیان "بەندابەتى" بە كى بە كجار فراوان"ى ئەوتۆ دەنۆینن كە دەئێنى خودى "گۆى زەوى" خۆپەتى ئەو زەكرەى لە زار دەردەچێت و، ئەو نزا و دوعا بە دەكات و، بە گشت سووچ و هەرنەم و ناوچە و مەلبەندە كانیەوه نوێڤ بۆ خوای گەورەى خۆى بە جنى دەهینیت و، گۆپراپەتلى ئەو فەرمانە دەینت كە بە شكۆدارى مەزنىبەوه لە سەر ووى هەر حەوت ئاسمانە كانەوه هاتوو و دەفەرموى:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ (البقرة: ۱۱۰)!

ئەم مرۆڤەى كە لە خۆیدا بەدیهێنراویكى لاوازی بچوو كى چەشنى گەردیلەبە كى نێوان ئەم جیهانەبە، كە چى بەم بە كگرتەى و، لە پرووى مەزنىبى بەندابەتى بە كەبەوه بۆ خوای گەورە، پلەى: "بەندەى خۆشویستراو"ى بەدیهێنەرى ئاسمان و زەوى و، پایەى: "جینشینی" و "پادشایی" لە زەویدا بە دەست هیناوه و بووه بە فەرماندەى گشت زیندەوهران و ئامانج و ئەنجامى بەدیهێنانی هەموو پوونەوهران.

خز نه گهر دهنگی نهو "ته کبیرانهی" که پش نوپژه کان به تایهت نوپژی جهژن له زاری سهدان نیماندارهوه دهردهچیت، وهك له جیهانی "غیب" دا په کیان گرتووه، ناوههاش له جیهانی ناشکرا و بینراودا به یهك دهنگ دهربررین و په کبگرن، نایا نهو دهنگه په کسان ناپیت به دهنگی "الله اکبر" یک که گوی زهوی بیلیت و به نهندازهی مهزنی قهباره کهی خزوی دهری برپیت؟ نهو گوی زهوی بهی که نهویش - بز خزوی - وهك مرؤفیکسی زه به لاهی په کجار مهزنی لنی هاتوره!؟

چونکه به په کگرتنی دهنگی ته کبیری په کتاپهرستانی سهر پرووی زهوی له یهك کاتدا، دهنگی "الله اکبر" یکی وا مهزن پینکلپت که دهلنی له زاری گوی زهوی خوپهوه دهردهچیت! ته نانهت له نوپژی جهژندا نهو دهنگه هینده گهرموگورپی و مهزنی ده نوپیت که به چه شنی بوومه لهرزه گوی زهوی ده لرینتهوه! چونکه به "الله اکبر" وتنی جیهانی نیسلامی، هه موو ناوچه و ههریمیکی گوی زهویش "الله اکبر" ده لیت و به ته سیبجات و زیگری نهوانیش، ته سیبجات و زیگری خوای گهوره ده کات!

نهو تا نه میش به "دل" ی که عبهی پیروزی - که قیلهی جیهانی نیسلامه - وهك مرؤف نییهت ده هینیت و، به "زمان" ی عهره فمش - که له ده می مه ککهی پیروزدایه - "الله اکبر" دوویات ده کاتهوه. زایه لهی دهنگی نهو ته کبیرانهش، وه کو زایه لهی بن سنوری بهك وشه ی "الله اکبر" که له یهك زارهوه دهر بهچیت، ناوا له ههوا ی نه شکهوتی ناوده می گشت نیماندارانی پهرش و بلاوی جیهاندا، به چه شنیکسی بن سنور شه پؤل ده دات. به لکو زایه لهی دهنگی ته کبیر و زیگریه کانی نهوان له هه موو شوپنیکسی ناسمانه کان و جیهانه کانی بهرزه خیشدا - به هه مان جؤر - له شه پؤل و ده نگدانه وه دان!

كهواته سوپاس و ستایش بۆ ئه و خواپهی كه ئه م گۆی زهوی پهی کردوه به بندهی سوژده بهر بۆ خزی و، به تهرزینکی وه هاش نامادهی کردوه كه بیته به سوژده گا و مزگوتی په رستکارانی و پیشکه و لانهی به دیهینراوانی. ئنجا به ژماره ی گهردیله کانی زهوی و به ئه ندازه ی بونه وهرانش سوپاسگوزاری و ته سبیحات بۆ ئه و خواونده پیشکش ده کهن له سه ر ئه وه ی کردوینی به نه ته وه ی ئه و پینغه مه ره به پزهی ﷺ که ئه م جۆره په رسته ی فیر کردوین!

یادخهروهی دههم

ئه ی سه عیدی بی ناگای گرفتاری په ریشان حالیی خزی!

بزانه که:

گه بهمن به نووری ناسینی خواوندهی حق و.. بینینی دره و شانوه کانی ئه و خواونده له ناو ئاوپته ی نیشانه کانی خواپه تی ئه ودا و.. سه بر کردنی ئه و نووره له کونیله ی به لگه کانی برونیه وه، داخوازی ئه ویه که به په بجه ی ره خنه ئه و نوورانه هه لئه سه نگیته که بۆ دلت دین و له ژهریت ده رده که ون. هه رگیز نایته به ده ستی دوودلی ره خنه یان ئاراسته بکه یته.

كهواته ده ست بۆ گرتنی هیچ نوورنك درنژ نه که یته که لیت ده ر بکه ویت! به لکو له و چه شنه کاتانه دا به ته واری ده سته رداری گشت هژکاره کانی گو مراهی به و، خۆت بهر تیشکی پروناکیی ئه و نووره بجه و، پرووی تی بکه. چونکه من بۆ خۆم بینیم و بۆم ده ر کهوت که شایهت و به لگه کانی ناسینی خوای گهوره، سن به شن:

به شینکیان: وهك ئاو وایه؛ ده بینریت و هه ستی بی ده کریت، به لام به په بجه ناگهریت! سه به رته به م به شه یان ده بی به ته واری خۆت بهاویته ناوی و

دهست له ههموو ئەندێشهیهك دابشۆیت. جا مادهم ئەم بەشە وەك "ئاو" وایه و له ناو پەنجەدا ناووستی و دادەچۆرێت و دەپرات، ئەوا بە پەنجە ی پەخنە گرتن هەلی مەسەنگینە، چونکە "ئاوی ژبان" رازی ناییت پەنجە بکات بە نیشته جینی خۆی!

بەشی دووهم: وەك "هەوا" وایه؛ هەستی پێ دەکرێت، بەلام نابیریت و ناگیریت! دەتۆیش پروو له شنه و سرووی ئەو میهره بانێ به بکه و، خۆتی له بهرامهرهوه رابگره و، به "پروو" و "دهم" و "گیان" ت پرووبه پرووی رابووسته. خۆ ئەگەر له بریی ئەو ی "گیان" ت بەم بەشە بیوژنیت، به، بجیت به چاوی دوودلی و گومانهوه بۆی پروانیت و دهستی پەخنە ی بۆ درێژ بکەیت، ئەوا له دهستت ده‌رباز ده‌ییت و دەپرات، چونکە رازی ناییت دهستی تۆ بکات به مه‌لەند و مه‌نزلی خۆی!

بەشی سێهەم: وەك "پرووناکی" وایه؛ ده‌ییریت، بەلام ناگیریت! تۆیش له بهرامهر ئەم بەشەوه خۆت رابگره و، به بینایی "دل" و پروانینی "گیان" پرووبه پرووی رابووسته و پرووی بینینی خۆتی ئاراسته بکه. ئنجا چاوه‌پروان به. له‌وانه‌یه ئەو له خۆیه‌وه ییت بۆلات، چونکە "پرووناکی" نه به ده‌ست ده‌گیریت و نه ده‌شکەوێته ناو داوی پەنجە ی تۆوه، به‌ئکو ته‌نها به نووری بینایی دل راو ده‌کریت. خۆ ئەگەر ده‌ستیکی ماددی هەلپه‌کاری بۆ درێژ بکەیت و ته‌ویت به ته‌رازووی ماددی هەلی بسەنگینیت، دلنیا به که هەرچه‌ندهش ئەو نه کوژیت، به‌لام لیت ون ده‌ییت. چونکە "پرووناکی" ی ئاوا هه‌روه‌ك رازی ناییت "شتی ماددی" به‌ندی بکات و مل بۆ کۆت و زنجیر که‌چ ناکات، رازیش ناییت "شتی چەر" بییت به‌خواه‌ن و فه‌رمانده و سه‌رکرده‌ی!

یادخهروهی یازدههم

سهیری پلهی میهره بانیی فراوان و شهفتهتی مهزنی قورئانی پهرۆز بکه بهرامهر جه ماوهی عوامه کان و، فرموو چاودئیری قورئان بینه بۆ بهره ساکار و پوانینه ساده و وردنه بینه کانی ئەوان..

سهیر بکه و بزانه چۆن ئەم قورئانه پهرۆزه هه میسه لهو جزره ئایهته پروون و ئاشکراپانه به چهری و زوری دووپات ده کاتهوه که به سههر پرووی ئاسمانه کان و زهوی پهوه به زهقی نووسراون و، لهو پیته درشت و مهزنانه بیان پتی ده خوینیتهوه که ههر زۆر به ئاسانی ده خوینرنهوه، چه شنی: به دهیئانی زهوی و ئاسمانه کان و، هیئانه خوارهوی ئاوه له بهرزایی ئاسمان و زیندوو کردنهوی زهوی و، ئایهته کانی تری هاوچه شنی ئەمانه..

که چی به ده گهن نهییت سهرنجی بینهران بۆ لهو پیته بهجوو کانه رانا کیشییت که به وردی له ناو پیته گهوره کاندای نووسراون، تاکو خویندنهوی لهو پیتانه بیان به لاوه کارنکی دژوار نهییت!

پاشان سهیری "توندوتۆلی" ی پروونکردنهوه کانی قورئانی پهرۆز و "پهوانی" و "سروشتی" ی شیوازه که ی بکه، چۆن لهو ئایهتانه به سههر مرۆفدا ده خوینیتهوه که توانستی خوی گهوره له ناو لاپه ره کانی بوونه وه راندا نووسینی، به راده پهك که ده ئی قورئانی پهرۆز بریتی به له:

خویندنهوی کتیب و پهسا کانی ناو گهردوون و..

کاروباره کانی به دهیئنهری نه خشه کیشی لهو گهردوونه و..

کاره سهرا نسهر دانسته کانی خواوه ند له ناو گهردووندا!

ئه گه ده تهوئیت ئەمهت بۆ ده ربکهوئیت، لهوا فرموو به دلئیکی بینهری

بیدار گوئی لهو فرمایشتهی قورئانی پهرۆز رابگره که ده فرموی:

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ (الباء: ۱) و..

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ﴾ (آل عمران: ۲۶) و..

لایه ته کانی تری هاوچه شنیان.

یادخهره وهی دوازدهههم

لهی نهو خۆشه و بیستانه م که گوئی له م یادخهره وانه راده گرن!

بزانن:

من هه ندی جار لالا نه وه کانی دلی خۆم ده نووسم که بۆ پهروه ردگاربان ده که م، هه رچه ند ده بوو بشاررانا یه ته وه و نه نوو سرانا یه. چونکه له میهره بانیی خوای گه وه ئومیده وارم که کاتی مردن زمانیی بیده نگ کرد، گوفتاری نووسینه که مم له بریی زمانم لئی وه ره بگریت.

به لئی، تۆبه ی زمانم له م ته مه نه کور ته مدا هه موو گونا هه زۆره کاتم ناگریته وه و فریایان نا که ویت. له بهر نه وه، ده مکرد نه وه ی نووسینه چه سپار و بهرده و امه که م ده توانیت هه موو نهو گونا هانه به سه ر بکات و بیانگریته وه!

نه وه بوو سیازده سال پێش ئیستا و، له کاتی شله زانیکی مه زنی باری پۆحی و گۆرانی پێکه نینی "سه عیدی کۆن" بۆ گریانی "سه عیدی نوئ" به بهر به یانی پیری له خهوی شهو گاری لاوی بیدار بوو مه وه و، له م مونا جات و لالا نه وه به م به عه ره بی نووسی، که نه مه و اتای هه ندیکه تی:

لهی پهروه ردگاری میهره بان و خوا وه ندی به خشنده م!

به هزی نه وه ی کرده وه ی خراپه هه لێژارد، ته مه ن و لاویم له ده ست ده رچوو، نهو بهر هه مانه شیان که له ده ستمدا ماون، ته نه ا گونا هه پڕ ئیش و نازاره کانیانه که مرۆف پسا و شه ره زار ده که ن و زبانی پێ ده گه به نن و له

پەئى لايدە دەن و، چەند وەسەسەبە كەن مرزف بيزار و دەستە پاچە و كۆلەوار دە كەن.

خۆ منيش بە بينين بۆم دەر كەوتووە كە بەوپەرى پەلە و خەيرابى و بىن هيج لادان و ويستىكى خۆم و، بە چەشنى باوك و باپەران و خۆشەويستان و خزمان و هاو پەئى يانم، لە دەر گاي گۆر نزيك بوومەتەو، كە خانەى تەنيايە لە پەنگاي هەميشەبيدا، بۆ لىكدا پەرائى هەتاهەتايى لەم خانەبەى كە بە دنيابى دەزانم خانەبە كى فانى و تياچوو و، وەك بيسراو هەردەم لە ئاوا بوون و كۆچكردن دا، بە تايەت بۆ يە كىكى وەك منى خاوەن نەفسى بەدخوارى غەددار و فيلباز.

دەسا ئەى پەروەردگارى مېهەبان و بەخشنەم!

بەم نزيكانە، دەبينم كەفە كەم پۆشيو و پۆشتوو مەتە ناو تاپووتە كەم و مائەفاوييم لە خۆشەويستانم كەردوو و، پوو و دەر گاي گۆرە كەم كەوتوو مەتە پەئى. و لە دەر گانەى مېهەبانى تۆدا دەلايمەو و هاوار دە كەم:

الأمان.. الأمان.. يا حنان يا منان! لە خەجالەتەى بىن گويى كەردنت
پەزگارم بەكە..

ناخ.. وا كەفە كەم بە ئەستۆمەو بە و لەسەر قەبرە كەم پراوە ستاووم و سەرم بۆ دەر گانەى بەزەبەت بەرز دە كەمەو و، هانات بۆ دەهينم و دەلەيم:
الأمان.. الأمان.. يا رحمن يا حنان! لە قورسەى بارى گوناھ پەزگارم بەكە.

ناخ.. وا من بە كەفە كەم پەنجراومەتەو و، لە گۆرە كەمدا نيشتەجىن بووم و پەوانە كەران بەجىيان هينستوووم و، چاوەرپەئى لىبوردن و مېهەبانىتم و، بە چاوەبينم كە جگە لاى تۆ هيج پەنا و دالەبەك نى بە و، هاوار دە كەم:

الأمان.. الأمان.. له دست تهنگی جینگا و بی هاوده می نه نجامی
تاوانباری و، له ده دست ناشیرینی پرووی گوناوه کان..
یارحمن.. یاحنان.. یامنان.. یادیان! له هاوه لیتی گوناوه و تاوان پرزگارم
بکه.

تهی خوای گورهه!

تهنها میهره بانی و بهزه بی تو دالده و په نامه، سکاالی خهم و په ژاره شم
هر تهنها بۆ لای تۆیه.

تهی به دیهینهری بهخشنده و پهروه دگاری میهره بان و گورهه!
هم سه عیده بهنده و به دیهینراوهی خۆت، که هم گوناوه بار، هم
کۆله وار و بی دهسه لات، هم بی ناگا، هم نهزان، هم بیمار، هم زه لیل،
هم خراپکار، هم به سالآچوو، هم به ده بخت و، هم له گورهی خۆی
هه له تاتوو.. وا دوا ی چل سالی هه له تان، گه پاره تهوه و هانسا و په نای بۆ
میهره بانی تۆ هیناوه و، دان به تاوان و گوناوه کانیدا ده نیت و، گرفتاری
چه ندین وهم و نه خۆشی بووه و، لیت ده پارێتهوه..

جا نه گه وهری بگریه و لئی خۆش بیته و بهزه بیته پیندا بیتهوه، لهوا تۆ
ههل و شایانی تهو بیت و له هه موو میهره بانیک میهره بانهریت..

دهنا په نا بۆج دهه گه گه کی جگه له دهه رگای تۆ بیته؟ له کاتی کدا که
تهنها تۆ پهروه دگاری مه بهست و حقی په رسزاویت؟

لا إله إلا أنت وحدك لا شريك لك.

آخر الكلام في الدنيا وأول الكلام في الآخرة وفي القبر:

أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله، صلى الله تعالى عليه

وسلم.

یادخەروەھە سیاز دەھەم

ئەم یادخەروەھە بریتی بە لە پینج مەسەلە ی تەماوی و تیکەل کە پینوستیان بە پروونکردنەو ھەبە:

◆ مەسەلە ی بە کەم:

ئەوانە ی کە لە رینی حەقدا کار دە کەن و لە پیناویدا تێدە کۆشن، لە کاتیکدا کە دەبەو تەنھا بێر لە کار و ئەرکی سەر شانی خۆیان بکەنەو، کەچی بێر لە چەند کار و تە گبیرنکی ئەوتۆ دە کەنەو کە تاییەتن بە خوای گەورە و، ھەموو ئیش و کارنکیان لەسەر ئەو بناغەبە بنیات دەنێن، ئیتر لە ئەبجامدا بە ھەتەدا دەچن!

کتیبی: (أدب الدنيا والدين) دە گبیرنەو کە^(١): جارنکیان شەیتانی لەعەنتی خۆی پیشانی حەزرەتی عیسا - دروودی لەسەر بیت - دا و پینی و ت:

"ئایا تۆ نالییت ئەو ی خوا لە چارەتدا نەبنوو سببیت نایەتە رەت؟"

حەزرەتی عیسا فەر مووی:

"بەلتی."

شەیتانی لەعەنتی وتی:

"کەواتە لەسەر لوتکە ی ئەم چیا ھەو ھەو خۆت فری بەدەرە خوارەو، چونکە ئە گەر لە چارەنووستدا ساغ و سەلامەتیت بۆ نووسرا بیت، ئەوا ھیچت لێ نایەت!"

حەزرەتی عیسایش فەر مووی:

(١) پەروانە: "أدب الدنيا والدين" لأبي الحسن علي بن محمد الماوردي. تحقيق: مصطفى السقا. ص ٢٧ الطبعة الثانية. (وەرگرتە)

"له عنه تی! خوا بۆی ههیه بهندهی خۆی تاقی بکاتهوه، به لام بهنده بۆی نی به پروهردگاری خۆی تاقی بکاتهوه!"

واته: خوای گهوره بۆی ههیه بهندهی خۆی تاقی بکاتهوه و پینی بفرموی: ته گهر فلانه کار ته بنجام بدهیت تاوا پاداشت دهدهمهوه، ته وه تا له تواناشتا ههیه بیکهیت، بهمش تهو بهندهیهی خۆی تاقی ده کاتهوه. به لام بهنده مافی تهوهی نی به، ته نانهت هر له تواناشیدا نی به پروهردگاری خۆی تاقی بکاتهوه و بلیت: وا کاره کهم ته بنجام دا، تاها تۆش فلانه کارم بۆ ده کهیت؟

تهم شیوازه گرفتارانهی که تامازه بیان تیدایه بۆ تاکیکردنهوهی خوای گهوره، له راستیدا بی ته ده بی به له بهرامهر پروهردگاری تیی خوای گهوره و، پینچه وانهی پهوهی به ندایه تی به.

جا مادهم وایه، تهوا ده بی مرۆف ته رک و واجبی خۆی به جی بهینیت و خۆی له کارسازی و قهدهری خوای گهوره دا هه لته قور تینیت.

جه لاله ددین خواره زم شا، که په کینکه له پاله وانانی ئیسلام و چه ندین جار به سه سر سوپای جه نگیز خاندا سه رکه وتی به ده ست هیناوه، له جهنگه کانیدا هه میسه ده که وته پینش سوپا که به وه. وه زهران و نزیکانی پینان وت: خوای گهوره به سه سر دوژمنانتدا سه رت ده خات!

وه لأمی دانه وه و پینی وتن:

تهوهی ته رکی سه رشانی منه: جیهاد کردنه له پیناوی خوای گهوره دا بۆ تهوهی فرمانی خوا وه ند به جی بهینم و شوپینی بکهوم. ئیر من کارم به سه شتی که وه نی به که ئیشی خوای گهوره خۆ به تی و نه خراوته ته ستۆی منه وه. چونکه چ سه رکه وتن و چ شکست هینان هه ردوو کیان کاری ته قلهری خوای گهوره ن.

جا له بهر نهوهی هم پالمانه لهم نهینی به وردهی ته سلیم بوون و ملکه چ کردن بؤ فرمانه کانی خوی گهوره تیگه یشتبوو، نهوا زور بهی جار و به شیوه به کی ده راسا له جهنگه کانیدا سرده کهوت.

به لئی، نابی مرؤف به بؤ نهی نهو جوزنه ئیختیاری بهی که هیه تی بهر له نه بجمامی کاره کان بکاته وه، که خوی گهوره خوی نهو نه بجمامانه ده سازینیت. بؤ نمونه: هندی له برایان شوق و حماسه تیان بؤ پیمانه کانی نور زیاد ده بیئت کاتی که خه لکی به دم هم پیمانه وه بین و سوودیان لئی وه برگرن، ده بیئت هم برایانه لهم جزره کاتانه دا پتر چالاکی ده نوینن، به لام کاتی خه لکی به دم هم پیمانه وه ناچن، وره و هیزی معنه ویی لاوازن سست ده بیئت و بلیسهی شوق و تاسه مندی بیان ده کوژته وه.

که چی پیغه مبهر ﷺ که ماموستای هره مهزن و پیشه نگی هه موان و پیشه وای هره بهرزی ئیماندارانه، هم فرمانه یی خوا وهندی کردبوو به راهری خوی که ده فرموی:

﴿وما علی الرسول إلاّ البلاغ المبین﴾ (النور: ۵۴).

نهوه بوو هه تا خه لکی پشتیان لئی هه لکه ردا به و گوئی بیان لئی رانه گرتا به و دورر بکه و تیا به ته وه لئی، نهو له پیناوی را گه باندنه کهیدا پتر تیده کزشا و زیاتر جیهادی ده کرد. چونکه به دنیا به وه ده بزانی گوپرا به لئی خه لکی و هیدابه تدانیان کاری خوی گهوره به، به پینی هم لایه ته پررزه ی که ده فرموی:

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (القصص: ۵۶).

ئیر هم پیغه مبهره نازیه ﷺ هه رگیزاو هه رگیز دهستی نه ده خسته ناو کاروباری خوی گهوره وه.

ده سا بر ایام! خوتان له ئیشو کار نکدا هه لمه قورتینن که په یوه نندی پیتانهوه نی به و، کاره کانتان له سهر ئه و بناغانه بنیات مه نین و، له بارنکی وهادا مه بن که ئه وه بگه به نیت به دپهینه رتان تاقی بکه نه وه.

◆ مه سه له ی دووهم:

"مه به ست" له خوا په رستیدا جیبه جتی کردنی فرمانه کانی خوای گه وره و ده ستکه وتنی په زامه نندی به تی. که واته ئه وه ی داخوازی په رسته جیبه جتی کردنی فرمانی خوای گه وره به و، ئه بنجامه که شی ده ستکه وتنی په زامه نندی ئه وه و، به رو بووم و سووده کانشی له دواپوژدان. له گه ل ئه وه شدا، ئه گه ر سوودی هه ندی له و به رو بوومانه له م دنیا دا به مروف به خشرین، ناپیته کارنکی پیچه وانیه خوا په رستی، به مه رجتی ده ستکه وتنی ئه م سووده نه بیته به هۆکاری سه ره کی و مه به ستی ئه بنجامدانی ئه و په رسته!

که واته ئه و سوود و به رو بوومانیه که له ئه بنجامی خوا په رسته وه و بی داوا کردنیان به مروفی ئیماندار ده به خشرین، دژی خوا په رستی نین، به لکو وه ک هاندره و شوق به خش وان بو مروفه لاوازه کان.

به لام ئه گه ر ئه و سوودانه ی دنیا بین به "هۆ" یان به شیک له "هۆ" ی ئه و په رسته، یان ئه و وپرده، یان ئه و زیکره، ئه و به شیک له و په رسته به تال ده بیته وه. ته نانه ت ئه و وپرده ی که چه ندین تاییه تکاری زوری هه به، به م نیازه وای لئی دیت هیچ ئه بنجامیکی نامینیت.

جا ئه و که سانه ی که له م نه پنی به تیته گه پشترون و "ئه و را دی قودسییه" ی شاهی نه قشبه ند - که دارای سه دان تاییه تکاری به - یان "الجوشن الکبیر" - که هه زاران چاکه و تاییه تکاری تی دایه - ته نها به نیازی ده ستکه وتنی ئه و سوودانه ده خوینن، ئه و ئه و سوودانه یان ده ستگیر ناپیت، به لکو هه ر گیزار هه ر گیز ناگوبنجی ده ستیان بکه ویت و بیانینن و به هیچ جوژنیک مافی بینینی

ئەو سوودانەیان نییە. چونکە نابێ ئەو سوودانە هژی خویندنی ئەو وێردانە بن، کەواتە نابێ راستەوخۆ ئامانج و مەبەست بن لەو خویندەدا، لەبەر ئەوەی ئەو سوودانە فەزلیکی خوای گەورەن لە ئەنجامی خویندنی ئەو وێردانەووە کە بە جۆرنیکی ینگەرد و بە بێ مەبەستی داوا کردنی هیچ شتێک خوینرا، خوای گەورە دەیانەخشیت.

خۆ ئەگەر خوینەری ئەم وێردانە ئەو سوودانە لە نیازدا بوو، ئەوا ئەم نیازە هەندێ لە "ئیخلاس"ە کە دەشیونینت و تینکی دەدات، تەنانەت لە بازەنی "پەرسەن" دەبهاوێتەدەر. دیارە ئەو کاتەش بەهای ئەو وێردانە نامینت. بەلام هەندێ کەسی لاواز هەن کە هەمیشە پێویستیان بە شوق و هاندانە. جا ئەگەر بە کێک لەوانە ئەو وێردانە بە نیازنکی خاوەن بۆ خوای گەورە خویند و لە هەمان کاتدا ئەو سوودانەشی لە یاددا بوو، ئەوا زبانی نییە و لێی وەر دەگیرێت.

جا لەبەر تێنەگەشتن لەم حیکمەتە، زۆر کەس دووچاری گومان و دوودلی دەبن کاتێ ئەم وێردانە دەخوینن و ئەو سوودانەشیان دەست ناکەوێت کە لە قوتب و پیاوچاکە پیشینەکانەووە پەوابەت کراون، بگرە لەوانە پە ئینکاریشیان بکەن.

◆ مەسەلەی سێ هەم:

"طوبی لمن عرف حده ولم يتجاوز طوره"^(۱).

"خۆر" لە هەموو شتێکدا دەدرەوشیتەووە و دەر دەکەوێت، هەر لە بچوو کترین گەردیلە و وردە شووشە و دلتۆبی ئاو و حەوز و کانی و دەریای مەزنەووە، تا دەگاتە مانگ و هەسارە گەڕۆکەکان. هەر بەک لەمانەش

(۱) خۆشەختی بۆ ئەو کەسە لە سنووری خۆی لاناات. (وەرگێڕ)

سنووری خۇپان دەزانن و به پنی توانا و لیهاتنیان تیشکدانه وه و شیوه ی
"خۆر" له سەر پرووی خۇپاندا مۆر ده کهن.

بۆ نمونه:

دلۆپنک ئاو ده توانیت بلیت: تیشکدانه وه ی خۆرم له لایه. ئەمەش به پنی
لیهاتنی خۆی. به لام پر کیشیی ئەوه ناکات که بلیت: من به چه شنی ده ریا
ئاوینە ی خۆرم!

مەقامه کانی ئەولیاش به هه مان جۆرن؛ ئەوانیش به گوێره ی جۆراو جۆری
دره وشانه وه کانی ناوه جوانه کانی خوای گه وه، چه ندین پله ی زۆر و
زه به نده یان هه به. چونکه هه موو په کیك له ناوه جوانه کانی خوای گه وه -
وهك خۆری ناو نمونه که - چه نده ها دره وشانه وه یان هه به، هه ر له "دل" وه تا
ده گاته "عەرش". "دل" یش عەرشه، به لام ناتوانیت بلیت: "من وهك عەرشی
ئەزهم وام".

جا ئەو که سه ی له پنی شانازی و له خۇبایی بوونه وه سلووک ده کات، ئا
لیه وه ئەمه ی لێ ده ئالۆزیت و دلە هه ره به جوو که که ی خۆی، که وهك
گه ر دیله وایه، له گه ئ عەرشی ئەزهمدا به پهك چاو ته ماشا ده کات و، ئەو پله
به جوو که ی خۆیشی، که وهك دلۆپنک وایه، به هاوشانی پله ی ئەولیا
مه زنه کان داده نیت که وهك ده ریا وایه.

له کاتیکدا که ده بوو هه موو خه م و توانایه کی بۆ زانین و ناسینی بناغه ی
خوایه رستی ته رخان به کردایه، که به ریتی به له: کۆله واری و، هه ژاری و،
هه ست کردن به قسوور و ناته وایی خۆی له به رده م به دیهینه ری به توانا و،
لالانه وه له ده رگانه ی خوایه تیی خوادا و، سوژده بردن له وه ده رگانه به دا
به وه پری زه لیلی و ملکه چی بۆ خوای گه وه ..

له کاتی کدا ده بوو هه مهی بکر دایه، که چی ده بینیت پهی شانازی کردن و له خۆ بایی بوون ده گریته بهرا ئنجا بۆ هه وهش که له گه ل هه وه پله و پایه بهر زانه دا خۆی بگرنجینیت و پارێز گاریی هه م خۆ گونجاندنه ی بکات، ته که لوفی پێوه ده رده که ویت. له مه شه وه ده که ویته ناو کاری بی سوودی وهك: غروور و خۆویستی و گهرو گرتی سه خته وه.

به کورتی:

له فهرمووده ی پیرو زدا هاتوو ه که:

"هلك الناس إلاّ العالمون، وهلك العالمون إلاّ العاملون، وهلك العاملون إلاّ المخلصون، والمخلصون على خطر عظیم"^(۱).

واته: ته وه ره و خولگه ی رزگار بوون ته نها هه ر ئیخلاسه. که واته ده سته که ویت ئیخلاسه له وه پهری گرنجیدایه.

چونکه هه وه نده ی گه ر دپله بهك کرده وه ی خاوین و بیگه ر د لای خوای گهوره له چه نده ها ته ن کرده وه ی خلتاوی باشزه.

مرۆفیش به وه ئیخلاسی ده ست ده که ویت که بهر بکاته وه و بزانییت: هانده ری هه و کارانه ی ده بانکات ته نها "به جیهینانی فهرمانه کانی خوا به" نهك شتی تر. له بنجابه کانیشیان ته نها "په زامه ندیی خوای گهوره به" و، ئنجا به وه ده بییت هه و مرۆفه له ئیشو کاری خوای گهوره دا خۆی هه لته قور تینیت.

هه موو شتیك ئیخلاسی تیدا به، ته نانه ت خۆ شه ویستی بی گه ر دی به هه ندازه ی گه ر دپله بهك له چه نده ها ته ن خۆ شه ویستی پروه ته ی باشزه. شاعیرێك هه م جۆره خۆ شه ویستی به ی به م به یته شیعره ده ر پروه که ده لیت:

(۱) کتیی "کشف الخفاء" فهرمووده ی ژماره (۲۷۹۶) ده لیت: "قال الصغاني: وهذا الحديث مفترى ملحون، والصواب في الإعراب: العالمين والعاملين والمخلصين". (له چاپه هه ره به که وه)

وما أنا بالبأغي على الحبِ رشوةٌ ضعيفٌ هوى يُغنى عليه ثوابٌ
 واته: له سهر نهم خۆشه‌ويستی يه‌م داوای هيچ به‌رتيل و پاداشت و
 خه‌لآت و به‌خششيك ناکه‌م، چونکه نه‌و خۆشه‌ويستی يه‌ی داواکاری
 پاداشت و خه‌لآت يينت، خۆشه‌ويستی يه‌کی لاوازه و به‌زووی کۆتايی پئی
 دئت.

خوای گه‌وره، نهم خۆشه‌ويستی يه‌ ينگه‌رده‌ی له سروشتی مرؤفدا به
 تايه‌تیش له سروشتی تينگرای دايگاندا، داناوه. شه‌فه‌قه‌تی دايک نمونه‌يه‌کی
 ئاشکرا و به‌رجه‌سته‌ی نهم خۆشه‌ويستی يه‌ ينگه‌رده‌يه‌.

به‌لگه‌ش له سهر نه‌وه‌ی که دايگان هرگيز داوای به‌رتيل و پاداشت و
 خه‌لآت ناکه‌ن به‌رامه‌ر خۆشه‌ويستی مناله‌کانيان، نه‌وه‌يه‌ که: له پیناوی
 مناله‌کانياندا خۆيان به‌خت ده‌که‌ن، به‌لکو هه‌ندئیکيان له‌و پیناوه‌دا
 دوارپۆزپشيان داده‌نين! ته‌نانه‌ت به‌ چاوی خۆت ده‌بينيت که "مريشک"
 په‌لاماری "سه‌گ" ده‌دات تاکو جووجه‌له‌که‌ی له‌ ده‌می نه‌و سه‌گه‌ پزگار
 بکات - وه‌ک خه‌سره‌و به‌ چاوی خۆی يينیی - ئاشکرايشه‌ که هه‌موو
 سه‌رمايه‌که‌ی به‌رتي يه‌ له‌ ژيانه‌که‌ی، که‌چی له‌و پیناوه‌دا به‌ختی ده‌کات!

◆ مه‌سه‌له‌ی چواره‌م:

نه‌و نيعمه‌تانه‌ی که له‌ پئی هۆکارنکی تايه‌تی يه‌وه‌ بۆ مرؤف دئن، ناييت
 به‌ حسابی نه‌و هۆکاره‌ پرواله‌تی يانه‌ وه‌ر بگه‌رئن، چونکه نه‌و هۆکاره‌ی
 نيعمه‌ته‌که‌ی له‌ پنگاوه‌ دئت يان دارای ئيختياره‌، يان بئ ئيختياره‌. جا له‌ گه‌ر
 چه‌شنی ئازهل و پروه‌ک بئ ئيختيار بوو، نه‌وا هيچ گوماننکی تيندان يه‌ که
 نه‌و نيعمه‌ته‌ت به‌ حساب و به‌ ناوی خوای گه‌وره‌وه‌ ده‌داتن. ماده‌م نه‌و کاتن
 نيعمه‌ته‌کات پيشکesh ده‌کات به‌ زمانی حال ناوی خوای گه‌وره‌ ده‌هينيت،

واته ﴿بِسْمِ اللّٰهِ﴾ ده کات و ئنجا ده تدا تئ، ئەوا تۆیش به ناوی خوی گوره وه وهری بگه وه بئخۆ.

به لām ئە گه ره هۆ کاره خاوه نی ئیختیار بوو، ئەوا ده بئ ناوی خوا بهیئت و بئیت: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ﴾. هه تا ئەو ناوی خوی لئ نه هیئت تۆ هه چی لئ وه ره گه ره. چونکه واتای ئاماژهیی - سه رباری واتای راشکاو ی - ئایه تی پیرۆزی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ﴾ (الانعام: ۱۲۱) ئاماژه بۆ ئەوه ده کات که هه ره نبعمه تیک ناوی خاوه نی راسته قینه ی خوی له سه ره نه هیتر ایئت، که خوی گوره وه وه، به ناوی ئەو خاوه وه به ده سه تان نه در ایئت، ئیوه لئ مه خۆن.

به م پێیه، ده بی به خشه ره وه ره گر - هه ره دوو کیان - ناوی خوا بهیئن. خۆ ئە گه ره به خشه ره ناوی خوی نه ده هیئا و تۆیش گه لئ مو حتاجی وه ره گر تئ ئەو نبعمه ته بوویت، ئەوا تۆ ناوی خوی لئ بهیئه وه وهری بگه ره. به لām له و کاته دا که وه ری ده گریت له سه رووی ده سه تی به خشه ره وه ده سه تی "میه ره بانیی خاوه نه د" بهیئه که ئەو نبعمه ته ی به تۆ و به ویش به خشیوه. ئنجا ئەو ده سه تی میه ره بانیی به "شو کرانه بۆیری" ماچ بکه و نبعمه ته که ی لئ وه ره بگه ره. واته له ناوه ندی نبعمه ت به خشیندا یادی نبعمه ت به خشی راسته قینه بکه ره وه. له راستیدا "شو کرانه بۆیری" بهیته یه له م پوانین و یاد کر د نه وه یه.

پاشان - ئە گه ره ویستت - ئاو پێک له هۆ کاره پو اله تی یه که بده ره وه و دو عای خیر و ستایشی بۆ بکه، له به ره ئەوه ی که نبعمه ته که ت له سه ره ده سه تی ئەو دا پێگه یه شه ره وه.

ئەو شه تی هۆ کاره ره رستان ده خاته هه له وه وه له خشه تمان ده بات، ئەوه یه که هه ره کات ده بیئن دوو شه ت به یه که وه دهن یان پێکه وه په یدا ده بن، وا

گومان ده بن که په کینکیان "هۆکار" ی "بوون" ی لهوی ترپان ییت. که له مەش پنی دهوتریت: "اقران" واته: "پنکهوهی" یان "هاوده می" ..

جا له بهر لهوی که "نه بوون" ی شتیک ده ییت به هوی "نه بوون" ی نیعمه تیک، لهوا مرؤف و گومان ده بات که به همان جور "بوون" ی لهو شتەش هوی "بوون" ی لهو نیعمه ته به و، ئنجا سوپاسگوزاری پینشکەش بهو شتە ده کات و بهو پنی به ده که ونته هه له وه. هه له که شی له وه دایه که نازانیت "بوون" ی هه ر نیعمه تیک - له راستیدا - له بنجانی چه نندین پینشه کی و هه ل و مه رجی زۆر و زه به نده به، به لām "نه بوون" ی لهو نیعمه ته ته نها به نه هاتنه دیی په ک دانه لهو هه ل و مه رجانە پروو ده دات!

بۆ نمونه: له گه ر که سینک جۆگه ی ئاوی باخچه که ی نه کاته وه، دپاره له م کاره ی ده ییت به هوی وشک بوون و مردنی باخچه که ی، پاشان "فوتان" و "نیمان" و "نه بوون" ی لهو نیعمه تانه ی که لهو باخچه به دان. به لām "بوون" ی لهو نیعمه ته زۆرانه ی باخچه که ته نها پشتیان به ئاوه ردانه وه ی لهو که سه نه به ستوه، به لکو له گه ل لهو مه رجه شدا پشتیان به سه دان هه ل و مه رجی تر به ستوه که ده بی "هه موویان" پینهدی. ته نانه ت هیشتا جگه له هاتنه دیی هه موو له وانەش، به بی هۆکاری راسته قینه، که توانستی پهروه ردگاری و وستی خواپیه، هه ر گیز لهو نیعمه تانه ناپه نه دی!

بۆ خۆت له م نمونه به وه مه ودای لهو چه وتی و چه واشه به به بزانه که له م هه له به دا هه به و، ئنجا له تاوان و سووچی هۆپه رستان تپه گه!

به لنی "اقران" و "هۆ" دوو شتی له به کز جیاوازن.

بۆ نمونه: لهو نیعمه ته ی هاو ده م له گه ل "نیازی چا که کاری" ی که سینکدا پرووت تی ده کات، "هۆ" که ی میه ره بانیی خوا وه نده. نیازه که ی لهویش

جگه له "اقران" هیچی تری له هینانی لهو نیعمه ته دا نه بووه و، هر گیز لهو نیازه "هۆ"ی "بوون"ی لهو نیعمه ته نی به.

به لئی راسته، نه گهر لهو که سه نیازی لهو چاکه کاری بهی نه بوايه که له گه ل تۆدا بیکات، لهو نیعمه ته بۆ تۆ نه ده هات. واته "نه بوون"ی لهو نیازه ده بوو به هۆی "نه بوون"ی لهو نیعمه ته. به لأم "بوون"ی مهیل و نیازی چاکه کاری به که ی لهو هر گیز "هۆ"ی "بوون"ی نیعمه ته که نی به، له وانیه مه رجینک بپت له نیوان سه دان مه رجی تر دا.

هه ندی قوتایی نوور له وانیه ی که خوای گهوره به خشش و نیعمه تی زۆری به سه ردا باراندوون، وهك "خه سه ره" و "په ئفه ت" که و ته له م هه له به وه و، "اقران" و "هۆ"یان لئی ئالۆزا. له وه بوو له پرا ده به ده ر په زامه ندی بیان له مامۆستا که بیان ده رده پری و سوپاسیان پیشکesh ده کرد.

که چی له راستیدا خوای گهوره نیعمه تی سوودوهر گرتنی له وانی له ده سه کانی قورئان "هاو ده م کردبوو" له گه ل لهو چاکه کاری به ی که به مامۆستا که ی له وانی به خشیبوو و بریتی بوو له نیعمه تی سوودگه یانندن به وان. که واته مه سه له که جگه له هاو ده می (اقران) هیچی تر نی به.

له وان ده لپن: نه گهر مامۆستامان بۆ ئیره نه هاتایه ئیمه له م ده سه ئیمانی به مان له کیس ده چوو. که واته سوودگه یانندی لهو به ئیمه "هۆ"ی سوودوهر گرتنی ئیمه به.

منیش ده ئیم:

برا خۆ شه وسته کام! خواوه ندی حه ق لهو نیعمه ته ی که به منی به خشیبوه "هاو ده م" له گه ل لهو نیعمه ته دا نار دوو به تی که به ئیوه شی به خشیبوه. "هۆ"ی هه ردوو نیعمه ته که ته نها "مه ره بانیی خوای گهوره به".

پوژنیکیان ههستم به منتهباری به کی زور ده کرد بهرامهر چهند قوتایی بهك لهوانه‌ی که خاوه‌نی قه‌لمی کارامه‌ی وهك ئیوه بوون و له خزمه‌تگوزاری نووردا تینه‌کوشان. منیش به ههمان جۆر "اقران" و "هۆم لئی ئالتوزا، و ده‌موت: گهر ئه‌و قوتایی یانه نه‌بوونایه به کیکی خهت ناخوشی وهك من چون ده‌یتوانی ئهر کی خزمه‌تگوزاری قورئان راپه‌رئیت؟

به‌لام پاش ئه‌وه تینگه‌په‌شم که خوای گه‌وره دوای ئه‌وه‌ی نيعمه‌تی "خهت خووشی" ی به ئیوه به‌خشی، نيعمه‌تی "ته‌وفیق" یه‌شی له‌م خزمه‌تگوزاری به‌ی قورئانی په‌رژدا به من به‌خشی. که‌واته هه‌ردوو کاره که "پنکه‌وه" و به "هاوده‌می" هاتنه پێش و هیچ کامیان هۆی هاتنی ئه‌وی تریان نی‌یه.

له‌به‌ر ئه‌وه، من سوپاسی خۆم پێشکه‌شی ئیوه ناکهم، به‌لکو له بری ئه‌وه، مژده‌تان ده‌ده‌می و په‌رژباییتان لئی ده‌کهم. ده‌سا ئیوه‌ش له بری په‌زامه‌ندی و سوپاسگوزاری بهرامهر به من، دوعا و نزا‌ی سه‌رکه‌وتن و به‌ره‌که‌تم بۆ بکه‌ن.

ئهم مه‌سه‌له‌یه ته‌رازوویه کی وردی سه‌رنه‌که‌ری تێدا‌یه، پله‌کانی بی ئاگایی و شترکی په‌نهانی پێ ده‌زانئیت.

◆ مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م:

هه‌روه‌ك ئه‌گه‌ر مولکی "كۆمه‌ل" بدرئیت به "یهك كس" به‌سته‌مینکی مه‌زن له قه‌لم ده‌درئیت و..

گه‌ر كه‌سێك شتیکی تابه‌ت به كۆمه‌له‌وه زه‌وت بکات، ئه‌وا سه‌ته‌مینکی گه‌لتی ناشرین بهرامهر به كۆمه‌له‌که‌ی ده‌کات..

به ههمان جۆر:

ئهو "ئه‌نجامانه" ش که هی هه‌ول و کۆششی کۆمه‌لن و "پله مه‌زنه‌کان" ی به‌ره‌می په‌وشت جوانی سه‌رجه‌می کۆمه‌له‌کش، گه‌ر به هی "سه‌رۆك" یان

"مامۆستا" یان "رەبەر"ی ئەو کۆمەڵە داھێن، ئەو ستمینکی گەلی مەزن لە مافی ئەو کۆمەڵە دەکرێت، لە هەمان کاتیشتا - ئەم کارە - ستمینکی ئاشکرایە لە خودی ئەو سەرۆک و مامۆستایە.

چونکە ئەم چەشنە کارانە ختوو کەسی "خۆبەستی"ی شارراوە و پەنھانی ناووەی ئەو مامۆستا و سەرۆکە دەدات و بەرەو "لەخۆبایی بوون"ی دەبات! دەبینیت لە کاتیگدا کە ئەو مامۆستایە جگە لە پاسەوان و دەرگساوانی کۆمەڵە کەسی زیاتر نییە، کەچی لە ئەنجامی ئەو بۆچوونە هەلەبەدا، لە پۆشاکێ پادشادا خۆی دەنوێنیت و بەو شیوەیە خۆی دەخاتە وەھمی خەلکی پەو. خۆ - وەك ئاشکرایە - بەم کارە ستم لە خۆی دەکات، تەنانەت لەوانەیە ئەم وەھمە پێیە کە بەرەو جۆرنیکی شیرکی پەنھان لێ بکاتەو.

بەلێ، ئەگەر سەر بازە کانی تابوورینکی سوپا قەڵایە کە سەخت بگرن، سەر کردە کەمان مافی ئەو نییە دەستکەوتە کانی جەنگ بۆ خۆی هەلبگرێت و سەرکەوتنە کەشیان بە هی خۆی لە قەڵم بەدات!

لەبەر ئەوە، نایێ مامۆستا و رەبەر وەك سەرچاوە سەیر بکری. بەلکۆ دەبێ وەك ئاوێنەبە کە دەرخەر و تیشکدەرەو تەماشای بکری، چەشنی ئەو ئاوێنەبە کە گەرمی و پرووناکیی خۆر دەداتەو.

چونکە ئەو پەری گیلی و گەلخۆییە گەر ئاوێنە کە بە سەرچاوەی ئەو پرووناکی و گەرمی بە بزانی و خودی خۆر لە یاد بکری و، پاشان تۆش بایەخ و پەزەماندی بەرامبەر بەو ئاوێنەبە دەربەرت لە بریی خۆرە کە خۆی!

بەلێ راستە، دەبێ پارێزگاریی ئاوێنە کە بکری، چونکە دەرخەریکە سێفەتە کانی خۆر دەداتەو. کەواتە "پۆح" و "دڵ"ی رەبەر دوو ئاوێنە

دهر خهرن، لهو رپژونه په روره دگاری پانه دده نه وه که له لایه ن خواره نندی
حقوقه به سهر یاندا بارپوه.

بهم جزره، "ر اهر" ده پت به هژکاری دانه وهی تیشکی لهو رپژوانه به ره و
موریده که ی. هر له بهر له وه شه که ناپت لهو ر اهره پلیمه کی له هی خوی
زیاتری بدریتی که پله ی "هژکاری دانه وهی لهو رپژوانه یه".

خو ده شگورنجی لهو ماموستایه ی که وه ک سهر چاوه به ک تماشاه ده کریت،
نه سهر چاوه پت و نه لاینه ی تیشکده ره وهش، به لکو لهو رپژوانه ی که
موریده که له رپه کی تر وه به ده سستی هیناون، به هوی لیخلاسه پنگه رده که ی
به رامهر ماموستا که ی و له بهر له وهی که تنها چاوی له وه و به بونه ی
نزیکی لینه وه و په یوه ندی خهست و خولی پینه وه، له لاینه ی روهی
شینخه که یدا بیان پیت و پاشان به هی لهویان بزانت!

هم موریده له مه دا وه که له وه که سه وایه که به خه واندنی موگناتیس ی
خه وی لی خرایت؛ چونکه له میس - وه که لهو - دوا ی له وهی که به چری
رواننی خوی ناراسته ی لاینه که ده کات، دهر گایه که له سهر جیهانی
میسال بۆ له ندیشه ی ده کرته وه و، له یوه چهلین دمه نی سهر و
سهر سوور هینر ده پیت.

له راستیدا لهو دمه نانه له ناو لاینه که دا نین، به لکو لهو په بجه ره
له ندیشه پیه وه ده پان پیت که له پستی لهو لاینه پیه ون و، له له نجای تماشاه
کردنی چر و خهستی لاینه که وه لهو په بجه ره له له ندیشه ی لهو کراوه ته وه.
له بهر له وه، ده گونجی موریدکی خاوه ن لیخلاسی شینخکی ناکامل، له
شینخه که ی کاملر پت و بۆ ر اهر ایه تی کردنی شینخه که ی لی بپرت و پیت
به شینخی شینخه که ی!

يادخەروەي چوار دەهەم

ئەم يادخەروەيە (چوار) ھىماي بچووكى تىدايە، تايەتن بە
"تەوحىد" ھو:

❁ ھىماي يەكەم:

ئەي مرزۇقى ھۆكار بەرستى پشت بەھۆ بەست!

بزانە كە تۆ شوئىن كىلاوى باردوو كەوتووئىت!

چونكە گەر بە چاوى خۆت كۆشكىك بېئىت كە لە چەندىن گەوھەرى
سەير و نامۆ بىيات بىرئىت و، ھەندى لەو گەوھەرانەش لە كاتى بىياتنانى
كۆشكە كەدا لە ولاتى چىن و ھەندىكى تىرى لە ئەندەلوس و ھەندىكى تىرى
لە يەمەن و ھەندىكى تىرى لە سىبىريا نەبىت لە شوئىنى تر دەست نە كەون، ئىجا
بە چاوى خۆبىشت بېئىت كە بە جوانترىن شىوہ كۆشكە كە بەو گەوھەرانە
بىيات بىرئىت و لە خۆرھەلات و خۆرئاوا و باكوور و باشوورەوہ و بەوپەرى
خىرايى و لە ھەمان رۆژدا ئەو گەوھەرانەى بۆ ئامادە بكرىت..

ئەگەر بە چاوى خۆت ئەمە بېئىت، ئايا ھىشتا ھەر گومانەت لەو ھەدا
دەبىت كە توانستى و ھەستاي بىياتنەرى ئەو كۆشكە بەسەر ھەموو گۆي
زەويدا زال و بەدەستەلاتە؟

بە ھەمان جۆر، ھەموو بوونەوەرئىك، بە تايەتى "مرزۇف" خانووبەرە و
كۆشكىكى خوايە، چونكە مرزۇف جوانترىن و سەرسوور ھىنەرتىرىنى ئەو
گىشت كۆشكانەيە. ئەو تا ھەندى لە بەردە گرانەھاكانى ئەو كۆشكە ھى
جىھانى "رۇح" ن و، ھەندىكى تىريان ھى "جىھانى مىسالى" و، "لەوحى
مەحفوز" و، بەشىكى تىريان ھى جىھانى "ھەوا" و، جىھانى "نور" و،
جىھانى "توخمە كان" ن..

ننجا - جگه له مەش - پینداویستی به کانی ئەم کۆشکە (واتە مرۆف) تاکو "هەتا هەتایی" درێژخایەن و، ئاواتە کانیشی بە هەموو کەنار و گۆشەیه کی زهوی و ئاسمانە کاندایا و بوونەتەوه و، پەپوهەندی به کانیشی له ناخی گشت چینه کانی دنیا و قیامەتدا پشکیان دا کوتاوه.

دەسا ئەی ئەو مرۆفەیی که خۆی به مرۆف دەزانیت!

تۆ کۆشکێکی گەلنی سەر سوور پەینەر و پینا به کی به کجار سەیر و نامۆیت. جا مادەم چیه تی (ماهیة) ی تۆ بەم جۆرە به، ئەوا بە دێهینەرت تەنها ئەو که سەیه که (به چەشنی ئاسانی گواستنهوهی نیوان دوو مەنزڵ و دەست تێوەردان له کاروباریاندا) دنیا بۆ قیامەت دە گۆنیزتەوه و کاریان راده پەرنیت. هەر وهها (به ئەندازەیی ئاسانی هەلدانەوهی دوو لاپەرەش) ئالوگۆر له زهوی و ئاسمانە کاندایا دە کات و، هیندەش به ئاسانی دەست له "ئەزەل" و "ئەبەد" وەر دەدات که دە ئییت ئەم دوانە - لای ئەو - وەك "دوینی" و "سەینتی" وان!

کهواتە جگه لهو که سەیی که فەرمانزەوای زهوی و ئاسمانە کانه و دنیا و قیامەتی بە دەسته، که سی تر پرزگارت ناکات و شایانی ئەوه نی به که تۆ بیهرستیت و هانای بۆ لا بهیت!

🌸 هیمای دوو هەم:

هەندئێ که سی ئەفام که "خۆر" نەناسیت گەر و پنهی خۆر له ناو ئاوپنه دا بیینیت، ئەو خۆشەویستی بهی که بۆ خۆر هەیه تی به کسەر ئاراستهیی ئاوپنه کهی دە کات. له بهر ئەوه، به هەلپه به کی زۆره وه و له پیناوی هینتته وه و له دەست نە چوونی خۆره که دا پارێزگاریی ئاوپنه کهی دە کات!

به لام گەر بهی به وه بهات که: به تیکشکان و مردن و نەمانی ئاوپنه که خۆره کهی نامریت و له ناو ناچیت، ئەوا راسته و خۆ خۆشەویستی به کی

ئاراستهی ئه و خۆره ده کات که له ئاسماندا په. ئنجا ههست ده کات که خۆری ناو ئاوینه که ی شوینکوه تهی ئاوینه که نی په و مانه وه شی به مانه وه ی ئاوینه که وه بهند و په یه ههست نه کراوه، به لکو - له راستیدا - مانه وه ی ورشه و پرشنگ و بریسکانه وه ی ئاوینه که پشت به مانه وه و پرو به پرو بوونه وه ی درهوشانه وه کانی خۆره وه ده به ستیت. که واته مانه وه ی ئاوینه که به مانه وه ی خۆره وه بهنده، نهك به پینچه واته وه.

دهسای کاکێ مرۆف!

"دل" و "کاکله" و "چییهتی" ی تۆ ئاوینه په. ئه و خۆشه و یستی و ههز کردنه شت له "مانه وه" که له سروشتدا پریشکی دا کراتاوه، له پیناوی درهوشانه وه ی ناوی: "الباقی" ی خواوهندی شکۆمه نندا په، که ناوی که به گوپره و نه ندازه ی توانا و لیهاتی هه مرۆفیک له سروشتی ئه و مرۆفه دا ده درهوشیته وه. به لām ئیستا نه بنجای گیلی و گه لخۆی مرۆفه که پرووی ئه و خۆشه و یستی په به ره و لایه کی تر ئاراسته کراوه!

جا ماده م وایه، ئه و هه رده م بلی: "یا باقی أنت الباقی" چونکه ماده م تۆ - ئه ی خواوهندی باقی! - هه میت و ده میئیته وه، ئیتر "نه مان" چیمان پی ده کات با بیکات، هه رچی په کمان به یئیته ری ئیمه گوئی ناده بنی!

❀ هیما ی سی هه م:

کاکێ مرۆف! په کیک له و شته سهیرانه ی که به ده پینه ری داناله ماهیه تی تۆدا دایناوه، ئه وه په که:

هه ندی کاتی و اهیه له م دنیا فراوانه دا جیت ناییته وه و وه کو به ند کراویک له بیزاره دا خه ریک یئت بجنکیئت بیزار ده یست و ده لیئیت: "تۆف.. تۆف" به دوا ی جی به کی له دنیا فراوانه دا ده گه ریت! که چی کاتی

واش همه به له ناو تزوه خهر ته له بهك، یان ختووره بهك كه به دلخدا بیست، یان له ناو شتیکی ورددا، جیت ده بیتهوه به پراده به کی وا كه تیایدا ون ده بیست! ههروه ها "دل" و "بیر" ت كه له م دنیا زه به لاحدا جی یان نایبتهوه، کاتی وا همه به له ناو گهردیله به کی بچوو کدا جینی خویان ده كه نه وه و، به وردترین و تیژترین ههسته کانیشت له ناو وه ختووره بهدا هاتوچو ده کهیت!

به ده بیتهوه ری دانا چه ندین له تالیف (واته چه ندین لایه نی ناسك) ی ورد و مه عنهویی له ماهیبه تی تزدا دانا وه كه هه ندینکیان گهرد دنیا هه لبلووشیت هیشتا ههرد تیر نایبت.. هه ندینکی تریشیان جینی گهردیله به کی تیدا نایبتهوه و گهنده موویهك هه لئا گریت، چه شنی "چاو" كه جینی موویه کی تیدا نایبتهوه و، "سهر" كه چه ندین کۆلی قورس هه لده گریت. جا وه لایه نه نه رم و ناسكه، جینی سهنگی تاله موویه کیشی تیدا نایبتهوه. واته بارو دوخینکی زور كه میش هه لئا گریت كه له گو مریی و بهی ناگیسه وه پهیدا بوو بیست، به لکوریسی ده مریت و تروسکایی لئی ده پریت..

که واته ناگادار به و به ته سپایی ههنگاو بهی.. وریابه نو قم نه بیست.. نه که ی له: پاروویهك، یان وشه بهك، یان بریسکانه وه بهك، یان نامازه بهك، یان بهره پووه کیك، یان ماچینکدا بخنکییت و ناسکرین له تالیف بیست له گه لندا بخنکین، له واته ی كه دنیا قوت ده دن!

چونكه چه ندین شتی تابلیی وردی هه توژ هه ن كه له پرویه كه وه ده توانن مه ز نه رین شت له خویاندا جی به كه نه وه.

گهرد چه ز ده کهیت له مه دلخدا بیست، فهرموو سهیری ناوینه به کی بچوو ك بهك و بزانه چۆن ناسمان به هه موو ته ستیره کانیه وه له ناویدا نو قم ده بیست. یان سهرنجی "حافیظه" ی خۆت بده كه هه ونده ی تزوه خهر ته له به كه، با بزانیست

چۆن خراوه نندی حهقی زۆر بهی ئه و شتانهی له لاپه ره ی کرده وه کانی خۆت و ته مه نتدا هه ن، له ودا تۆماری کردوون.

ده سا پاکي و به رزی و بیگه ردی بۆ له و به ده بینه ره ی که هیئده به توانایه و، پراگهر که ری هه موو شتیکی ناو گه ردوونه!
 ❀ هیمای چواره م:

ئه ی مرۆفی دنیا په رست!

ئه م دنیا په ت که پیت وایه فراوانه، له راستیدا وهك گۆرپه کی ته نگ وایه. به لام له بهر ئه وه ی دیواره کانی له ئاوینه دروست کراون و وینه کانی په کتری یان تیدا دهرده که ویت، ئه واهه تا چاوت بهر ده کات به فراوانی ده زانیت!

هۆی ئه مهش به ریتی په له وه ی که: دیواری لای راست و دیواری لای چه پی ئه م دنیا په که به ریتین له "پراوردو" و "داهاتو" هه رچه ند هه ردوو کیان "نه بو" ن، که چی وهك ئاوینه وان؛ وینه ی په کتریان تیدا دهرده که ویت و، دوو بانی کاتی ته سک و که م و کورتی "نیستا" له و دوو ئاوینه دا فراوان دهرده که ون..

ئالیره وه "راستی" تیکه لی "ئه ندیشه" ده بییت و، دنیا "نه بو" وه که ی له بهر چاودا ده بییت به "بو" ..

ههروهك ئه گه ر هیلینکی راست - که تاهلنی باریکه - به خیرایی به زوینریت، وهك ته ختایه کی فراوان له بهر چاودا دهرده که ویت، دنیا که ی تۆش وه هابه، له راستیدا گه لنی ته نگ و ته سکه. به لام به هۆی گومانی ئه ندیشه ت و به بۆنه ی بی ئاگایته وه دیواره کانی له په کتر دوور که و تونه ته وه و مه ودا که شی فراوان به وه. به پاده بهك که ئه گه ر

گهرو گریفیک پینه پښت و له‌تاوا سر بچوولتینیت، سهرت بهر لهو دیواره ده‌که‌وږت که تو پښت و ابوو گه‌لسی دوره لیته‌وه! نجا نه‌ندپشه‌که‌ت ده‌فرږت و خوه‌که‌شت لږ ده‌زپږت و ده‌بینیت دنیا فراوانه‌که‌ت گه‌لسی له‌گور تنگ و ته‌سکزه و، ده‌شزائیت کات و ته‌مه‌نت له‌هه‌وره بروسکه زور خیراتره و ژبانیشته له‌روو باری نار گه‌لسی به‌خورپ‌تره!

جا ماده‌م ژبانی دنیا و گوزهرانی ماددی و ژینی نازهللی ما به‌م جوره‌یه، له‌وا خوت له‌نازه‌لینی دلماله و ده‌ست له‌ماددی‌گری دابشو و، به‌پله‌کافی ژبانی "دل" دا سر به‌که‌وه.. له‌وا کاته ژبانیکی گه‌لسی فراوانتر و جیهانیکی به‌کجار به‌رینتر ده‌بینیت له‌چاو له‌وهی که پیشتر له‌جیهانه فراوانه‌که‌تدا گومانته ده‌برد.

کلیلی له‌وه جیهانه‌یه کجار فراوانش بریتی‌یه له: ناسینی خوا و "زمان" خسته‌گور و "دل" بزواندن و "رؤح" خسته‌کار به‌و و اتا و نه‌پنی‌بانیهی که له‌وشه‌ی پیروزی "لا إله إلا الله" دا هه‌ن.

یادخه‌روهی پازده‌هه‌م

بریتی‌یه له‌سنی مه‌سه‌له.

□ مه‌سه‌له‌ی په‌که‌م^(۱):

له‌ی له‌وه که‌سه‌ی ده‌په‌وږت به‌لگه‌په‌ک له‌سه‌ر راستی‌یه هم دوو نایه‌ته پیروزه بینیت که‌ نامازه‌ بۆ دره‌وشانه‌وه‌ی هه‌ره‌ ته‌واوی ناوی جوانی: "الحفیظ" ی‌خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌که‌ن:

(۱) به‌لام مه‌سه‌له‌ی دوو‌هه‌م و سنی‌هه‌م و یادخه‌روه‌ه‌ کانی‌تر، دانهر له‌م نامیلکه‌په‌دا دا‌پنه‌ناون. به‌لکو هه‌ره‌به‌که‌پانی کس‌دوه‌به‌په‌پامیک‌ی سر به‌خو، وه‌ک په‌پامه‌کافی: "لبن‌خلاس و، پزشتی‌(حیجاب) و، سروشت و، سنی‌ نامازه‌کان.. هه‌ن". (وه‌رگه‌ر)

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ • وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾

(الزلزلة: ٧-٨)

دەر و شانەوهی هەرە تەواوی ناوی "الحفیظ" ی خوای گەوره و، هاوونەهی ئەو راستیەیی که لەم دوو ئایەتەدا هەن، لە هەموو شوێنێکدا پەرش و بلاون. دەتوانیت بۆ خۆت لە پێی بێر کردنەوه و سەرئێخدا لاپەرەکانی کتیبی بوونەوه رانەوه هەستی پێ بکەیت. ئەو کتیبی که بە کێش و سەنگ و راستە و پێوانەیی "کیتابی موبین" نووسراوەتەوه.

فەرموو - بۆ نمونە - پێی مشتیک تۆوی جۆراو جۆری گۆل و درەختە هەمچەشنەکان هەلبەرە، که تێکەل و پێکەلن و لە ناوەرۆکدا لە یەك جیاوازن و بەلام لە قەبارە و شیوەدا لە یەك دەچن. پاشان ئەو تۆوانە لە تاریکستانی گۆلێکی ساکاری پێی گیاندا بێژە، ئنجا بەو ناوەی که توانای هەلسەنگاندنی نییە و شتان لێک جیا ناکاتەوه و بەرەو هەر لایەك ئاراستەیی بکەیت دەڕژێت و دەپوات، ئاودێری بکە..

پاشان لە وەرزی بەهاردا - که گۆرەپانی حەشر و زیندوو بوونەوهی سالانەیه - سەری لێی بدە و بە سەرئێخەوه سەیری بکە و بزانه که چۆن مەلاییکەتی هەوره بروسکە - وەکو ئیسرافیل - بۆ بانگیشت کردنی باران فوو بە شەپووره کەیدا دەکات و مژدەیی زیندوو بوونەوهی پاش مردن بە تۆوه نێژراوه کانی ژێر گۆلی زەوی دەدات!

ئەوهتا بە چاوی خۆت دەبینیت ئەو تۆوانە، که لەو پەری تێکەلی و لەهە کچووندان، لەبەر تیشکی پوو ناکیبی دەر و شانەوهی ناوی "الحفیظ" دا گۆرەپەلێبی پێی هەلە و تەواوی ئەو فەرمانە تە کو پێی پانە دەکەن که لە لایەن بەدبەینەری دانایانەوه بۆیان دیت، ئێر هەموو کارو هەلسوکه و تێکیان لە گەل

هو فەرمانانەدا دەگوبنچین و رینکیان دەخەن، بە چەشنی کە بریسکانەووەی کەمائی دانایی و، زانین و، ویست و، مەبەست و، هەست و نەستیان تیندا هەست پێ دەکرن.

نایا ناینیت هو تۆو تیکەل و لەیە کچووانە چۆن ئیستا لە یە کتری جیا دەبنەو و هەر یە کەیان شیو یە کی جیاواز لەوانی تر وەر دەگرن؟ ئەو تا ئەم تۆو یان بوو بە درەختیکی هەنجیری هو توو نیعمەتە کانی بەدیهینەری دانای خۆی بەسەر لق و پەلە کانیدا پەخش کردوو تەو و بە دەستی پەلە کانی پیشکەشمانی دەکات..

یان سەیری هو دوو تۆو لەیە کچووانە بکە کە یە کینکیان بوو بە گولە بەرپۆژە و ئەوی تریان بە گولەو نەوش، ئەمانە و هاووینە زۆرە کانی تریان لەو گولە قەشەنگ و ناسک و خەملاوانە ی کە خۆیان بوو ئیمە ئارایشت داو و بە پروو یە کی گەشەو بە زمان دەروانن و خۆیانمان لە لا خۆشەویست دەکەن..

هەر وەها چەندین وردیله تۆوی تر دەبینیت کە ئیستا بوون بە چەندەها میو ی تام خۆش و بەلەزەتی هو توو کە ئیمە ی مرووف حەزمان لیانە..

یان بوون بە چەند گولە دانەو پلە یە کی پڕ و چەند نەمامە درەختیکی تازه پینگەشتوو کە بە تام و چێژە بەلەزەتە کانیان و بۆن و بەرامە ی عەترینیان و روخسار و لەشولارە ناوازە کانیان خولکمان دەکەن و بەرەمە کانیانمان پێ دەبەخشن، تاکو لە پلە ی ژبانی پروو کی یەو پلە یە ک زباتر بەرز ببنەو و سەر بکەون و پلە ی ژبانی زیندەیی بە دەست بهین.

ئەم تۆوانە بە رادە یە کی وافران گەشەیان کردوو و پەریان سەندوو کە ئەو لەوێچە تۆو بە فەرمانی بەدیهینەریان چەندین گولی جۆراو جۆر و

درهختی همه چه شنیان بهرهم هیناوه و باخچه به کی به گول خه ملاوی
 ره نگین و بهه شتیکی رازاوهی بهرینیان سازداوه. سدرنج بده و بزانه تایا
 هیچ ههله و ناتواوی بهک ده بینیت:

﴿لَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ﴾ (الملك: ۳)؟

هه ریهک لهو تووانه، به بزونهی لئی درهوشانهوه و چاکه کاری ناوی
 جوانی "الحفیظ" ی خوی گوره وه، هموو نهو شتانهی ده رختروه که له
 بنهچه و باپیرانیه وه به میرات بزی به جی ماوه، بئی نهوهی گرفتاری هیچ جزوره
 ناتواوی و ههله و لئی تیکچوونیک بییت..

جا ئه م خواوهنده پاریز کارهی که نهو پاریز گاری کردنه خاوه ن ئیمعجازه
 به پرونی ئه بنجام ده دات، بهم کارهی ئامازه بزی درهوشانهوهی هه ره مه زنی
 "پاریز کاری" ی رۆژی حه شر و قیامهتی هه ره مه زن ده کات.

به لئی، ده رختسن و پیشاندانی که مالی "پاراستن" و "چاودیزی" ی
 خواوهند له م شته کم نرخ و فانی و له ناوچووانه دا، بئی هیچ ناتواوی بهک،
 به لگه به کی گه لئی گرنگ و به هیزه له سه ره نهوهی که نهو خواوهنده شتانی
 زۆر له وه گوره تر و گرنگتر و کاره گه رتر ده پاریزیت و لییان ده پرسیته وه،
 چه شنی رهفتاری جینشینانی گۆزی زهوی و گوفتاری هه لگرانی ئه مانهت و،
 چاکه و خراپه ی بهنده کانی خوی گوره ی تاك و ته نیا.

﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القيامة: ۳۶)؟

تایا مرۆف و اگومان ده بات پشتگویی ده خرنیت و لیپر سینه وهی نابه تهری؟
 نه خیر.. مرۆف بزی بانی هه میسه بی زیندوو ده کرتیه وه و، ده ستیشان
 کراوی: به خته وه ریی هه میسه بی یان به دبه ختی هه تاهه تاییه و، له سه ره کم و
 زۆر و گوره و به چوو کی رهفتار و گوفتاره کانی بهرپر سیاره. لیر له ئه بنجامدا

یان پاداشتی کرده‌وهی چاک وهرده گریخت، یان سزا و تۆله‌ی ره‌فتاره
چه‌واشه کالی ده‌چیژیخت.

بهم جزیره‌ی که بینیمان، چه‌نده‌ها به‌لگه و نیشانه و شایه‌تیی له سنور
به‌دهر هه‌ن له‌سه‌ر دره‌وشانه‌وه‌ی ناوی "الحفیظ"ی خوای گه‌وره.

ئه‌م نمورنه‌یه‌ی که ده‌توانیت نمورنه‌ی تری له‌سه‌ر بدۆزیته‌وه، مشتیکه له
خه‌روارنک و.. له‌وینچیکه له‌ده‌ریابه‌ک و.. ده‌نکه لمیکه له‌بیابانیک و..
خالیکه له‌سه‌ر گۆنای ته‌پۆلکه‌کالی ناو ده‌شتاییه‌ک و.. دلۆزینکه له‌بارانی به
لیزمه و زولالی ئاسمانی به‌هارنک!

که‌واته، به‌رزی و جوانی و خاوینی بۆ له‌و خوابه‌ی که پارێزه‌ر و
چاودێر و ناگاداره‌و، له‌هه‌موو شتیک ده‌پرسیته‌وه!

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

* * *

له په یامی "مونا زهرات" هره:

چی دوو چاری زایه بوونی کردووین؟

پر سیار:

چی نیمه ی به زایه داوه و له کاروباری بهرز سستی کردووین؟

وه لام:

"ژیان" بریتی به له جموجوول و چوست و چالاکی .. "شوق" یش ته سپه
بو ژیان و هیمه ته تی مرؤف ..

جا هر کات هیمه ته تی نیوه سواری ته سپی شوق ده بی، نه و له مهیدانی
ژیاندا به دوا ی کاروباره بهرزه کاندا ده گه ری. ناله م کاته دا به کم شت دینه
رینی "نائومیدی" به، که دوژمنیکی سه رسه خته و هیزی هیمه ته لاواز
ده کات ..

نیوه ش به شمشیری نه م نایه ته پیروزه لینی بدن که ده فهر موی:

﴿لَا تَقْنَطُوا﴾ (الزمر: ۵۳) ..

پاشان "حهز له خۆده رخستن" و "ناره زووی سهر که وتن به سهر که سانی
تردا" دینه مهیدان، که مهیل و ناره زوویه که له مرؤفدا ره گی دا کوتاوه و
ده په وئی له لیشوکاری خزمه تکر دنی حه قدا - که خزمه تیکه له حه سوودی و
قره دوور و بینگه رده - زال بییت. بهم پنه به ده سستی خۆی له سهرو گوڼلاکی
هیمه ته ده وه شینتی و له سهر ته سپه که ی ده پخاته خوار ..

نیووش لهم کاته‌دا حه‌قیقه‌تی لهم لایه‌ته پیروژه‌ی ناراسته بکه‌ن که ده‌فهرموی:

﴿کونوا قوامین..﴾ (النساء: ۱۳۵) ..

پاشان "په‌له‌کردن" له مه‌یداندا ده‌رده‌که‌وئی و پئی هیمه‌ت ده‌خلیسکینی و، بازی به‌سه‌ر هه‌نگاره‌کانی رهنکخستی "هۆکار" و "به‌هۆکاره‌کان" پئی ده‌دات و، قزناغه‌یه‌ک له‌دوای په‌که‌کانی هۆکاره‌کانی لی تیک ده‌دات، به‌ممش به‌ره‌و دو‌اوه‌ پاشه‌وپاش ده‌بیاته‌وه‌..

نیووش ده‌بین له‌سه‌نگه‌ری پئی وه‌یی لهم لایه‌ته پیروژه‌دا خۆتان پارێزن که ده‌فهرموی:

﴿اصبروا وصابروا ورابطوا..﴾ (آل عمران: ۲۰۰) ..

پاشان "پرای شه‌خسی خۆسه‌پین" و "به‌رکردنه‌وی تاکه‌که‌سی" که نه‌نجامی کرده‌وی مرؤف ته‌فروتوونا ده‌کات، له‌هیمه‌ت ده‌رده‌په‌رئ، که ده‌بوو له‌مه‌ی نه‌کرده‌یه و به‌پئی سروشتی خۆی له‌نیوان مافی که‌سانی تر‌دا چاودیری مافی خۆی بکرده‌یه‌..

ده‌بین نیووش به‌حه‌قیقه‌تی به‌رزی لهم فهرمووده پیروژه به‌ره‌نگاری به‌نه‌وه و به‌ره‌ستی بکه‌ن که ده‌فهرموی:

(خَيْرُ النَّاسِ اَلْفَعْمُ لِلنَّاسِ)^(۱) ..

ئنجادا دوزمنیکی تر دینه مه‌یدان؛ له‌ویش "چاولیکه‌ری" به. ئیتر به‌مه ده‌رفه‌تی ده‌ست ده‌که‌وئی بۆ چاولیکردنی ته‌مه‌لان و دواکه‌وتوو. لهم چاولیکه‌ری به‌پشتی هیمه‌ت ده‌شکینی ..

(۱) حدیث حسن أخرجه القضاعي في مسند الشهاب وابن عساكر في تاريخ دمشق ۲/۴۲۰/۲ وانظر الصحيحة ۴۲۶ وصحيح الجامع الصغير وزبادة برقم ۶۵۳۸. (وهرگت)

نیوهش به حقیقه‌تی به‌رزنی ئەم ئایه‌ته لینی دەرپه‌رین که ده‌فرموی:

﴿لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ (المائدة: ۱۰۵) ..

تا کو ده‌ستی دوژمن نه‌گاته داوینی هیممهت.

پاشان دوژمنیکی غه‌ددار دهرده کهوئی، که "کار دواخستن"ه. ئەمەش له ئەنجامی ده‌سته‌وسانی و متمانه به‌خۆ نه‌بوونه‌وه په‌یدا ده‌بی و، له‌مه‌ش‌وه دواخستنی کاره‌کانی دواپۆژ "له‌مپۆزه بۆ سه‌هینی" دروست ده‌بی و، ئەم کاره‌ش درنێزه ده‌کیشنی هه‌تا ده‌ستی هیممهت ده‌به‌ستیت و نایه‌لنی هه‌لسیته‌وه ..

نیوهش ده‌بی شوین نه‌ینی ئەم ئایه‌ته پیرۆزه بکه‌ون که ده‌فرموی:

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ (ابراهيم: ۱۲) ..

واته: ته‌نها پشت به‌ خوا به‌ستن، نه‌ك غه‌یری خوا. که‌واته "ته‌وه‌ککول" بکه‌ن به‌ قه‌لای هیممهت ..

پاشان دوژمنه‌ موخیده‌ که دێته‌ مه‌یدان که "خۆه‌لقور تاندنه‌ له‌و لیشو کارانه‌ی ته‌نها هی خوای گه‌وره‌ن".

ئەم دوژمنه‌، زلله‌ توند و سه‌خت و به‌ئازاره‌کانی خۆی له‌ سه‌رو گوئی هیممهت ده‌وه‌شینی، تا کوپۆری ده‌کات ..

نیوهش له‌و حقیقه‌ته‌ جیددی و هه‌میشه‌ سوودبه‌خشه‌ی ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ی ئاراسته‌ بکه‌ن که ده‌فرموی:

﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ﴾ (هود: ۱۱۲) ..

تا کو له‌ سنووری خۆی پابه‌گری و نه‌یه‌لنی ئەو سنووره‌ بشکینی، چونکه‌ به‌نده‌ بۆی نی‌یه‌ بییت به‌ فه‌رمانده‌ی گه‌وره‌ که‌ی خۆی.

له کۆتاییدا "حهز له حهوانهوه و راپواردن" دپته گۆرئ، که سه رچاوهی
 هه موو به لایهك و هیلانهی گشت کرده وهیه کی خراپه و، به کۆت و
 زنجیره کانی خۆی هیممهت ده به سینه وه، و، نایه ئی به دوای کار و باره
 به رزه کاندای بگه پئ و، بهم حاله وه ده یهاو پته هه ئدیری نزمی و زه لیلی به وه ..
 ده بین ئیوهش به ره و پرووی ئەم ساحیره خوین مژه ئه و پاله وانه موجهاید
 بنیرن که له م ئایه ته دایه:

﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹).

به ئی راسته، له جهاد و هه لگرتنی ئه ر که قورسه کاندای گه لئ
 حه وانه و تان ده ست ده که وئ.
 هه ر که سینکیش خاوه نی سروشتیکی هه ستیار بیت، حه وانه وه ی خۆی
 ته نها له کار و کۆششدا ده بینیت وه.

* * *

پیرستی بابتہ کان

لاہور

بابہت

پتہ ساندن ۱۶-۵

چند راستی بک لہ بارہی نوٹوہ

- ۲۲-۱۹ نوٹو کزلہ کہی ٹایینہ
- ۴۰-۲۳ حکیمہ تی کاتہ کانی نوٹو
- ۵۴-۴۱ تاسہ مہندی بڑ نوٹو

چند یادخبرہوہ بک لہ بابہتی ناسینی خواہی گہورہ

- ۵۸-۵۷ پتہ کی
- ۶۰-۵۹ یادخبرہوہی یہ کم: گرفتاریک ناراستہی دہروون کراوہ
- یادخبرہوہی دووہم: جگہ لہ خوا کس لہ خوت بہ مہزتر مہزانہ
- ۶۰ خویشت لہ ہیج شٹیک بہ گہورہ تر دامہ نی!
- یادخبرہوہی سی-ہم: دنیا زور بہ پہلہ دبت و دہروات، کولیک
- ۶۲-۶۱ مہخبرہ نہستزی خوت پتہ ہلنہ گہریت!
- یادخبرہوہی چوارہم: لہ زیندوویونہوہی قیامہ تدا، خودی ہموو
- ۶۳-۶۲ مرؤفیک زیندو دہ کریتہوہ
- ۸۰-۶۳ یادخبرہوہی پتہجم: گفتو گویک لہ گہل نہورویای دووہم

- یادخمره‌وهی شه‌شهم: زوری ژماره‌ی کافران و ینکاری بیان نرخ و
 ۸۴-۸۰ بایه‌خی نی‌یه
- یادخمره‌وهی جه‌وتم: گوفتاریک بۆ‌ئو که‌سه‌ی که موسلمانان
 بۆ‌که‌ره‌سه و شمه‌کی قه‌لبی دنیای فانی هان
 ۸۸-۸۴ ده‌دات
- یادخمره‌وهی هم‌شتم: له‌زه‌ت و به‌خته‌وه‌ری له کار کردندا و تازاریش
 ۹۱-۸۸ له‌تمبه‌لی و کارنه‌کردنایه
- ۹۵-۹۲ پاداشت له دوو‌توبنی کار و کۆششدا هه‌یه
- ۹۸-۹۵ .. هه‌موو شتی‌ک شایه‌تی له‌سه‌ر خوای گه‌وره‌ده‌دات
 یادخمره‌وهی نۆه‌م: "پنجه‌مبه‌رتنی" پوخته‌ی هه‌موو خیر و که‌مالیکه و
 تاینی نی‌سلام پیرستی گشت به‌خته‌وه‌ری‌یه‌که و
 ۱۰۱-۹۸ "نیمان" یش جوانی پاک له هه‌موو خلتیه‌یه‌که
- یادخمره‌وهی ده‌ه‌م: نووره‌کانی ناسینی خوای گه‌وره‌سنی به‌شن
 یادخمره‌وهی یازده‌ه‌م: پله‌ی میهره‌بانینی فراوان و شه‌فه‌قه‌تی مه‌زنی
 ۱۰۴-۱۰۳ قورناتی پی‌رۆز به‌رامبه‌ر جه‌ماوه‌ر
- یادخمره‌وهی دوازده‌ه‌م: نزا و لالانه‌وه‌یه‌ک
 یادخمره‌وهی سیازده‌ه‌م: پینج مه‌سه‌له‌ی ته‌ماوی و تیکه‌ل که
 ۱۲۰-۱۰۷ پی‌وستیان به‌روونکردنه‌وه هه‌یه
- یادخمره‌وهی چوارده‌ه‌م: چوار هی‌مای به‌چووک تایبه‌تن به‌ته‌وحیده‌وه
 یادخمره‌وهی پازده‌ه‌م: دره‌وشانه‌وه‌ی ناوی "الحفیظ"ی خوای گه‌وره
 ۱۳۰-۱۲۶ چی دوو‌چاری زا‌به‌بولی کردوین؟
- ۱۳۴-۱۳۱ پوخته‌یه‌ک له ژبالی دالهر ..
 ۱۳۸-۱۳۵

